

LOGAŠKE NOVICE

WWW.LOGATEC.SI - GLASILO OBČINE LOGATEC - LETNIK XLIV - OKTOBER 2013 - ŠT. 10

DRUŽBA

STRAN 32-40

Zelenikras

SLAVNOSTNO V NARODNEM DOMU

PODELITEV OBČINSKIH PRIZNANJ OB OBČINSKEM PRAZNIKU

V petek, 20. 9. 2013, je v veliki dvorani Narodnega doma ob občinskem prazniku potekala slavnostna seja občinskega sveta. Scena na odru Narodnega doma je bila, kot vedno, lepo okrašena in cvetje je – vsaj v mislih – odganjalo mrzle dni, ki prihajajo. Seje so se poleg logaških občanov, znanih in neznanih obrazov, udeležili tudi nekateri svetniki in svetnice. Organizacijo večera, tako nam je zaupala ga. Anja Sedej, ki je program povezovala, je Občina Logatec zaupala orkestru Cantabile. Ta je tokrat nastopil v manjši zasedbi z godali in tolkali oz. pihali. Župan je v slavnostnem nagovoru pozdravil prisotne in izrazil veselje nad praznikom: »Ko je praznik, smo veseli, se praznje oblečemo, govorimo o veselih stvareh.« Obenem je poudaril zadovoljstvo nad tem, da je lahko »župan veselim, povezovalnim in ustvarjalnim ljudem«. Po Pastoralnih variacijah, ki sta jih odlično izvedla solistka – harfistka Erika Frantar – in orkester Cantabile, je sledila napoved nagrajencev: Marinka Cempre Turk je prejela plaketo Občine Logatec za dolgoletno delo. Ga. Cempre Turk se je ob prevzemu plakete zahvalila predlagateljem, prostovoljnim gasilskim društvom Laze-Jakovica, Hote dršica in Vrh Svetih Treh Kraljev. Povedala je, da »se zahvaljuje tudi ožji in širši družini za podporo pri delu«. »Leta tečejo, prihajajo mladi, narediš obračun in ugotoviš, da si bil uspešen,« je dodala. Poleg nje je plaketo, na predlog župana, prejela Območna Obrtno Podjetniška zbornica Logatec, ki že več kot 30 let povezuje obrtnike in male podjetnike. V njenem okviru so vzklije prve ideje o obrtni coni v Logatcu.

Foto: Nicolas Sautet

Predsednik g. Bogdan Oblak se je županu zahvalil za predlog in podelitev plakete. »To je glede na čase, v katerih se je gospodarstvo znašlo, pomenljivo. Pomen se daje gospodarstvu, logaško je na zdravih temeljih,« je zaključil Oblak. Plaketo je prejelo tudi Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo, katerega članstvo temelji na enotah teritorialne obrambe v vojni za Slovenijo. V tistem času je TO izgubila dva pripadnika, izvedla kar nekaj uspešnih akcij na logaškem, bili pa so tudi glavni pobudniki za izgradnjo centra veteranov v Logatcu, ki ima danes predvsem izobraževalno vlogo. Predstavniki združenja se je za plaketo zahvalil in potožil nad še vedno nerešenim statusom njihovega združenja na državni ravni. Plaketo Občine Logatec je ob letošnjem prazniku prejel tudi Tone Mihevc, športnik, pobudnik izgradnje skakalnice na Sekirici in umetnik. Ta se je županu zahvalil za plaketo rekoč, da »vse, kar storimo, delamo zase. To je preprosto in kruto. In vendar se nam dobro in slabo vrača v objem, ki se odraža v notranjem miru in odzivih vseh ljudi.« Obenem je logaški javnosti razkril dve svoji želji: da bi pred Tušem ponovno zrasla nekakšna premična steklena galerija, kot včasih, ter da bi v Logatcu svoj prostor našle skulpture, postavljene na posame-

zna mesta, predvsem kot povezava med centrom in novim delom mesta, ki se formira. Z občinstvom je na prigovarjanje voditeljice delil tudi nekaj misli oziroma utrinkov o notranjem miru, na primer: vesoljna ljubezen in modrost delata z roko v roki. Listino Občine Logatec je prejelo Balinarsko športno društvo Logatec, ustanovljeno leta 1981. To je bilo od svoji začetkov usmerjeno v športno tekmovalno in rekreativno balinanje. V preteklem letu je društvo prejelo tudi status društva v javnem interesu. Župan jim je listino podelil na predlog Jelke Lorenčič Kožman. Ob zaključku srečanja smo lahko užili še nekaj nepozabnih kulturnih trenutkov: Cantabile nam je odigral že znane Romunske plese B. Bartoka, v sodelovanju s solistom Lucasem Somoza Ostercem pa smo se ponovno lahko prepustili ariji Largo-Ombra mai fu Georga Friedricha Handla ter ariji Papagena iz mozartove opere Čarobna piščal. Na koncu so prisotne k pogostitvi pred Narodnim domom povabili pevci Adoramusa s priredbo Mlakarjeve En glaž vina mi dej, ki je sicer napisana za mešani zbor. A iz ust logaških Adoramusovcev je zazvenela čudovito. Cantabile pa nas je povabil, da skupaj zapojemo Slakovo V dolini tihi. Iz dvorane je tako odmevalo družno petje in veselje prisotnih.

Janja

PRAKTIKUM	2-11
POLITIKA	12
NAPOVEDNIK	13
GENERACIJE	14-19
KULTURA	20-22
ŠPORT	23-27
PISMA BRALCEV	28-29
ZAHVALE	30-31
DRUŽBA	32-40

**Spoštovane občanke,
spoštovani občani!**

Narava se je odela v lepe jesenske barve, pridni pobirajo poljske pridelke, skratka jesen je tu. V naravi je red in vse se ponavlja iz leta v leto. Pred nami sta Dan reformacije in 1. november, Vsi sveti - Dan spomina na mrtve. To je čas, ko se s hvaležnostjo in s spoštovanjem spominjamo svojih bližnjih in daljnih sorodnikov, pa tudi z obžalovanjem, v kolikor v času njihovega življenja nismo na pravi način prehodili skupnega dela življenjske poti, ki nam je bil namenjena. Oba prej navedena dneva sta pomembna mejnika oz. vsakoletna praznika, ki nas lahko vedno znova navdihujeta s svojim sporočilom. Kljub temu, da je naša družba in država danes v globoki krizi: gospodarski, moralno - vrednostni, vsestranski akterji, ki vodijo našo državo, ne najdejo niti najmanjše peščice skupne moči in energije, da bi nas popeljali iz temnega labirinta. Naša družba se nikakor ne more otresti razdvojenosti na leve in desne, še kar naprej se že na pol obubožano prebivalstvo zastruplja s sovraštvom iz temne preteklosti, neozirajoč se na njihove vsakodnevne težave, to je boj za preživetje, to je boj za »vsakdanji kruh.« V razumevanju časa nam ni treba posegati daleč v zgodovino. Naša obveza je le, da spoštujemo temeljna človeška sporočila in jim sledimo v vsakdanjem življenju. Morda tudi danes potrebujemo novega Martina Lutra, ki bi se na enak način kot že v 16. stoletju bojeval za temeljne vrednote. Sledil je več tezam in ena pomembnejših je bila, naj vsak vernik bere Sveto pismo v svojem materinem jeziku. Tudi vsak od nas mora biti del Martina Lutra, na novo moramo postaviti trden temelj gospodarstva in medsebojnih odnosov. Ljudje različnih svetovnonazorskih pogledov, poklicev in izobrazbe moramo skupaj zavihati rokave, v dobro vseh izkoristiti vsa znanja, stopiti skupaj in »vragu egoizmu« vzeti moč in oblast. Delo, znanje, pridnost in težka preizkušnja polpretekle zgodovine, ki se med nami ne sme nikoli več ponoviti, nas edino lahko pelje naprej. Dajmo mladim možnost in priložnost, da pokažejo in uveljavijo svoja znanja in sposobnosti. Zagotovimo jim čim boljše možnosti za izobraževanje in kasnejšo zaposlitev, vsak izmed nas nosi svoj del odgovornosti in vsi, ki imamo to možnost, omogočimo zaposlitev vsaj eni mladi osebi. Prislunnimo tudi kmetom, predvsem pa mladim, v čim večji meri kupujemo njihove pridelke, saj jih bomo le na ta način vzpodbudili, da bodo ostali in še naprej obdelovali svojo zemljo. S tem si bomo zagotovili dobro in zdravo prehrano ter lepo in obdelano domovino. Naj bodo te misli vzpodbuda za vztrajanje vsakega od nas na svoji poti, pa čeprav je pogosto zelo težka in naporna.

Vaš župan, Berto Menard

NADALJEVANJE ODGOVORA ZVEZI KULTURNIH DRUŠTEV

DOPIS Z NASLOVOM NOVA RAZDELITEV DENARJA – UKINJANJE KULTURNIH DRUŠTEV V LOGATCU

3. Odvzem sredstev društvom

Namen Občine Logatec ob določanju pogojev javnega razpisa vsekakor ni bil onemogočanje dela manjšim in srednje velikim društvom, ampak uskladitev meril z zakonskimi določbami in pripombami prijaviteljev na predmetni javni razpis. K spremembi pogojev pa je pripomoglo tudi precejšnje negotovanje in kritike prijaviteljev na prejšnji pravilnik in z njim točkovnik. Društva se niso strinjala s sistemom točkovanja, ki po njihovem mnenju ni bil pošten, saj naj ne bi zadostil svojemu namenu in je omogočal, da so bile razlike med dobljenimi zneski med društvi precej majhne, moralo pa bi biti ravno obratno. Nekdanji sistem naj bi bil naravnan tako, da bi nagradil kvaliteto, ki je bila dosežena v preteklem letu oz. dveh. Več točk in posledično več sredstev naj bi prejela društva, ki zaradi svoje kvalitete dosega-jo višje rezultate. Za dosego takih kvalitete pa je potrebno več truda in dela, s tem pa nastajajo tudi večji stroški. Kritika društev je šla v smer, da je kvaliteta, ki naj bi bila sorazmerna s stroški, premalo ocenjena in so si odobreni zneski med društvi z rezultati in tistimi društvami, ki rezultatov nimajo, preveč podobni. Poleg tega naj rezultati s tekmovanjem ne bi predstavljali skupne točke društvom, saj vsa niso tekmovala. Drugi sklop očitkov pa je bil vezan na preveliko »birokracijo«, kar gre razumeti, saj se je tudi komisija soočala z veliko odgovornostjo ob možnosti, da zaradi velikih količin dokumentacije nenamenoma zgreši kakšno podlago, ki upravičencu lahko prinese točke. Komisija namreč ne sme programov in projektov ocenjevati subjektivno, ampak objektivno, torej na podlagi dokazil. Dokazil se vnaprej ne more pridobiti, kvečjemu jih lahko upravičenci dobijo za nazaj, prav tako pa so logaška kulturna društva ne samo regionalno, ampak tudi na državnem, meddržavnem in svetovnem nivoju zelo uspešna, zato je bilo tudi dokumentacije precej.

V povprečju so društva prejela okoli 2.000 eur, velikokrat na škodo tistih, ki imajo zaradi doseganja svojih dosežkov velike odhodke. Najnižji znesek v letu 2012 je bil 1.207 eur, najvišji (svetovni prvaki) pa samo 4.315,43 eur. Kar nekaj društev je sredstva za svoje delovanje večinoma pridobivalo samo preko občinskih

razpisov, brez, da bi poskušali poiskati vire tudi preko drugih možnosti. Zavedati se je namreč potrebno, da bi morala biti matični vir pomoči ustvarjalcem ljubiteljske kulture država s svojimi izpostavitvami Javnega sklada za kulturne dejavnosti in njihovimi razpisi. Društva, ki delujejo na področju ljubiteljske kulture, pa lahko pridobivajo sredstva tudi preko drugih virov kot so članarine, sredstva sponzorjev, donatorjev, preko svojih projektov, ki jih prijavijo na evropskih razpisov ali preko svoje dejavnosti tako, da zaračunajo vstopnino ali ceno za svoj nastop, oziroma se kako drugače tržno obnašajo, saj jim zakonodaja to omogoča. Da bi našla realne, objektivne in merljive rešitve s skupnimi izhodišči za vse morebitne prijavitelje na razpis s področja javnih kulturnih programov, je Občinska uprava iskala možnosti tako v točkovnikih drugih občin, pri članih društev in nazadnje v samem materialnem zakonu. Zakon podaja rešitev, da se sredstva odobri na podlagi porabe na področjih: splošnih stroškov delovanja, stroškov za plačilo dela v skladu s kadrovskim načrtom, stroškov vzdrževanja in nakupa opreme ter na podlagi programskih materialnih stroškov. Prav ti stroški pa predstavljajo tudi skupni imenovalc vsem društvom. Ti stroški nastanejo z dejavnostjo društev in, kakor so društva sama izpostavljala, naj bi bila kvaliteta prenosorazmerna s stroški. Za večjo kvaliteto in s tem boljše rezultate je bilo potrebno vložiti več truda in dela in s tem je nastalo tudi več stroškov, zato je bilo najbolj smiselno in učinkovito uporabiti za kriterij prav nastale stroške delovanja društev. Nov sistem je bil decembra 2012 predstavljen tudi predsedniku ZKD Juriju Švajncerju, ki je podal rešitev pri dilemi kako ločiti programe društev, ki delujejo na enem področju (samo ljubiteljska kultura) od programov društev, ki delujejo na več različnih področjih (kultura, mladi, šport, turizem). Kakor se je prej točkovalo na podlagi dokazil o rezultatih in drugih dosežkih iz preteklega leta, se dokazuje za preteklo leto upošteva tudi sedaj. Namesto kupov dokumentacije, so prijavitelji tako poleg napovedi pričakovanih stroškov v letu 2013, oddali samo eno dokazilo, ki je vsem skupno, torej ga morajo v vsakem primeru pripraviti vsi, obsega pa informacije o skupnih stroških delovanja (splošni, stroški za plačilo dela, stroški vzdrževanja

in nakupa opreme), ki so jih imeli v preteklem letu. Namesto točk, s katerimi se je ocenjevalo število prireditev, vrsto prireditev, izobraževanje in podobno, pa je bilo merilo zelo enostavno: 1 eur stroškov = 1 točka. Občina Logatec je za leto 2013 za programe upravičencev s področja ljubiteljske umetnosti namenila enako višino sredstev kot v letu 2012 (48.000 eur). Ker se višina sofinanciranja ni spremenila, se je predlagateljem od skupne višine napovedanih stroškov za tekoče leto upoštevalo maksimalno 10% odstopanje navzgor od njihovega dvoletnega povprečja skupne višine odhodkov iz zadnjih dveh let, ki so jih dokazovali s kopijami izpolnjenega obrazca Podatkov iz izkaza poslovnega izida, ki so ga društva morala že tako ali tako do konca marca posredovati Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (Ajpesu). Predlagateljem, ki izvajajo dejavnosti z različnih področij, pa se je upoštevalo še napovedano razmerje izvajanja dejavnosti s področja kulture, v kolikor so imeli s tega področja odhodke. Ker pa lahko Občina Logatec z 48.000 eur, kolikor jih je namenila za to področje, samo pomaga pri financiranju izračunane povprečne porabe društev v zadnjih dveh letih v višini 155.839,39 eur in pri njihovih planiranih odhodkih v višini 269.655,00 eur za leto 2013, je v sklepu o razpisu in v razpisni dokumentaciji vsa društva obvestila, da gre samo za sofinanciranje. Vsem društvom pa je bilo jasno predstavljeno, da bodo morala sama poskrbeti za razliko med odobrenimi sredstvi in dejansko višino njihovih stroškov.

4. »Nespoštljivost« do društev, sklepanje aneksov k pogodbam ter izvrševanje pogodb

Z namenom jasnega razumevanja pristojnosti in vloge javnih uslužbencev, ki so večkrat napačno razumljene, pojasnjujemo, da je javni uslužbenec posameznik, ki sklone delovno razmerje v javnem sektorju. Javni uslužbenec ravna pri izvrševanju javnih nalog častno v skladu s pravili poklicne etike. Javni uslužbenec mora izvrševati javne naloge strokovno, vestno in pravočasno. Pri svojem delu ravna po pravilih stroke in se v ta namen stalno usposablja in izpopolnjuje. Uradniki so javni uslužbenci, ki v organih opravljajo javne naloge.

Javne naloge v organih so naloge, ki so neposredno povezane z izvrševanjem oblasti ali z varstvom javnega interesa.

Uradniki oziroma javni uslužbenci tako le opravljajo javne naloge, za katere so pooblašteni. Pri tem, med drugim, vodijo upravne postopke, o katerih na prvi stopnji, v primeru lokalne skupnosti, odloča direktor občinske uprave, na drugi stopnji pa župan, razen če ima posamezni javni uslužbenec pooblastilo tudi za odločanje ali če zakon drugače določa (ZUJIK) in odloča že župan. Uradniki torej vodijo upravne postopke, ki so predpisani, vprašanje pa je, ali so vsi postopki smiselni ali ne. Veliko bi se dalo narediti s poenostavitvijo teh postopkov, vendar to ni stvar uradnikov, ampak zakonodajalca. Ljudje pa imamo včasih drugačna pričakovanja, zato nemalokrat pride do slabe volje in izjav, da je kakšen uradnik »nesramen«, »nespoštljiv«, ali da jim »ne gre na roko«, ali da se pri posamezniku »nič ne da«. Vsekakor naloga javnih uslužbencev ni zavajanje in podajanje napačnih informacij, temveč informiranje, ki je skladno s predpisi s posameznega področja dela. Razumljivo je, da so s strani posameznikov, ki svojih želja ne morejo izpeljati, prve negativne opazke namenjene prav uradnikom. Uradnik, kot zapisano, opravlja zgolj javne naloge, za katere je pooblaščen. Zato mora posameznik razumeti, da uradnik ni tista oseba, ki sprejema predpise in ni krivec za nesoglasja ali nestrinjanja. Se pa vsi strinjamo, da bi se dalo postopke poenostaviti in »manj komplicirati«, kar pa je odgovornost našega zakonodajalca. V kolikor pa avtor očitkov meni, da se je nespoštovanje uradnikov do društev izkazalo v primeru, ko smo bili povabljeni na skupščino ZKD in se je nismo udeležili, pa lahko povemo, da bi se skupščine z veseljem udeležili in predstavili dejansko resnico z istimi argumenti in pravno podlago, kot jih navajamo v tem odgovoru, če bi vabilo prejeli v razumnem času pred datumom skupščine in ne samo dan prej. Vsi upravičenci so se s podpisom pogodbe zavezali, da bodo v vlogi navedene projekte programa izvedli v celoti in korektno ter v obdobju od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013. Prav tako so se že v vlogi na javni razpis vsi upravičenci pisno zavezali, da bodo pri realizaciji predlaganih vsebin zagotovili sredstva celotne vrednosti predlaganih vse-

bin, v katere so všteta tudi sredstva za plačilo razlike med zneskom celotne vrednosti predlaganih vsebin in odobrenimi sredstvi Občine Logatec, da bo izvedba predlaganih vsebin v skladu z vsemi veljavnimi predpisi in, da bodo v roku izpolnili vse pogodbene obveznosti. Na posebnih delavnicah pred iztekom razpisov in preko člankov je Občina Logatec pomagala z navodili o izpolnjevanju razpisnih dokumentacij. Precej društev se je delavnic udeležilo in tudi upoštevalo navodila, zato pri slednjih ne pričakujemo težav. Predmet pogodbe je program, ki ga je posamezni upravičenec podal v vlogi na razpis in se je o sofinanciranju tega programa odločilo z odločbo, zato sklepanje aneksov o zmanjšanju programov niso mogoči, saj bi bili neposredno v nasprotju z izdanimi in pravnomočnimi odločbami. Upravičencem pa predlagamo, da poskusijo izvesti zastavljeni program bodisi z manjšimi stroški (npr. vabila naj oblikujejo člani društva in ne profesionalni oblikovalci, ki za svoje storitve zaračunajo) bodisi pridobijo še druge vire sofinanciranja.

Pravilnik o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije določa, da se za dodelitev sredstev sklene pogodba med neposrednim uporabnikom in prejemnikom, pri čemer so obvezne sestavine med drugim tudi spisek dokazil, ki jih mora predložiti prejemnik za porabo vsake posamezne vrste subvencije, posojila in drugih oblik sredstev, možnost, da uporabnik kadarkoli preverja namensko porabo sredstev in dolžnost neposrednega uporabnika, da spremlja in nadzira izvajanje pogodbe ter namensko porabo proračunskih sredstev in določilo, da mora prejemnik ob nenamenski porabi sredstev slednja vrniti v proračun skupaj z zakonitimi obrestmi. Predpisi v primeru pogodb o sofinanciranju poudarjajo namenskost porabe sredstev. V primerih dvoma o namenskosti porabe sredstev, ki se je izraziteje začel kazati v letu 2010, so Evropska unija, Republika Slovenija in tudi lokalne skupnosti pričele s prakso, ki jo omogočajo predpisi s področja obljaginskih razmerij, ki pomaga zagotavljati, da so javna sredstva namensko porabljena, in sicer tudi s preverbo ali je bil denar dejansko nakazan tistemu, ki je naveden na računu. Tudi občine, ki pridobivajo državna oziroma evropska sredstva namenskost

dokazujemo ne samo z računi, ampak predvsem z dokazili, da so računi plačani in dokazili, da so projekti uresničeni.

5. Ni strategije razvoja kulture/Lokalnega programa za kulturo

Res je, Občina Logatec še nima izdelane dolgoročne strategije razvoja kulture na njenem območju, ima pa letne programe kulture, ki so usklajeni z določili ZUJIK-a in RNPk, kljub dejstvu, da to ni potrebno, pa so dodani tudi posnetki proračunskih postavk, ki zagotavljajo sredstva za izvedbo letnega kulturnega programa. Eden izmed načrtov Občine Logatec je tudi pridobitev Lokalnega programa kulture za večletno obdobje.

Kje so rešitve za situacijo društev s področja ljubiteljske dejavnosti?

Občinska uprava Občine Logatec vsako leto sproti preučiti prejete kritike in pobude s strani prijaviteljev na razpis in se poskuša v največji meri približati željam in predvsem potrebam društev. Tako jim je za leto 2013 olajšala pripravo vlog in omilila »birokracijo« na najnujnejše, poiskala je do sedaj najbolj smotno in transparentno rešitev za razdeljevanje sredstev, ki je v skladu z zakonskimi določbami. Vsako leto se vršijo pogajanja z namenom povečanja sredstev na tej proračunski postavki, saj se zavedamo, da je povečanje te proračunske postavke rešitev Občine Logatec, ki bi zelo pripomogla k boljšemu stanju društev. Ni pa v moči Občine Logatec, da bi namesto društev skrbela za iskanje drugih finančnih virov. Občina Logatec se tudi zaveda možnosti, da se do neke meje lahko nižajo sredstva pri društvih, ki delujejo samo na občinskih proračunskih sredstvih, a v sedanjih časih in razmerah, se bodo morala tudi ta društva pričeti zavedati dejstva, da se pas zateguje na vseh področjih in, da je nerealno pričakovati, da bo Občina Logatec zagotovila sredstva za vse njihove želje in potrebe, ampak se bodo morala za svoje programe in projekte potruditi pridobiti sredstva tudi iz drugih virov. Z gotovostjo lahko trdimo, da imajo dotična logaška društva dobre programe in znotraj njih zanimive in bogate projekte, le valorizirati jih je potrebno. Poleg vsebine jim je potrebno dodati še ceno, ki pa ne sme biti v breme

splošno vsem davkoplačevalcem, ampak tistim, ki je namenjena, predstavljati dodatno vrednost in posebno doživetje, za katerega bodo z veseljem prispevali. Občina Logatec se bo seveda še naprej trudila iskati zakonske rešitve, ki bodo najbolj pisane na kožo našim ljubiteljskim društvom. Zavedati pa se je treba, da najverjetneje ne bomo nikoli zadovoljili želja čisto vseh.

Na kakšen način, na podlagi katerega občinskega predpisa, katerih kriterijev in po kakšnem postopku bo v bodoče Občina delila sredstva za uresničevanje javnega interesa za kulturo ter ali bo zagotovljen dvostopenjski postopek?

Občina Logatec bo v bodoče delila sredstva na podoben način kot jih je v letu 2013, in sicer bodo sredstva razdeljena na podlagi Pravilnika o sofinanciranju kulturnih programov in projektov v občini Logatec (Logaške novice, št 3/13 (str. 28)), ki velja od 12. 3. 2013 dalje. Sredstva bodo razdeljena v skladu s sprejetimi merili na osnovi javnega razpisa oziroma javnega poziva. ZUJIK v 56. členu določa, da je javni kulturni

program kulturna dejavnost, ki je po vsebini in obsegu zaključena celota in jo izvaja kulturni izvajalec, katerega ustanovitelj ni država ali lokalna skupnost, je pa njegovo delovanje v javnem interesu do te mere, da ga država ali lokalna skupnost financira na primerljiv način kot javni zavod. Javni kulturni program je določen s cilji kulturnega izvajalca, ki morajo upoštevati cilje in prioritete kulturne politike in biti relevantni, merljivi, uresničljivi in časovno opredeljeni. Obseg dejavnosti in višina sredstev se določi v skladu s temi cilji na podlagi osnov za izračun iz 27. člena ZUJIK, ki pravi, da so osnove za izračun sredstev splošni stroški delovanja, stroški za plačilo dela v skladu s kadrovskim načrtom, programski materialni stroški in stroški investicijskega vzdrževanja in nakupa opreme. Podrobnejša metodologija je določena z vladno uredbo. Ker bo razpoložljivih proračunskih sredstev veliko manj kot so želje prijaviteljev, se morajo slednji zavedati, da bodo vsi prijavitelji dobili sorazmerno tudi manj sredstev od pričakovanega in

bodo za izvedbo zastavljenih in prijavljenih programov morali sredstva zagotoviti tudi iz drugih virov. Zaradi zagotavljanja, da bodo prijavitelji prijavljali realne zneske in ne potenciranih, pa razmišljamo o uvedbi preverjanja 100% porabe in ne samo porabe do višine odobrenega zneska. Tako bi bil v primeru, če se ugotovi, da je nekdo od prijaviteljev dobil odobrena sredstva na podlagi prenapihnenih števil in s tem oškodoval ostale prijavitelje, tak prijavitelj primerno sankcioniran. Postopek razpisa je določen v ZUJIK, ki prav tako določa tudi enostopenjsko odločanje v tem postopku, zato Občina Logatec ne more samovoljno in mimo predpisa uvesti dvostopenjskega odločanja. V kolikor se bo ZUJIK v tem segmentu spremenil v dvostopenjsko odločanje, pa bo občina tako odločitev zakonodajalca pozdravila in zagotovila tak način odločanja.

*Berto Menard
Župan*

GOODYEAR PODARIL RADARSKO TABLO

OBČINA LOGATEC BOGATEJŠA ZA PRIKAZOVALNIK HITROSTI

Poznavanje omejitev hitrosti v posameznih predelih logaške občine je med občani verjetno še precej različno. O tem, čemu omejitev hitrosti služi, bomo pisali kdaj drugič. Res pa je, da se Občina Logatec – zlasti v zadnjih letih – trudi delovati tudi na področju preventive v cestnem prometu in osveščanja voznikov oziroma vseh udeležencev prometa. Pri tem seveda ne gre zanemariti zelo dobrega sodelovanja s Policijsko postajo Logatec. Ker pa je oprema za izvajanje preventivne dejavnosti lahko precej draga, so se na Občini Logatec pred časom odločili, da se prijavijo na razpis podjetja Goodyear, ki skupaj s partnerji v okviru akcije ambasador varnosti podarja omenjeno opremo. »Skrb za varnost vseh udeležencev v cestnem prometu je ena temeljnih prioriteta celotnega koncerna Goodyear po vsem svetu. Tako poleg investicij v razvoj kvalitetnih, varnih pnevmatik, v zadnjih letih vse več sredstev namenjamo tudi drugim projektom, ki so povezani s povečevanjem varnosti v cestnem prometu. Slovenskim šolam in vrtcem smo v zadnjih letih podelili že preko 40.000 odsevnih brezrokavnikov, občinam smo podelili že 31 prikazovalnikov hitrosti, preko naših Goodyear ambasadorjev varnosti pa tudi izobražujemo predvsem mlade, kako se je treba pravilno obnašati na cesti,« so nam sporočili s podjetja. Tako je prav v Tednu mobilnosti, v petek, 20. 9. 2013, Občina Logatec ponosno prejela brezplačni prikazovalnik hitrosti. V Goodyearu so imeli težko nalogo; na javni razpis se je prijavilo več kot 80 občin po Sloveniji. Pri izboru, koga obdariti, vsako leto obdarijo približno 13 občin, v Goodyearu gledajo

predvsem na »obseg problematike prevelike hitrosti v določenem odseku, prednost pa imajo tudi lokacije v okolici šol in vrtcev«. Prikazovalnik hitrosti je preventivne narave, saj voznike opozarja na bolj strpno vožnjo in ustrezno prilagoditev hitrosti. A delovanje na področju preventive v cestnem prometu ne sme biti samo na ramenih Občine. K varnosti seveda lahko prispevamo tudi občani, če upoštevamo cestnoprometne predpise. »Zelo pomembno pa je tudi, da imate vozila redno vzdrževana; ljudje smo premalo osveščeni, koliko za varnost pomenijo tudi dobre pnevmatike, ki so praktično edini stik s cestiščem in velikokrat rešujejo življenja,« še sporočajo iz podjetja Goodyear.

mag. Neža Sautet

Foto: Arhiv Občine Logatec

PA SMO DOČAKALI

POSTAVITEV TEMELJNEGA KAMNA ZA IZGRADNJO VRTCA V ROVTAH

» Mi pa hiško zidamo,« so zapeli in zaplesali malčki hladnega in deževnega 11. septembra 2013 v Rovtah. Zakaj? Ker res zidamo hiško in to ne kakršno koli, temveč pravo veliko hišo, kamor bodo ti mali nadobudneži predvidoma že čez eno leto zakorakali. V Rovtah se je namreč začela gradnja tako težko pričakovane, zaželenega in prepotrebne vrta. Že sredi poletja so zabrnili delovni stroji in zagrizli v kupe zemlje ter pričeli pripravljati teren za izgradnjo temeljev. Kot se za tako pomemben dogodek spodobi, sta KS Rovte in občina Logatec poskrbeli za slovesno odkritje temeljnega kamna. Deževno in precej hladno vreme je prav gotovo prispevalo k nekoliko manjši udeležbi, a kljub vsemu smo doživeli prijetno urico. Otroški pevski zbor je ob uvodni himni zapel še dve pesmi in lepo popestril dogajanje. Harmonikarji Alen, Uroš in Miha pa so kar dodobra ogreli ohlajeno ozračje z živahnimi skladbami. Uradni del je bil namenjen pozdravu predsednika KS Rovte Viktorja Trčka, ki ni skrival zadovoljstva, da smo lahko priča temu dogodku. Tudi logaški župan Berto Menard je poudaril, kako je bila pot do začetka del zahtevna, dolga in naporna. S skupnimi močmi, korektnim dogovarjanjem in usklajenostjo pa se je tudi ta problem začel reševati v najboljše možno smer. Čeprav je sofinancer tudi Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, se iz teh krogov ni dogodka udeležil nihče, čeprav je bila njihova udeležba predvidena. Med prisotnimi pa smo lahko pozdravili kar nekaj članov občinskega sveta in sploh predstavnikov javnega in političnega življenja v kraju in občini. Seveda so prevladovali starši in njihovi malčki.

Da bo prostorska stiska rovtarskih malčkov čim prej rešena, se bodo in se že trudijo delavci gradbenega podjetja Tehnik iz Škofje Loke. Načrt je bil zaupan podjetju Projekta inženiring d.o.o. Ptuj, nadzor nad izvedbo del izvaja podjetje Statik d.o.o. Idrija. V objektu bo sedem igralnic, večnamenski prostor, spremljajoči prostori, samostojna kuhinja in kotlovnica na lesne sekance. Občina Logatec bo poleg lastnih proračunskih sredstev za financiranje investicije v letošnjem in prihodnjem letu pridobila sredstva tudi iz naslova Zakona o financiranju občin. V prihodnjem šolskem

Foto: Metka Bogataj

Najbolj prikupno so prav gotovo nastopili malčki, ki so na svoj sproščen in razigran način prikorakali kot četica na prizorišče.

letu bo tako lahko v novem objektu vrta 154 otrok v sedmih oddelkih.

Temeljni kamen sta simbolično odkrila predsednik KS Rovte in župan občine Logatec. Sledil je blagoslov, ki ga je opravil rovtarski župnik Janez Petrič, ki je prav tako poudaril pomen tega objekta za razvoj in življenje v kraju. Najbolj pa so prav gotovo prikupno nastopili malčki, ki so na svoj sproščen in razigran način prikorakali kot četica na prizorišče. Niso jih motile niti dolge pelerine, ki so jih varovale premočnih dežnih kapelj, niti mraz, ki ob pogledu na nasmejane obrazke niti ni bil več moteč. Verjetno se še ne zavedajo, da je bilo praznovanje namenjeno prav njim. Se pa tega toliko bolj zavedajo njihove vzgojiteljice, varuške in vsi ki zanje vsak dan skrbijo. Delati v večjih, lepših, sodobnih prostorih bo odslej lažje in prijetnejše. Kvalitetno pa je bilo že do sedaj, čeprav v

težkih prostorskih razmerah, to je treba priznati. Tudi otroci, ki so vrtec že pred nekaj leti zapustili, so povedali, kako je bilo tedaj lepo in prijetno, pa tudi, kako je težko delati, če si v premajhni učilnici. To so povedali učenci, ki so se kar leto dni stiskali v učilnici, ki ji tega naziva skoraj ne bi mogli dati, ker je tako majhna. Ob koncu so se spet izkazale pridne mamice, ki so hkrati tudi gospodinje in pripravile dobrote, pa tudi za povabljenе goste je bilo poskrbljeno s skromno pogostitvijo v bližnji gostilni. Zatrdim lahko, da bo ob letu osorej prav tako praznično. Tedaj, ko bomo že lahko vstopili skozi vrata vrta in tja pospremili preko sto petdeset čebljajočih malčkov. Do tedaj pa želimo gradbenikom le milo zimo, lepo vreme in čim manj težav pri gradnji.

Metka Bogataj

EVROPSKI TEDEN MOBILNOSTI

KORAK NAPREJ ZA ČISTEJŠI ZRAK

Foto: Arhiv Občine Logatec

Evropski teden mobilnosti z naslovom »Vaš korak za čistejši zrak« je Občina Logatec začela z otvoritvijo parka pri Poštnem vrtu. V kulturnem programu so sodelovale logaške mažorete in glasbenik Jernej Gantar, študent Glasbene akademije v Ljubljani. Najmlajši obiskovalci so se razveseli delavnice potiska tekstilnih vrečk in peke palačink. Na novo urejena zelena površina, katere oblikovanje je bilo sofinancirano iz evropskih sredstev, je, po mnenju župana g. Berta Menarda, vsekakor polepšala središče Logatca in občane privabila h »koraku za čistejši zrak«. V naslednjih dneh so se zvrstili zanimivi dogodki, kot so test hoje v organizaciji Zdravstvenega doma Logatec, predavanja o javnem prostoru trajnostnega mesta in trajnostne mobilnosti za uspešno prihodnost Logatca, ki sta ga pripravila mag. Katja Žagar, vodja oddelka za okolje in prostor Občine Logatec, in dr. Aljaž Plevnik, sodelavec Urbanističnega inštituta RS. V sredini tedna je Kolesarska trgovina Cult Logatec organizirala »kolesarski izziv«, z namenom povečati zanimanje otrok in njihovih staršev za kolesarjenje kot obliko rekreacije ali kasnejšega tekmovalnega udeleževanja, pa tudi ozaveščati o varnosti v prometu. Prireditve, ki je bila v Grajskem parku, se je udeležilo več kot 40 otrok, ki so kolesarili v več kategorijah. V Evropskem tednu mobilnosti so sodelovali tudi

najmlajši občani, ki so v Vrtec Kurirček Logatec – enoti centralni vrtec – ustvarjali v delavnici »Za lepši svet«. Kolesarska trgovina Cult Logatec je ob koncu tedna dodala še kolesarski sejem, v okviru katerega je bilo mogoče kolesa testirati in kupiti, sodelavci tega podjetja pa so vsem obiskovalcem tudi strokovno svetovali pri izbiri, pripravi in uporabi koles. Vrhunec tedna mobilnosti je bil vsekakor dan brez avtomobila, ki je bil v petek, 20. septembra. Na Cankarjevi cesti in pred cerkvijo Sv. Nikolaja so dobile prostor stojnice z zloženkami o varnosti v prometu, s športno in zdravo ponudbo izdelkov, s predstavitev električnih koles, roln, nordijske hoje, metanja žoge na koš, sajenja semen ... Ni pa manjkala niti ponudba za najmlajše, ki so se lahko preizkusili v poganjanju na »poganjalčkih«. V dopoldanskih urah so si otroci iz vrta in šole ogledali konja slovenske policije, v gledališki predstavi navdušeno sodelovali s pismo-nošo Aljošem, nato risali s kredami po cestišču in preizkusili svoje sposobnosti v športnih dejavnostih. Posebno omembo ob tem zaslužijo učenci OŠ Tabor, ki so na ta dogodek, v spremstvu policista in občinskega redarja, prikolesarili iz Gor. Logatca v Dol. Logatec. V popoldanskem času se je ponovila dopoldanska ponudba stojnic in dogodkov, katerim je bila dodana še vožnja v električnih avtomobilčkih programa Jumicar.

Zadnji sobotni dan Tedna mobilnosti je bil namenjen rolanju za otroke. Tega je na ploščadi pred Narodnim domom v Logatcu organiziralo Športno društvo Superpolh. K izvedbi prireditve so prispevali številni izvajalci, sodelavci in pokrovitelji: Vrtec Kurirček Logatec, OŠ 8 talcev Logatec, OŠ Tabor Logatec, Knjižnica Logatec, Zdravstveni dom Logatec, Glasbena šola Logatec, Lekarna Ljubljana d.o.o., Društvo Ognjič Logatec, Tekaški smučarski klub Logatec, Zavod za intelektualne dejavnosti Ad Pirum, Skavti Logatec, Športno društvo Superpolh, Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine, JSKD Območna izpostava Logatec, Twirling klub logaških mažoret, Košarkarski klub Logatec, Prostovoljno gasilsko društvo Dol. Logatec, Focus – društvo za sonaraven razvoj, Slovenska filantropija - Združenje za promocijo prostovoljstva, Inštitut za elektronsko participacijo, Vizija sport d.o.o. – Kolesarska trgovina Cult Logatec, Kavarna in slaščičarna Kljukec, Mlekarna Krepko Kele& Kele d.o.o. Laze, Jumicar, Svet za varnost in preventivo v cestnem prometu Logatec, Policija, Policijska postaja Logatec, Miha Kandušer, dr. Aljaž Plevnik, Zavarovalnica Grawe, Ljubljanski potniški promet, Baby Center, BTC City, Župnija Dol. Logatec, Simon Mihc, Jernej Gantar, ZŠAM Logatec, Mercator Samopostrežba Pod Naklom Logatec, Kmetijsko gozdarska zadruga Logatec z.o.o., Blagomix d.o.o. PE Logatec, Balonmania-Funfood d.o.o. Mačkovci, Grega Antolin – čalampinko, Komunalno podjetje Logatec, Avtoservis Gruden d.o.o. Logatec, Goodyear Dunlop Sava Tires d.o.o.

Dogodki so izzveneli in za njimi bo ostal lep spomin. Pa tudi darilo podjetja Goodyear Dunlop Sava Tires d.o.o. Kranj. Občini Logatec so namreč podarili prikazovalnik hitrosti, ki v Rovtahn umirja promet in s tem omogoča večjo previdnost voznikom ter boljšo varnost vseh krajanov. Hvala vsem, ki ste po svojih močeh omogočili izvedbo zanimivih, lepih in poučnih dogodkov v Evropskem tednu mobilnosti 2013 z motom »Vaš korak za čistejši zrak«.

Občinska uprava
Občine Logatec

CESTE POVEZUJEJO LJUDI

LOGAŠKE CESTE SE PRENAVLAJAJO

Foto: Blaž Korenč

V Krajevni skupnosti Sveti Trije Kralji odprli prenovljena odseka občinskih cest Rovte – Vrh Svetih Treh Kraljev in Popit – Sopot.

VKrajevni skupnosti Sveti Trije Kralji so konec avgusta odprli prenovljena odseka občinskih cest Rovte – Vrh Svetih Treh Kraljev in Popit – Sopot, kar pa je šele začetek večjih občinskih projektov.

Kot je ob odprtju poudaril slavnostni govornik, logaški župan Berto Menard, ceste povezujejo ljudi v skupnost, le-ta pa zagotavlja večjo moč. Obnovo omenjenih cestnih odsekov, za katero so iz občinskega

proračuna namenili okoli 70 tisoč evrov, je župan označil kot enega manjših projektov, večjega, cesto Smrečje – Rovte v dolžini 1.400 metrov, pa so že začeli izvajati. »Pravkar se je zaključila tudi obnova prvega dela Stare ceste v Dolnjem Logatcu, začenja pa se tudi gradnja pločnika ob Gorenjski cesti,« je še dodal župan, ki napoveduje, da bo občina v tem in naslednjem letu obnovila dobršen del cest. Da gre za majhen projekt, je med drugim poudaril tudi predsednik Krajevne skupnosti

Vrh Svetih Treh Kraljev Boštjan Mivšek, ki se nadeja tudi večjih del, še zlasti za to, ker krajani Vrha poleg boljših cest težko čakajo tudi ureditve vodovoda. V priložnostnem kulturnem programu so nastopile mlade pevke z Vrha, pozornost pa so pritegnili tudi mali vrški harmonikarji, ki so spretno zaigrali nekaj domačih viž. Prenovljene odseke cest je ob koncu blagoslovil župnik Andrej Sever.

Blanka Markovič Kocen

LOGAŠKI ZDRAVSTVENO-VZGOJNI CENTER Z NAGRADO CINDI SLOVENIJA

Po sklepu ministrstva za zdravje so od leta 2000 zdravstveno-vzgojni centri organizirani v sklopu zdravstvenih domov kot samostojni centri, ki morajo glede na število prebivalcev pripraviti določeno število zdravstveno-vzgojnih delavnic. Na območju Slovenije je 61 takih centrov, ki so glede na število prebivalcev dolžni izpeljati določeno število zdravstveno-vzgojnih delavnic.

Logaški zdravstveno-vzgojni center, ki ga vodi diplomirana medicinska sestra Katica Kožul, se je lani pri tem še posebej izkazal in si prislužil nagrado CINDI Slovenije za največje število izpeljanih delavnic.

Poleg delavnice o zdravi prehrani in zdravem življenjskem slogu so lani pripravili tudi tri zdravstveno-vzgojne delavnice Test hoje in skupno presegli zahteve splošnega dogovora. »Glede na poročila, ki jih zdravstveno-vzgojni centri oddajamo konec leta,

CINDI Slovenija opravi pregled vseh zdravstveno-vzgojnih centrov na območju Slovenije in izbere po številu izpeljanih delavnic najuspešnejšega med njimi,« pojasnjuje Kožulova. Udeležbo na zdravstveno-vzgojnih delavnicah glede na dejavnike tveganja svetujejo osebni zdravniki po opravljenih preventivnih pregledih ali diplomirane medicinske sestre v referenčnih ambulantah, ki so nadgradnja obstoječe družinske medicine. »Največ udeležencev zdravstveno-vzgojnih delavnic ima težave z nepravilno prehrano, premalo gibanja in posledično s prekomerno telesno težo,« pravi Katica Kožul.

Blanka Markovič Kocen

NAJ GASIM AL' NAJ BEŽIM!

GASILCI SE S PREVENTIVO PRIBLIŽUJEJO OBČANOM

Foto: Nicolas Sautet

Knjižica, ki je namenjena ljudem, da se v prihodnje čim več preprečijo požari.

O gasilcih smo v Logaških novicah doslej poročali že kar nekajkrat. A poročila so pozornost namenjala predvsem njihovim vajam, urjenju in tekmovalnosti, manj pa njihovim intervencijam na območju logaške občine.

Tokrat pa so se v sodelovanju z gasilci z Vrhnike, Borovnice in Dragomerja lotili prav posebnega projekta. Gasilska zveza Vrhnika in Gasilska zveza Logatec sta logaškimi in vrhniškimi gospodinjstvom pripravili knjižico z naslovom Naj gasim, al' naj bežim avtorja Oskarja Neuvirta, upokojenega poklicnega gasilca in prostovoljnega gasilca v PGD Malečnik, ki je knjižico napisal na podlagi lastnih izkušenj. Knjižica je nadvse zanimiva, saj prinaša informacije o gašenju začetnih požarov, požarov v naravi, na vozilih, v stanovanju, kletah, na gospodarskih poslopih, nasvete za umik na varno ter za gašenje z gasilniki. Knjižica, ki je bila izdana v nakladi 20.000 izvodov, je preventivne narave, saj je namenjena osveščanju ljudi. »Ljudje morajo prepoznati, da to ni reklama, ampak da je knjižica namenjena njihovi varnosti,« je povedala ga. Marinka Cempre Turk, letošnja nagrajenka za dolgoletno delo v Gasilski zvezi Logatec. Besedilo v knjižici je pospremljeno s posrečenimi ilustracijami in zgodbicami iz resničnega življenja, ki nam povedo, kako nepremišljeno se znamo včasih obnašati ljudje. Namen tega je namreč začeti s skupno akcijo, vzbuditi v ljudeh občutek, da je treba delovati preventivno. »Če bomo knjižico prebrali, ob-

staja velika verjetnost, da požara ne bo,« pove Cempre Turkova in doda: »Gasilci pomagajo, preprečevati pa morajo občani sami.« Pri izdaji knjižice so imeli gasilci kar nekaj operativnih izzivov in težave s pridobivanjem finančnih sredstev – pa ne s strani Občin – te so bile na sodelovanje pripravljene. Občine so namreč skupaj s pristojnimi gasilskimi in drugimi reševalnimi službami pristojne za preventivo. Gasilci so tu, po besedah Cempre Turkove, naleteli na odprta vrata, »tako gre zahvala županom za posluš pri prizadevanju gasilcev«. Prav s tega vidika se zdi projekt še toliko bolj zanimiv: lahko bi rekli, da gre za medobčinski projekt, ki jih v Sloveniji primanjkuje. A o tem, zakaj občine premalo sodelujejo med seboj, morda kdaj drugič.

Na predstavitvi knjižice so bili prisotni predstavniki Gasilske zveze Vrhnika in Gasilske zveze Logatec, predstavniki PGD Vrh Svetih Treh Kraljev in Logatec, predstavnik poveljstva GZ Logatec in častni predsednik Gasilske zveze Slovenije. Častni predsednik Gasilske zveze Slovenije je v tovrstnih srečanjih videl »priložnost, da se javnost seznanj z delom gasilcev«. V letu 2013 je bilo na področju Slovenije 2749 reševanj, v lanskem letu jih je bilo skupaj 21.800, kar nakazuje, da je delo gasilcev, tako prostovoljnih kot poklicnih, veliko in vredno občudovanja. Od vseh intervencij jih je kar 50 % zaradi človekove

malomarnosti. V logaški občini je bilo v letošnjem letu nekaj več kot 50 intervencij, od tega 12 v nesrečah v cestnem prometu, 3 v poplavih, v Dolnjem Logatcu je bilo intervencij največ, kar 31, v Gorenjem Logatcu 6, okoli 3 pa po manjših krajih naše občine.

In zakaj smo knjižico v nabiralnike prejeli prav zdaj? Razlogov je seveda več; z mesecem oktobrom se pričanja kurilna sezona, s tem pa se večja nevarnost požarov na domu – največ požarov na domu namreč nastane zaradi slabo očiščenih ognjišč. Poleg tega pa je mesec oktober mesec požarne varnosti, zato v njem GZ Vrhnika in GZ Logatec pripravljata številne aktivnosti izobraževanja in osveščanja javnosti – od obiskov šol in vrtcev, dneva odprtih vrat, srečanj s krajanji in skrbi za njihove gasilne aparate in pravilno uporabo le-teh, strokovnih izobraževanj in tečajev za vodenje oziroma sodelovanje pri intervencijah ipd. Seveda pa je želja gasilcev tudi nadalje širiti njihovo članstvo. Zato – vabljeni na dneve odprtih vrat; več informacij najdete na oglasnih deskah posameznih gasilskih društev. Ali smo si knjižico, ki smo jo prejeli, dobro prebrali, pa bodo gasilci seveda tudi preverjali: »Ob novoletnih obiskih in raznosu koledarjev bomo med krajanji preverili, koliko so si zapomnili,« je v šali na koncu dodala Marinka Cempre Turk.

mag. Neža Sautet

Foto: Nicolas Sautet

Logaški in vrhniški gasilci so javnosti predstavili knjižico Naj gasim, al' naj bežim.

NOVA AVTOBUSNA POSTAJA GRČAREVEC

OBLJUBA IZPOLNJENA ŠE PRED SNEGOM

Končno smo v Grčarevcu dobili avtobusni postaji kot se šika. Zdaj bo čakanje na avtobus bolj civilizacijsko (predvsem pa ne bo ogroženo zdravje potnikov), saj pokriti kabini nudita zaščito pred vremenskimi nepravilnostmi. Hvala našemu županu Bertu Menardu, da se je osebno angažiral za rešitev tega problema. Ob tem pa se mi poraja vprašanje glede avtobusne postaje v Logatcu. Taka kot je, bolj sodi v manjše zaselke. Škoda, da pred leti, ko so postajališče preselili od »Krpana« do Petrola, niso poleg uredili večji postajni kompleks, ki bi nudil zavetje neprimerno večjemu številu potnikov. V sklopu tega bi lahko bila trafika, »hitra prehrana«, manjši gostinski lokal, turistična pisarna in podobno. Vsekakor bi avtobusni prevozniki (in seveda naša Občina) tudi s tem privabili več potnikov, kar bi v končni fazi razbremenilo promet in parkirišča ter zmanjšalo emisije izpušnih plinov. Ob slabem vremenu in zamudah bi takšna postaja bila sila dobrodošla. Zakaj temu ni tako? Vse naštetje seveda »pokriva« bližnji Petrol. Morda v tem grmu tiči zajec? Žalostno je (poleg vsega ostalega gospodarsko-socialnega kraha), da monopolisti izrinjajo drobne obrtnike (zasebnike) iz vseh možnih lokacij. Invazija neloyalne konkurence. Vsi prodajajo vse. Na Petrolu »diši« po pekarni, pošta je podobna kitajski trgovini (Å la »1 Euro Shop«), itd. Narobe svet.

Gvido Komar

Foto: Gvido Komar

GLEDALIŠKI ABONMA V LOGATCU

VABLJENI NA PREDSTAVO TAK SI

Vtorek, 15. oktobra 2013, vas ob 20. uri vabimo v Narodni dom Logatec na ogled komedije Tak si. Gre za prvo predstavo v abonmaju komedije Občine Logatec, ki je letos že 15. sezona po vrsti.

Predstava nazorno prikazuje, kaj se zgodi povprečnemu taksistu v slovenski prestolnici, ko v njegov taksi sedejo konceptualni umetnik, bivši gej, novopečeni vstajnik, brezposelni punker s kravato, duhovnik brez prakse, italijanski turist in dementni profesor marksizma. Televizijsko in odrsko preizkušena Klemen Slakonja in Tadej Toš igrata v predstavi, katere režiser je Aleksander Popovski, avtor Goran Vojnović, matično gledališče pa SiTi teater.

Kako do vstopnic za izven?

Vstopnice za izven za vsako izmed abonmajskih predstav in vstopnice za silvestrsko predstavo bodo na voljo na prodajnih mestih:

- Upravni center Logatec, recepcija, Tržaška cesta 50 A, 1370 Logatec, tel.: (01) 759 06 00
- Knjigarna in papirnica DZS Logatec, Tržaška cesta 19, 1370 Logatec, tel.: (01) 750 98 41
- Turistična pisarna Naklo, Tržaška cesta 17, 1370 Logatec, tel.: (01) 754 15 18

Vstopnice za izven bo mogoče kupiti teden dni pred predstavo, vstopnice za silvestrsko predstavo pa od začetka decembra dalje. Org in info: Občina Logatec, renata.gutnik@logatec.si

Občinska uprava
Občine Logatec

OBVESTILO OBČANOM O PLAČILU POLOŽNIC

Občina Logatec obvešča občanke in občane, da v sprejemni pisarni Občine Logatec, Tržaška cesta 50 A, Upravnega centra Logatec, ti lahko poravnajo plačila vseh plačilnih nalogov (položnic), ki jih je izdala Občina Logatec (komunalni prispevek, gledališki abonma, oglas v Logaških novicah, globa in prekršek, najemnina za stanovanje, letovanje otrok, itd.). Plačilo

navedenih položnic je brez provizije, občani pa ga lahko poravnajo ali z gotovino ali s plačilno kartico.

Sprejemna pisarna Občine Logatec je odprta od ponedeljka do četrтка, od 8. do 12. ure, ob ponedeljkih, torkih in četrtkih od 13. do 15. ure, ob sredah od 13. do 17. ure in ob petkih od 8. do 13. ure.

Občinska uprava Občine Logatec

SVETNIKI POTRDILI NOVO DIREKTORICO ZD LOGATEC

ZDRAVSTVENI DOM BO VODILA MATEJA KUNC, DOSEDANJA VODJA RAČUNOVODSTVA.

Foto: Arhiv Občine Logatec

Zoran Mojškerc, SDS, je zahteval umik Odloka o Komunalnem podjetju Logatec, saj naj bi bilo v neskladju z zakonodajo.

Odllok o Komunalnem podjetju Logatec umaknjen

Dnevni red 23. redne seje logaškega občinskega sveta je obetal nekaj vročih tem, a je bil že uvodoma nekoliko spremenjen. Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega podjetja Komunalno podjetje Logatec d.o.o. je bil namreč na predlog Zorana Mojškerc, SDS, umaknjen, čeprav so nekateri svetniki temu predlogu nasprotovali. Marjan Gregorič, SD, denimo, je predlagatelju očital, da meša jabolka, čebulo in železo. Zoran Mojškerc je namreč opozoril, da je treba pri odločanju o Komunalnem podjetju upoštevati Zakon o gospodarskih družbah, Marjan Gregorič pa je temu nasprotoval, češ, da se omenjeni zakon uporablja subsidiarno, torej »le takrat, ko Zakon o lokalni samoupravi tega ne določa«. Po drugem glasovanju je bil Mojškercov predlog o umiku točke sprejet, dnevni red pa je bil razširjen s predlogom krajanov KS Tabor, naj se v občasno delovno telo za gradnjo kanalizacije v Gornjem Logatcu imenuje tudi njihov predstavnik.

Bo imenovanje nove direktorice končalo agonijo ZD Logatec?

Osrednja pozornost na septembrski seji je bila namenjena imenovanju nove direktorice Zdravstvenega doma, kar naj bi – tako je vsaj pričakovati – prekinilo medsebojna obtoževanja med sedanjo vršilko dolžnosti in prejšnjo direktorico te ustanove, Tatjano Miklavc Maček in

prim. Jasno Čuk Rupnik in iz tega nastala nesoglasja med zaposlenimi. Župan Berto Menard je sicer predlagal umik te točke z dnevnega reda, vendar je naletel na ostro nasprotovanje svetnikov. »Glede na to, da je Svet zavoda sprejel sklep o imenovanju Mateje Kunc, je občinski svet o tem dolžan glasovati, dopisi oziroma korespondenca med Miklavc-Mačkovo in Čuk-Rupnikovo, pa niso predmet razprave,« je poudaril Miran Obreza, Zares, njegovemu mnenju pa se je pridružil tudi Boris Čičmirko, Koliševka. Po njegovem mnenju naj predsednik Sveta zavoda Rafael Krvina, ki je bil prav tako prisoten na seji, skliče pristojne službe in morebitne nepravilnosti razišče. Sicer pa je zadeva, kot je pripomnil Marjan Gregorič, SD, zrela za Nadzorni odbor Občine Logatec. Tudi po mnenju Rafaela Krvine, Desus, je bilo pranja umazanega perila dovolj, njegov predlog o tajnem glasovanju pa ni bil sprejet. Po razpravi so svetniki s 17 glasovi od 19 dali soglasje k imenovanju Mateje Kunc za novo direktorico zdravstvenega doma.

Kritično do morebitne gradnje stanovanjske soseske Male Laze

Do predloga Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del enote urejanja prostora Stanovanjska soseska Male Laze so bili svetniki precej zadržani. Marjan Gregorič, SD, je izrazil bojazn, da bi tu, čeprav so načrti skladni s predpisi, nastal nov Martinj hrib. Gradnji nasprotujejo tudi lastniki sosednjih nepozidanih stavbnih zemljišč. Miran Obreza, Zares, je svetnike opozoril, da so dikcije iz odloka dobesedno prepisane iz OPN-ja, ki ga je občinski svet potrdil, zato je sprejel omenjeni odlok v predloženem besedilu, v I. obravnavi.

S prihranki v večje investicije

Občina Logatec se v letošnjem prvem polletju ni dodatno zadolžila in tekoče poravnava vse svoje obveznosti, je ob Poročilu o izvrševanju Proračuna Občine Logatec v prvem polletju 2013 sporočila Mojca Igljčar. V prvem polletju ta občina sicer beleži nekoliko manjšo realizacijo proračuna, kar je župan Menard pripisal zahtevnemu in zamu-

dnemu pridobivanju soglasij in izbire izvajalcev. Poslovanje je potekalo predvsem s sredstvi, ki jih je občina prejela iz naslova dohodnine, pri čemer so se nekatere, zlasti infrastrukturne investicije zaključile, predvidene večje pa se še niso začele. V prvem polletju je bilo v Logatcu realiziranih dobrih pet milijonov evrov in pol prihodkov in skoraj 4 900 000 evrov odhodkov, kar je v obeh primerih manj kot v enakem lanskem obdobju. Proračunski presežek po besedah poročevalke Mojce Igljčar znaša dobrih 631 000 evrov. Igljčarjeva je tudi povedala, da je zaradi zaprtja deponije Ostri vrh predvidenih 500 000 evrov izpada. Poročilo o izvrševanju proračuna v prvem polletju 2013 so svetniki sprejeli, dobili pa so tudi zagotovilo, da bo občini do konca leta s prihranki uspelo uresničiti načrtovane investicije.

Logaška SDS izstopila iz koalicije

Za presenečenje večine prisotnih na septembrski seji logaškega občinskega sveta pa je tokrat poskrbela Ladka Furlan, predsednica SDS Logatec in bivša podžupanja, ki je v kratkem govoru napovedala izstop logaške SDS iz koalicije. »Zaradi nepremostljivih razlik smo prišli do točke, ko sodelovanje v občinski koaliciji ni več mogoče,« je pojasnila in dodala, da je župan Menard z njeno nedavno odstavitvijo enostransko prekinil koalicijski dogovor. Zaostritvi odnosov so botrovala predvsem nesoglasje glede spremembe Odloka o občinskem prostorskem načrtu v tistem delu, ki je zadeval spremembe namembnosti za objekt Dom zdravja v Zapolju, kamor naj bi namestili prevzgojnik, čemur pa SDS nasprotuje, in kadrovske menjave v logaškem Komunalnem podjetju. Marjana Gregoriča je namreč, kot je znano, zamenjal v. d. direktor Boštjan Aver, SDS pa je pa je v nadzornem svetu zavoda zahtevala sankcioniranje nepravilnosti. »Teško smo sodelovali tudi pri najnovejši pobudi o spremembah sestave nadzornega sveta Komunalnega podjetja Logatec, kjer župan hiti s krčenjem članstva v njem, torej z izključevanjem kritičnih glasov iz organa nadzora,« je v sporočilu za javnost med drugim zapisala Furlanova.

Blanka Markovič Kocen

DELAVNICE

Sobota, 19. oktober 2013 od 10. do 17. ure, Jožefova dvorana, Šolska ulica 1:

Gledališko-plesna delavnica Gib in fizično gledališče

Mentor: Sebastjan Starič, plesalec, igralec, koreograf ... Prijave sprejemamo še do PRIJAVE 14. 10. 2013. Na voljo je še nekaj prostih mest. Organizacija in info.: JSKD OI Logatec, T 01/7591 740, W www.jskd.si

Sobota, 9. november 2013 od 10. do 17. ure, Galerija Hiša sonca Logatec, Notranjska 14:

Lutkovna delavnica Na kaj moramo biti pozorni pri ustvarjanju lutkovne predstave

Mentor: Matevž Gregorič, samostojni lutkovni ustvarjalec, animator, režiser, avtor besedil, domač in mednarodni lutkovni mentor... Prijave sprejemamo še do 4. 11. 2013. Na voljo je še nekaj prostih mest. Organizacija in info.: JSKD OI Logatec, T 01/7591 740, W www.jskd.si

PREDAVANJA

Ponedeljek, 14. oktober 2013, ob 19. uri, Narodni dom Logatec:

Predavanje Stare sorte jablan in hrušk

Predava dr. Boštjan Godec, univ.dipl. inž. kmet. Org. in info: Knjižnica Logatec, 01 7541 722

Četrtek, 17. oktober 2013 ob 19. uri, Jožefova dvorana medgeneracijskega doma v Dolnjem Logatcu:

predavanje mag. Branka Cestnika Cerkev in njena prenova

Kam se bo nagnilo slovensko katolištvo? Bo postalo nekakšna sekta? Ali pa bo Cerkev na koncu ostala edina pokonci, ko bo ostalo propadlo? Vstop prost, Bog pa vam povrne vaš prostovoljni dar, s katerim boste omogočili obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.

Ponedeljek, 21. oktober 2013, ob 17.00. uri, Knjižnica Logatec:

Srečanje članov mladinskega bralnega krožka Beremo na kvadrat, ker beremo in se pogovarjamo

Org. in info: Knjižnica Logatec

Sreda, 23. oktober 2013, ob 10. uri, Narodni dom:

predavanje Invazivne vrste rastlin in živali

Predavanje bo izvedel Inštitut za ohranjanje naravne dediščine Lutra. Org. in info: Knjižnica Logatec in Občina Logatec, 01 7541 722

Petek, 25. oktober 2013, ob 19. uri, Krajevna knjižnica Hotedršica:

predavanje Hotedršica in železnica

Predaval bo Aleš Lajovic. Org. in info: Knjižnica Logatec in Občina Logatec, 01 7541 722

Četrtek, 7. november 2013, ob 19.30 uri, Knjižnica Logatec:

Predstavitev knjige Odrezana sreča

Avtorica knjige je Ana Balantič. Org. in info: Zeleni oblaki in Knjižnica Logatec, 01 7541 722

KONCERTI

Nedelja, 20. oktober 2013 ob 17. uri, Kulturni dom Tabor:

koncert V nedeljo popoldne bo luštno pri nas

Petje in ples, harmonika. Org. in info: OMePZ Notranjska, tel.: 031 503 379

Nedelja, 27. oktober 2013 ob 17. uri, Dom krajanov Rovte:

koncert ansambla Narcis

Koncert je organiziran ob izidu zgoščenke Rdeča lička in 15-letnici delovanja ansambla Narcis. Gostje: Ansambel Korenine, Biseri, Tik Tak, Ložanske Vrane, Klapa Škvadra Predprodaja vstopnic: Mercator Rovte, Pr Tinci Cste

ŠPORT

Karate klub Logatec vpisuje v začetni tečaj tradicionalnega Shotokan karateja. Treningi na OŠ "8 talcev Logatec: **Osnovnošolci-začetniki:** ob sredah od 14.30 do 15.30 v mali telovadnici športne dvorane pri OŠ talcev – 1. nadstropje, **Odrasli** (srednješolci, študentje, zaposleni...): ob ponedeljkih in sredah od 19. do 20. ure v mali telovadnici športne dvorane pri OŠ "8 talcev" – 1. nadstropje

Treningi na OŠ Tabor Logatec: **Osnovnošolci-začetniki:** ob sredah od 13. do 14. ure v športni dvorani Krajevne skupnosti (vhod je skozi OŠ Tabor). Vse dodatne informacije glede vpisa in treningov lahko dobite tudi na elektronski pošti: boris_pecek@t-2.net ali na telefonu: 031 641-200. Vpis bo potekal do 20. 10. 2013. Vljudno vabljeni! Karate klub Logatec

SEPTEMBRA BOLJ PESTRO ŽIVLJENJE

DOGODKI V DS LOGATEC

Julija in avgusta ni bilo prispevka iz DS Logatec zaradi letnih dopustov in počitnic, tako oskrbovancev kot tudi zaposlenih. Zmanjšano število kadra zaradi dopustov je pomenilo veliko večjo angažiranost tistih, ki so delali. Upam, da so kolikor toliko dobro preživeli dopust in si nabrali novih moči za naprej.

Prišel je mesec september in začelo se je bolj pestro življenje v DS Logatec. V mesecu septembru je tudi logaški občinski praznik. V ta namen je bila 11. 9. 2013 v pritličju DS Logatec otvoritev razstave slikarke gospe Nejke Selišnik. Na razstavi smo imeli priložnost občudovati tudi punčke iz cunj in krp, ki so jih nekdanje babice ročno izdelovale svojim vnukinjam. Danes lahko občudujemo, kaj vse so znale včasih delati ženske. Poleg tega je gospa Selišnik še zbirateljica zgodb, ki jih povedo starejši ljudje, da ne zginejo v pozabo, tudi sama rada napiše kakšno črtico. 12. 9. 2013 je bil organiziran tradicionalni prevoz na sejem v Logatec. 25. 9. 2013 bomo imeli v DS Logatec tombolo. Upamo, da bo veliko lepih dobitkov in še več sreče. Lep dogodek je tudi, da je naša Tanja rodila sinka Vida. Tako, da so sedaj v družini kar trije korenjaki in seveda mama glavna korenjakinja. Na žalost pa se dogajajo tudi žalostni dogodki, med katere spadajo smrti naših stanovalcev, ki med starejšo populacijo niso redkost. Tako smo se poslovili od gospe Zavodnik, dolgoletne članice

Foto: Arhiv DS Logatec

Na razstavi Nejke Selišnik smo občudovali punčke iz cunj in krp, ki so jih nekdanje babice ročno izdelovale svojim vnukinjam.

Sveta stanovalcev DS Logatec. Slišala sem, da je omogočila kar nekaj izboljšav v korist oskrbovancev. Mislim, da je spoštljivo, da se spomnimo takih ljudi in jim pokažemo spoštovanje za vse storjeno, če ne za časa življenja, pa po smrti. Pristrčen pozdrav!

Vera Kuček

POTUJOČA MUZIKA V OŠ TABOR

Pevci MPZ OŠ Tabor, ki jih vodi zborovodja Zdravko Novak, so bili zaradi svojih dosežkov na območnih revijah in Festivalu Attacca letos že drugič izbrani za sodelovanje v zborovskem projektu Potujoča muzika. V njem sodeluje 15 izbranih slovenskih mladinskih zborov, zaključil se bo s koncertom na svetovni dan zborovskega petja, drugo nedeljo v decembru, v Galusovi dvorani CD v Ljubljani.

Pred pevci in zborovodjem je veliko napornega dela, saj je za študij skladb na voljo malo časa, program pa je obsežen in raznovrsten. Delo za Potujočo muziko so pevci začeli 7. septembra z Odprto vajo zborov, ki sta jo v OŠ Tabor in dvorani KS Tabor organizirala JSKD in OŠ Tabor Logatec. Demonstratorski zbor so sestavili pevci MPZ OŠ Tabor Logatec, MPZ OŠ Cerklje ob Kopru in pevci MPZ OŠ Artiče. Več kot 100 mladih pevcev je vodil priznani skladatelj in zborovodja Damijan Močnik. Vaje so se kot seminaristi udeležili tudi številni zborovodje in učitelji GUM iz vse Slovenije. Do decembra čaka pevce še veliko dela. Sredi oktobra se odpravljajo na tradicionalni Pevski tabor, novembra bodo imeli regijsko vajo, potrebna bo tudi še kakšna sobotna intenzivna vaja. Naporno bo, a v uspeh ne dvomijo. Velikokrat so se že lotili zahtevnih zborovskih projektov in jih uspešno zaključili. Zaradi pripravljenosti vseh mladih pevcev, da odgovorno delajo na vajah, in zaradi spodbud in pomoči, ki jim jo nudi vodstvo OŠ Tabor, Šolski sklad, KD Tabor in seveda starši.

Vse težave napornega pripravljalnega obdobja bodo seveda pozabljene, ko bodo pevci stali na odru Gallusove dvorane. Ponosno bodo zastopali OŠ Tabor in logaško mladinsko zborovsko petje. Veseli bodo, če jim boste na koncertu, ki bo 8. decembra, zaploskali.

Z. Novak

Foto: Arhiv OŠ Tabor

Pred pevci in zborovodjem je do decembrskega nastopa še veliko napornega dela.

VEČ DRUŽENJA MED ČLANI DU LOGATEC

TEŽJE ORGANIZIRANJE DRUŠTVENIH IZLETOV

Družabna srečanja so bila že nekoč priljubljena. Na njih se spoznavamo, si izmenjamo izkušnje, morda obiščemo druge kraje in pozabimo na vsakdanje tegobe. Želimo se družiti, si ogledati druge kraje, spoznavati drugačno kulturo, kulinariko domačih in tujih pokrajin. Dokler smo delovno aktivni, smo običajno s časom na tesno. Ko pa smo enkrat v pokoju, si časa lahko vzamemo malo več, tako za druženje kot za obisk krajev, ki so nam morda že prej bili zanimivi, pa jih nismo utegnili obiskati.

Pri organizaciji izletov in letovanj pa moramo pri Društvu upokojencev Logatec biti pozorni, da ne kršimo zakonskih določil. Zato morajo biti naša načrtovanja skladna z zakonom o organizaciji in vodenju turističnih skupin, ne glede na to, če program načrtujemo sami ali sprejmemo tistega, ki nam ga ponudi agencija. Na izbor agencije v dobršni meri vpliva cena, ki jo za program ponudi. Cena je odvisna tudi od števila udeležencev: več jih je, nižja je cena. Še pred letom 2008, ko smo kot društvo lahko samostojno organizirali izlete, cene pa so bile še za polovico nižje, je bilo tudi v največjih avtobusih premalo sedežev za vse, ki bi želeli na izlet. Na naših izletih veselja nikoli ni manjkalo, pesem se je slišala še na povratku proti domu. To je bil čas, ko sta za okrog 40€ na izlet lahko šla dva. Novi zakon, morda sprejet na pritisk

turističnih agencij, češ, da jim društva jemljejo kruh, je prekinil to prakso. Zdaj morajo vsa društva, pa tudi šole in druge organizacije izlete in potovanja organizirati prek turističnih agencij. Te pa, seveda, postavijo svojo ceno, ki zajema tudi zavarovanje, davek in druge dajatve iz dejavnosti, ki ceno bistveno zvišajo. Resnici na ljubo sicer dodajmo, da je izlet, ki ga vodi strokovno usposobljen turistični vodnik, lahko kakovostnejši, program pestrejši in izlet zanimivejši. Ne bomo pisali, da ima vsaka turistična agencija na svojem področju lahko svoje prednosti zaradi poznavanja lokalnega okolja. Vodiči lahko obvladajo vse podrobnosti, znajo navezati stike z domačini, ti pa znajo povedati, kar ni zapisano v nobeni enciklopediji, nobenem priročniku. V stiku z njimi lahko s seboj vzamemo ta ali oni pridelek bogate zemlje in pridnih rok in tako damo priznanje njihovemu trudu in prizadevanjem.

A dodajmo, da nam zares ni potrebna asistenca turistične agencije zgolj zato, da se peljemo v Haloze ali Slovenske Gorice nazdravit sv. Martinu ob krstu vina in ob veseli glasbi zaplesati in zapeti. Raje sprejmimo povabilo na promocijsko predstavitev s pogostitvijo na kateri od turističnih kmetij, ki ima svoj vinograd in se preživlja s trženjem svojih pridelkov. Takšen izlet je najcenejši; vendar pa sta taka lahko le eden ali dva na leto. Agencijske cene pa za eno-

dnevne izlete s kosilom in degustacijo za vsaj 31 prijavljenih udeležencev še vedno zlahka presežejo 35 € na vsakogar. Je to morda vzrok, da je udeležencev vse manj in da je treba kak načrtovani izlet celo odpovedati?

DU Logatec vsako leto v sodelovanju s Turistično agencijo RELAX po dostopni ceni, do 20% nižji od redne, organizira skupinsko letovanje ob hrvaški obali, vključno z avtobusnim prevozom iz Logatca in nazaj. Udeleženci lahko stroške poravnajo v 6 mesečnih obrokih, s seboj pa povabijo tudi svoje in bodoče upokojence. Društvo pa tudi sicer želi, da bi bilo druženja med člani, ki jih je okrog 1400, več. Dejavnosti so raznotere: športne (pohodništvo, kolesarjenje, balinanje, pikado) in spretnostne (razna ročna dela, pletenje, kvačkanje, klekljanje). Spoznajte naše delo in se nam pridružite na izletih in drugih društvenih dejavnostih. Ostanimo vedri in dobrovoljni, nazdravimo si v dobri družbi in se veselimo vsega, kar smo v življenju dobrega storili, in časa, ki smo ga preživeli. Uživajmo sadove svojega dela. Kot je zapisal pesnik, bo tako vse ostalo tu, na tej zemlji: »Ta hiša meni sliši, pa vendar moja ni; ko drug za mano pride, tudi on jo zapusti!« Dotlej pa le »vкуп držimo, pa bo šlo.«

*Vinko Aleksander,
predsednik komisije za izlete DU Logatec*

SREČANJE BOLNIH, INVALIDOV IN STAREJŠIH V ROVTAH

Prva nedelja v septembru je bil lep jesenski dan. ŽK Rovte je ta dan pripravil srečanje bolnih, invalidov in starejših faranov. Kar precej se jih je vabilu odzvalo. Tajnik ŽK g. Hieronim Kavčič je na začetku srečanja vse prisrčno pozdravil. »MOLITEV GORE PREMIIKA« je star slovenski rek. O njej je tekla beseda pri sv. maši v naši farni cerkvi Sv. Mihaela, katero je daroval mag. p. Silvo Šinkovec. Njegova beseda je navdušila vse prisotne. Bogoslužje je s svojim prepevanjem polepšal domači mešani cerkveni pevski zbor, svoj prispevek pa so s svojim sodelovanjem dodali tudi starejši in člani ŽK. P. Silvo je med sv. mašo podelil tudi zakrament sv. maziljenja. Po končanem bogoslužju, so bili vsi povabljeni na vsakoletno srečanje v župnišče, kjer je udeležence toplo pozdravil naš predsednik krajevne skupnosti g. Viktor Trček. V naši sredi je bil tudi prijeten zakonski par iz Črne na Koroškem – njuno pričevanje je vse zbrane osupnilo. Lepo je bilo kramljati ob obloženih mizah, za kar so poskrbele pridne gospodinje naše župnije. Obilico smeha pa sta iz prisotnih izvabila naš župnik g. Janez Petrič in mag. p. Silvo Šinkovec s svojimi šalami. ŽK se iskreno zahvaljuje

Foto: H.K.

Prvo nedeljo v septembru je župnijska Karitas Rovte pripravila srečanje bolnih, invalidov in starejših faranov.

vsem, ki ste se srečanja udeležili, saj ste s tem pokazali, da cenite njen trud. Hvala tudi vsem, ki ste kakorkoli pomagali, da je bilo srečanje prijetno.

F.T.

SREČANJE STAREJŠIH GASILK IN GASILCEV

VETERANI SO SI OGLEDALI FIRE COMBAT

Gasilska zveza Logatec že več let zapored v znak priznanja in zahvale za vrsto let aktivnega dela v gasilski organizaciji organizira srečanje gasilskih veteranov. Gre za srečanje gasilk in gasilcev, ki so bili v preteklosti aktivni člani na različnih področjih dela v gasilskih društvih. Ko dopolnijo starostno mejo – moški 63 let, ženske 55 let, niso dolžni več opravljati operativnega dela. Izvedba letošnjega srečanja je bila zaupana PGD Dolnji Logatec. Pripravili so ga v petek, 6. Septembra, v popoldanskih urah v logaškem ICZR. Udeležilo se ga je nekaj čez 90 veteranov iz sedmih PGD logaške občine. Po sprejemu so jim pripravili ogled ene najbolj zahtevnih gasilskih športnih disciplin – FIRE COMBAT tekmovanja, ki se v Sloveniji uveljavlja zadnja leta, v njem pa sodelujejo tudi pari iz dolnjelogaškega društva. Gre za fizično izredno naporno disciplino, kjer morajo gasilci prikazati tudi vrsto gasilskih spretnosti in veliko fizične pripravljenosti. Prisotni so si vajo z velikim zanimanjem ogledali, kakor tudi sodobno tehnično in reševalno opremo, ki jo društvo poseduje. Najbolj korajžni so se povzpeli tudi na lani zgrajeni vadbeni stolp, ki je nudil razgled na jesensko obarvano gozdno površino širše okolice Logatca. Sledil je kratek kulturni program, ki so ga pripravili

Foto: Blaž Korenč

Srečanja v Dolnjem Logatcu se je udeležilo nekaj čez 90 vojnih veteranov.

člani okteta Pa kol'kr' tolk'. Občuteno zapepe pesmi in šaljive pripovedi iz gasilskega življenja, ki jih je povzel Janez Podjed, so v dobro voljo spravile vse navzoče. Kot je v navadi, se je GZ s skromnim darilom spomnila jubilentov, ki letos praznujejo okrogli jubilej. Posebnega darila sta bili deležni tudi Marinka Cempre Turk in Antonija Marolt, ki sta dolga leta uspešno in predano opravljali funkciji predsednice in tajnice GZ. Sliki jima je izročil podpredsednik GZ Bernard Jereb in se jima še enkrat zahvalil

za velik prispevek v razvoj logaškega gasilstva. Sledilo je družabno srečanje. Eni so obujali prijetne spomine, nekateri pa so že tkali ideje, ki bi jih bilo smiselno izpeljati v prihodnje. In prav je tako. Gasilci so ponosni na svoje veteranke in veterane, saj se dobro zavedajo, da so jim prav oni tlakovali pot za uspešno delo danes.

Blaž Korenč

CLI JE »ODŠEL«, SPOMINI OSTAJO

Na pobudo sodelavk, Verice in Vere, smo se na sončno soboto, 21. septembra 2013, v Rovtah zbrale delavke iz računovodstva KLI. Bilo nas je 27, najstarejša je štela 85 let, najmlajša polovico manj, okrog 45. Med nami so bile upokojenke, pa računovodkinje v različnih podjetjih in ustanovah, in tudi brezposelne, saj je KLI pred meseci objavil svoj stečaj. Nekoč uspešno, znano in največje podjetje v občini Logatec je zaprlo svoja vrata in s tem vzelo zaposlitev številnim Logatčanom in okoličanom. To dejstvo je marsikatero presenetilo in žalostilo, a smo kljub temu, »bivše klijevske delavke računovodstva«, svoje srečanje namenile obujanju spominov na lepe, skupne čase, na svoje prijateljstvo, zaupnost, medsebojno pomoč. Spominjale smo se delovnih obveznosti in dolžnosti, direktorjev in šefov, pa številnih uspehov in delovnih dosežkov takratnega poslovanja. Za večino izmed nas je bilo to ponovno snidenje po več kot dvajsetih letih. V tem času, odkar se nismo videle in sli-

Foto: Franc Zagorčnik

šale, se nam je zgodilo veliko veselih, žalostnih pa tudi srečnih dogodkov. Marsikatera je postala vdova, kakšna je prebolela zahrbtno bolezen, večino pa predvsem razveseljujejo otroci in vnuki ter nova doživetja. In tudi o tem smo se pogovarjale ter se nasmejale. Čas je kar prehitro minil. Ob prijetnem vzdušju gostišča v Zajelah, smo si ob koncu druženja obljubile, da se bomo, ob letu obsorej, ponovno srečale in pomenile še o tem in onem, za kar nam je tega sončnega dne, zmanjkalo časa. In nenazadnje ob tem zapisu na prihodnje snidenje vabimo tudi tiste, ki vas tokrat ni bilo z nami, pa bi si to želeli. Sporočite nam!

Vera Gantar in Vera Malavašič

Na pobudo sodelavk, Verice in Vere, so se na sončno soboto, 21. septembra 2013, v Rovtah zbrale delavke iz računovodstva KLI.

LOGAŠKI BATALJON, ODLOČEN KORAK K OBSTOJU NARODA*

PROSLAVA OB 70. OBLETNICI LOGAŠKEGA BATALJONA

Pro kapitulaciji Italije v začetku septembra leta 1943 so italijanski vojaki zapuščali okupirane kraje in s tem tudi Primorsko, ki je bila pod Italijo že od konca I. sv. vojne, ljubljansko pokrajino, naš okoliš. Z razpadom Italije pa je razpadla tudi prostovoljna protikomunistična milica (bela garda), ki je delovala pod italijanskim okriljem. Njeni člani so zapuščali utrjene postojanke in se razšli po domovih. Zavedni moški pa tudi nekatere ženske iz Logatca in okoliških krajev, ki so se odzvali na poziv vodstva NOB, so prihajali na zborna mesta v Žibršah. Razporejanje novincev v čete je prevzel vodja rajonskega odbora OF Leopold Škrabar-Vanja, pri čemer mu je pomagal komisar Anton Kramar-Zvone. Ker ni bilo v bližini nobene večje samostojne partizanske enote, sta sestavila samostojno enoto, ki se je v številnih bojih spopadala z Nemci, ki so nas okupirali po umiku Italijanov. Že v prvih bojih sta padla dva borca, štirje so bili ranjeni. 30. septembra so se umaknili na Koreno, kjer je bil skupaj s starimi borci formiran drugi Dolomitski odred, ki je bil po dveh tednih ukinjen, borci Logaškega bataljona pa dodeljeni Prešernovi brigadi. Tisto jesen so sodelovali v raznih akcijah, precej je bilo tudi žrtev, najhuje je bilo decembra na Pokljuki, kjer so Nemci Logaški bataljon skoraj povsem uničili, njegovo zastavo (bojno zastavo so izvezle logaške mladinke) pa so dali na čelo Prešernove brigade. Logaški bataljon je kot samostojna enota deloval od 12. do 30. septembra 1943. Kasneje se je v bojih krčil in drobil ter stapljal v druge enote.

Ob 40-letnici ustanovitve bataljona so se preživeli borci ponovno zbrali, zbrali dokumente in pričevanja in kasneje postavili spomenik prvim padlim borcem. Ugotovili so, da je bilo v bataljon vključenih 192 borcev, od tega jih 57 ni doživelo osvoboditve. »Na množičen odhod Logatčanov v uporno partizansko vojsko je Logatčane dolga leta spominjal občinski praznik. Potem so ga ukinili. Kot bi živeli v družbi brez krivic, se danes teh upornih Logatčanov vse redkeje spominjamo,« je zapisal v zgibanki Branko Rupnik, predsednik krajevne organizacije ZB NOB Logatec-Tabor.

Zveza borcev za vrednote NOB Logatec je ustanovitev počastila z več slovesnostmi. V soboto, 14. 9., so člani pripravili

Foto: Arhiv ZDUS

Na proslavi je prisotne nagovoril Matjaž Kmecl, predsednik ZB NOB Slovenije.

spominsko slovesnost v Žibršah in komemoracijo ob spomeniku pri Klavžarju nad Godovičem, kjer je bataljon prvič krvavel. V nedeljo 15. 9. pa so v Izobraževalni center za zaščito in reševanje – enota Logatec – na proslavo ob 70. obletnici ustanovitve Logaškega bataljona poleg članov Združenja borcev za vrednote NOB Logatec prišli tudi njihovi simpatizerji in gosti. Iz pobratene občine Repentabor so prišli predsednica Kulturnega društva Kraški dom Repentabor Vesna Guštin, Igor Guštin in Silvano. Proslave so se udeležili tudi trije preživeli borci Logaškega bataljona: Vinko Jazbec, Stanislav Simšič in Istenič Peter, zadnji praporščak Logaškega bataljona. Slavnostni govornik je bil podpredsednik ZB NOB Slovenije dr. Matjaž Kmecl. Spregovoril je nekaj besed o časih, ko je nastajal Logaški bataljon. Dejal je, da so ljudje šli med partizane zato, da bi pregnali okupatorja, bili so borci za svobodo, človeško čast in ponos. Poudaril je, da ne smemo pozabiti, da smo zaradi partizanske vojske, katere del je bil tudi Logaški bataljon, v Evropi priznani kot narod, ki je, majhen a neuničljiv, bil del zavezniške armade, ki se je borila za svobodno Evropo. »Vrednote NOB in OF žali, kdor danes enači domobranstvo z narodnoosvobodilnim bojem. Hudo je, da se sovražstvo presa-

ja v današnji čas, namesto, da bi vse moči vpregli v preseganje krize,« je še povedal dr. Matjaž Kmecl, ki je na koncu podelil Logaškemu bataljonu Častni spominski trak in ga pripel na njegov prapor.

Na proslavi sta spregovorila še naš župan Berto Menard in predsednik Združenja borcev za vrednote NOB Logatec Samo Štampihar. Prireditvev se je pričela s prihodom praporščakov in slovensko himno v izvedbi okteta Pa kolk,r to,l,k. Slednji je zapel še več drugih pesmi med drugim tudi Zakaj sem partizan? Ker ljubim domovino, zato sem partizan!. Program sta popestrila recitatorja Janez Podjed in Milena Herblan-Gostiša. Program je povezovala Vanda Lavrič, ki je zaključila z mislijo: »Tisti čas bil je velik čas in ostaja naj v nas!«. Drugi del je bil namenjen druženju, pogovorom s tistimi, ki jih morda že dolgo nismo videli, pa bi se lahko večkrat srečali. Da je vse potekalo tako, kot je treba, gre zahvala prizadevnim članom ZB za vrednote NOB Logatec, Občini Logatec in najemniku dvorane Zvonku Vidoviču v IC za zaščito in reševanje – enota Logatec.

Brane Pevec

**Branko Rupnik je tako naslovil zgibanko, izdano ob 70-letnici Logaškega bataljona.*

RAZISKOVANJE OTOKA BRAČA

LOGAŠKI PLANINCI ŽE 10. PO JADRANSKIH OTOKIH

Logaški planinci so bili v času od 10. do 14. septembra 2013 na otoku Braču.

Logaški planinci smo v času od 10. do 14. septembra 2013 bili na otoku Braču, ki se nahaja med Splitom in Hvarom in ima 175 km obale ter je tretji največji otok Jadrana. Bivali smo v naselju Bol, ki je tipično dalmatinsko mesto in leži na južni obali Brača pod Vidovo goro, ki je najvišji vrh otoka - 778 m. V bližini je letališče in plaža »Zlatni rat«, eden od najbolj poznanih simbolov hrvaškega turizma. V času bivanja smo imeli pohod na Vidovo goro, od koder je bil lep pogled na morje in Zlatni rat – plaža, ki ima obliko labod-

jega vratu in se zajeda 500 m navpično v morje. Pod vplivom vetrov in morskih tokov nenehno spreminja svojo obliko. Pohod smo imeli tudi do Pustinja Blaca, nekdanje slavne glagoljaške pujsstine, kasneje zvezdarnice na vzhodnem obronku doline, na južni strani otoka. Samostan so osnovali v 16. stoletju poljički svečeniki glagoljaši, ki so bežeči pred Turki prišli na Brač. Braški knez jim je poklonil zemljo in sotesko Blaca. Zaradi izjemne podjetnosti je posest ves čas rasla. S svojimi izdelki (med, olivno olje, vino) so trgovali s Benetkami

in Dunajem. Od leta 1962 je lastnica Braška občina, ki je samostan preuredila v muzej. Samostan se nahaja v skalnati soteski blizu morja. Do tja se pride le peš z morske ali kopenske strani. Po planinarjenju in ogledih smo se tudi kopali v toplem in čistem morju. Hrana smo pripravljali v skupni kuhinji, v glavnem z domačih pridelkov, peciva in pijače, ki smo jo pripeljali s seboj in privarčevali gospodinske stroške ter tako bivanje podaljšali za dan.

Ob povratku domov smo si na otoku ogledali mesto Škrip, kjer se nahaja muzej otoka Brača s preko pettisočletnim življenjem na njem. Škrip je latinska beseda in pomeni »ostro golo kamenje«. Iz kraja Supetar smo se s trajektom peljali do Splita. V bližini Šibenika smo se ustavili v Nacionalnem parku »Krka« in se sprehodili po pešpoti. Reka Krka izvira 3 km od Knina. Naredila je 75 km dolg kanjon. Ima 7 slapov in skupen padec 244 m. Največji Roški slap pada 25 m. Proti večeru med krajšim postankom vožnje proti domu nam je teknila skupna malica. Imeli smo se lepo, zato smo se zahvalili Alenki za lepo vodenje, šoferju avtobusa za varno in prijetno vožnjo. Drugo leto pa spet na Jadran.

Marinka Petkovšek

OŠ ROVTE PRIDOBILA POMEMBEN NAZIV

September je za šolarje prav gotovo poleg junija najpomembnejši mesec v letu. Tedaj se namreč začenja šolsko leto in vse misli in moči so naslednjih deset mesecev usmerjene v učenje, naloge, teste, preverjanja in ostalo šolsko delo. Vsega je toliko, da si tako učenci kot učitelji še pomisliti ne upamo, da bi lahko počeli še kaj poleg. A to vendarle ne velja za vse. So nekateri, ki imajo moč in predvsem veliko volje storiti tudi to, kar ni samo po sebi umevno. To v veliki meri zmorejo skoraj vsi na OŠ Rovte. Če ne bi bilo tako, ne bi uspeli na razpisu za pridobitev naziva Kulturna šola v letu 2013.

OŠ Rovte sodi med manjše šole, kjer obi-

skuje vseh devet razredov komaj okoli 180 učencev. A prav na takih šolah tako učencem kot njihovim učiteljem tudi dodatno delo ni prav nič tuje. Poleg tega pa je šola v takem kraju pogosto center kulturnega dogajanja in skoraj na vsaki krajevni prireditvi so gonilna sila programa prav šole. Na OŠ Rovte se kulturnih dejavnosti ne smemo prav nič sramovati, nasprotno. Nanje smo lahko še kako ponosni. Od malih prvošolčkov pa do mladostniško brstečih najstnikov v zadnjih razredih se ukvarjajo s kulturnimi dejavnostmi. V prvih razredih se tako največ otrok ukvarja z likovno, lutkovno in plesno ter pevsko dejavnostjo. Nekoliko večji pa se lotevajo pod budnim

očesom mentorjev zahtevnejših dramskih besedil; tudi večglasnih pesmi, plesi so že v parih, celo na tekmovanja gredo in dosega odlične uvrstitve. Tako dramske skupine vsako leto nastopijo na gledališkem maratonu, kjer seveda navdušijo prisotne. Mnogo je likovnih ustvarjalcev, ki preko svojih stvaritev pokažejo svoj talent in predvsem občutja. V vseh razredih pa se skoraj vsi učenci lotevajo pisanja literarnih prispevkov. Precej je med njimi takih, ki s svojimi izpovedmi navdušijo še tako ostro oko in ušesa kritikov. Njihova dela so objavljena v slovenskih mladinskih revijah in časopisih ter priložnostnih zbornikih. Slike prav tako večkrat krasijo stene knjižnic

UBRANITI REKREACIJSKI DODATEK

VZNESENO SREČANJE UPOKOJENCEV LJUBLJANSKE POKRAJINE

Upokojskim srečanjem je postal Center veteranov vojne za osamosvojitve Slovenije na Blekovskih gmajnah že ustaljeno okolje. Tako je bilo tudi na letošnji mali šmaren, ko so se na srečanje zgrnili upokojnenci z ljubljanske pokrajine od blizu in daleč, čeprav vreme ni obetalo najbolj zanesljivo osončenega popoldneva. Pa vendar, logaško Društvo upokojencev je tudi to srečanje – kot že večkrat zapored – organiziralo pogumno in uspešno.

In prav v imenu tega društva je njegov predsednik Vladislav Puc začetkoma pozdravil množico prisotnih, med njimi še posebej pomembne goste: Marjana Sedmaka, predsednika ljubljanske Mestne zveze upokojencev in predsednika Evropskega združenja organizacij Starejši za starejše, dalje Matejo Kožuh Novak, predsednico Zveze društev upokojencev Slovenije, Anko Tominšek, predsednico Sveta ZPIZ in podpredsednico mestne zveze upokojencev, Berta Menarda, logaškega župana in župane sosednjih občin.

Nato je Francka Čuk napovedovala pravo pravcato revijo upokojskih pevskih zborov, ki so oblikovali kulturni spored srečanja. Zvrstili so se: ženski zbor iz Rovt (zborovodja Mari Loštrek Žižek), ženski zbor Jasna iz Starega trga pri Ložu (zborovodja Jasna Lekan), instrumentalno pevska skupina z Vrhnike (zborovodja Marta Rija-

Foto: Majaz Vražjak

Zbrane na srečanju je nagovoril tudi logaški župan Berto Menard.

vec), logaški Vandrovci (vodja Andrej Logar), ženski zbor iz Cerknice (zborovodja Truda Zigmur), mešani pevski zbor iz Postojne (zborovodja Mirjana Čepirlo Može) in logaški ženski zbor Društev invalidov in upokojencev (zborovodja Matija Logar). Zbranim je nato namenil dobrodošlico logaški župan Berto Menard. Marjanu Sedmaku je pripadala čast, da je slavnostno spregovoril upokojencem z umirjenimi, vendar vzpodbudnimi sporočili, ki naj bi utrdile upokojsko zavest (govornik je pozval prisotne k enominutnemu molku v počastitev spomina na nedavno umrlo Nada Rupnik, tajnico logaškega Društva upokojencev). Jasno in brez dlake na jeziku sta vzneseno, skorajda vstajniško, intonirali svoj nagovor Mateja Kožuh Novak in Anka Tominšek. Obe govornici sta vztrajali

pri nujnosti, da upokojenci ubranijo rekreacijski dodatek, da jim oblastniki ohranijo raven pokojnin, saj da je obsojanja vredna vlada, ki vidi rešitev krize v skupini ljudi, ki za svoje garaško minulo delo prejema jo miloščino, namesto dostojne pokojnine. Upokojenci naj bi se zato z vsemi dovoljenimi sredstvi uprli varčevanju pri najbolj ranljivih, med katere sodijo tudi upokojenci. In aplavzi so gromovito pritrdjevali vsemu povedanemu.

»Uradni del« srečanja so – po javni zahvali številnim sponzorjem in donatorjem – pevsko sklenili združeni zbori pod vodstvom Matije Logarja. Nato se je družabnost med upokojenci razživela ob zabavni glasbi Litijskih odmevov vse do večernih ur.

Marcel Štefančič

pa tudi ostalih razstavnih prostorov tako v kraju kot v občini. V dobi računalništva pa se seveda ne moremo izogniti tudi te veje umetnosti. Učenci pod mentorjevim vodstvom naredijo čisto prave risanke in morda kdaj v prihodnje utegne nastati tudi kašen kratek film. Delo torej rojeva uspehe. In za ta uspeh so bili na OŠ Rovte 20. septembra 2013, nagrajeni. Na prireditvi v Cerkljah na Gorenjskem je šola prejela naziv Kulturna šola. Dve izmed učenk, Pia Skvarča in Karmen Bogataj z mentoricama Mojco Klemen in Ljudmilo Treven, sta se podelitvi tudi udeležili in prejeli listino in zastavo. Ni toliko pomemben list papirja, ki visi v vitrini, tudi ne zastava, ki bo visela na pročelju šole. Veliko več je pomembna zavest, da otroci še vedno dobi-

jo poleg znanja in spretnosti tisto nekaj, čemur pravimo duhovna rast. Kajti na tak način bomo kot narod mnogo lažje preživeli, mnogo bolj bomo strpni do kulture in navad drugih, predvsem pa bomo znali čuvati in razvijati tiso, kar so nam zapustili naši predniki. Zato so besede čestitk ob tej priložnosti povsem na mestu in upravičene. Da šolarjem in njihovim mentorjem le ne bi zmanjkalo volje in delovne vne-

Metka Bogataj

Osnovna šola Rovte je prejela naziv Kulturna šola.

Foto: Metka Bogataj

ALELUJA – S POPOTNO OPRTANIM NAHRBTNIKOM

OB DESETLETNICI SMRTI ANDREJA ŽIGONA ALELUJA

Sicer pa tako in tako živi z nami. Ali tisto predzadnje septembrsko nedeljo se je med nami še prav posebej razživel. Razživel v vsej svoji vznesenosti, ki vodi po poteh upanja do odrešenjske brezkončnosti. Na novo se nas je dotaknil, pa čeprav ob desetletnici smrti, in to tolikanj, da je vznemiril Štanjel, ki se je ob sodelovanju z logaško Knjižnico poklonil, pesniku, fotografu, misijonarju dobrote in tudi življenjskemu posebnemu ... Andreju Žigonu Aleluju.

Razstavišče Stolp pri vratih iz Štanjela je namreč v sodelovanju s Knjižnico Logatec tistega dne vabilo k odprtju razstave »Pomežik Andreju Žigonu«. Preden je Jožef Švagelj odprl skrbno urejeno in pripovedno razstavo, ki je v Stolpu na vratih razkazovala fotografske upodobitve, zapiske in druge opredmetenosti – vse iz Žigonove zapuščine, ki jo hrani logaška Knjižnica, so člani logaškega Literarnega društva Zeleni oblaki pripravili v Viteški dvorani štanjelskega gradu memorialno branje Andrejevih pesmi in svojih avtorskih del na Andrejeve teme.

Toda na začetku: namesto udarca ob gong – Poletna, iskrivi videospot s Čuki...

Nakar je Marcel Štefančič z enim redkih ohranjenih izvodov Žigonove prve pesniške zbirke Zeleni oblaki v rokah obudil spomin na svojega učenca, ki je svoja nagnjenja k literarni ustvarjalnosti izpričeval

že sredi osnovnošolskih klopi. Izpovedno pa je sledil muzi v gimnazijskih letih, ko mu je modrica navdihnila pesmi, ki jih je konec leta 1969 rokopisno neurejene na listih strahoma zaupal svojemu nekdanjemu učitelju v branje; pa za popravke in mnenje se je priporočal. Pesmi so z ekspresionističnimi in konstruktivističnim notami povsem izvorno izpovedovale neverjetno zrel avtorjev odnos do sveta, do življenja, ljubezni, razočaranja in upanja. Silna pesniška moč, ki ji je Andrejev učitelj lahko namenil le nekaj pravopisnih popravkov. »Kako, samo pravopisni popravki, kaj pa besede...?« je zvedavo pristavil Andrej živo svetlih oči, ko se je čez čas zglasil, da bi odnesel rokopisne liste s popravki. »Ja, popravki so veljali le pravopisu, ki je s svojimi zakonitostmi družbeno dogovorjen, besede ... Andrej, beseda je tvoja, tvoja je metafora in naj tvoja ostane,« mu je dejal učitelj, navdušen nad novo poezijo na Slovenskem. In tako je ostalo tudi čez kaki dve leti ob branju rokopisa, pripravljene za tisk Andrejeve prve pesniške zbirke Zeleni oblaki, ki sta ji na svet novembra 1971 pomogla logaška občina in logaški Kombinat lesne industrije (KLI). – Zeleni oblaki – ne obsežna ne težka ne velika, pravzaprav drobna knjižica, vendar bogastvo enaindvajsetih pesmi!

Potlej je Barbara Bezek Rot brala pesmi iz Zelenih oblakov; vzporedno pa so svoje

pesemske odmeve na posamične Andrejeve pesmi brali Bojana Levinger, Branka Novak, Jože Omerzu in že prej omenjeni Andrejev učitelj, ki je prebral še troje pesmi odsotnega Jaka Dolenca. Poslušalstvo je zbrano in pritrjevalno spremljalo pesniške interpretacije, ki jih je glasbeno uokviril s črno kitaro Zdravko Novak.

Še prav posebnega zanimanja je bila deležna projekcija 41-minutnega dokumentarnega filma »Aleluja Andrej Žigon« avtorja Primoža Godine. Film, ki tankočutno prikazuje nekatere upodobitve pesnikovega življenja in njegov predsmrtni spopad z neusahljivim odrešenjskim upanjem, je s svojo neposredno impresivnostjo segel številnemu avditoriju v Viteški dvorani štanjelskega gradu globoko v srčni razmislek in avtorju filma izkazovalo iskrena priznanja.

Zahvalo za pripravo spominske prireditve sta izrazila organizatorjem – med njimi še posebej Mariji in Jožefu Švaglju pa Alenki Furlan – in vsem nastopajočim komenski župan Danijel Božič in logaški župan – s soprogo – Berto Menard. Oba pa sta občudujoče naglasila Žigonovo pesniško in še posebej širokosrčno človečansko podobo, ki je izžarevala pesniški postulat, naj bo človek človeku človek.

Artemis

2000 LJUDI, ŽELJNIH POSLUŠANJA ROCKA

Športno društvo Kovk Rovte je letos ponovno organiziralo glasbeni festival Rock in Rovte. Že lansko leto je festival trajal dva dni in privabil lepo število poslušalcev. Tudi letos je festival potekal v petek in soboto na isti lokaciji kot leto poprej, na igrišču na Kovku v Rovtah. Že na prvem festivalu Rock in Rovte smo lahko poslušali več odličnih skupin, letos pa so šli organizatorji še dlje. Povabili so še več bolj znanih, popularnih skupin. Tako so v petek igrali Phuel, Brezpoint, Prelude, TIDE ter Elvis Jackson, ki so prvi večer pod oder privabili največ poslušalcev.

Drugi dan festivala pa so na oder stopili ManiacS, Relentless Youth, Noordung, Adijo Kultura in Big Foot Mama. Želja organizatorja je bila tudi, da bi ponovno

zaigrali Prisluhnilno tišini. Vseh pet članov se je tako po sedmih letih ponovno združilo samo za ta nastop. Peterici je za vse vaje, ki so jih namenili za samo ta koncert, bila zagotovo velika nagrada polen šotor, od najmlajših do najstarejših oboževalcev, ki so z njimi prepevali vse njihove komade. Rock in Rovte je tako v dveh dneh obiskalo približno 2000 ljudi, željnih glasbe rocka. Organizatorji so bili nad številčnim občinstvom navdušeni, to pa jim hkrati daje novo voljo in motiv za prirejanje takih dogodkov tudi v prihodnosti.

Blaž Korenc

Športno društvo Kovk Rovte je tudi letos organiziralo dvodnevni glasbeni festival.

Foto: Blaž Korenc

LOGAŠKI LIKOVNIKI SEPTEMBRA PRIČELI NA POLNO

V GOSTEH V CERKNICI IN EX TEMPORE

Foto: Brane Pevec

Logaški likovniki so se po počitnicah podali v goste v Cerknico.

Po poletnih počitnicah so se člani Društva likovnikov Logatec podali v goste v Cerknico, kamor jih je povabilo Društvo notranjskih kulturnikov Krpan. 16 slikarjev, trije kiparji in tri oblikovalke so pokazali svoja dela v Galeriji Krpan.

V četrtek 5. septembra je bil lep poletni dan, zato je Danimir Mazi, predsednik Društva notranjskih kulturnikov Krpan, povabil obiskovalce na vrt za Galerijo. Zahvalil se je Logatčanom, ker so prišli v tako velikem številu, in predal besedo predsedniku Društva likovnikov Logatec Janezu Ovsecu, ki je na kratko predstavil DLL, zaključil pa, da so tokrat Logatčani prvič v Cerknici, ne pa tudi zadnjič. Odprtje so popestrili Teja Saksida, Lara Zorn, Dare Hering in Janez Ovsec, ki sta obiskovalcem poleg likovnega pokazala tudi njun pevski talent. Posebno presenečenje pa je pripravila Anda Ovsec. Uživali smo v njeni interpretaciji pesmi Urška in po-

vodni mož, ki jo je posodobil Andrej Rozman-Roza. Razstava je bila na ogled štirinajst dni. Poleg podpornikov iz Cerknice, je del sredstev prispevala tudi Občina Logatec. Steklena galerija v Logatcu je na zadnji poletni večer 21. 9. gostila ustvarjalce Likovnega extempora Logatec 2013. 27 ustvarjalcev iz Logatca in drugih krajev se je predstavilo z enim ali dvema deloma. Likovna kritičarka Ana Marija Stibilj je povedala, da so dela različna, gre za plejado rešitev znotraj likovnih zakonitosti, vsaka od likovnih, kiparskih ter oblikovalskih stvaritev je torej neločljivi del posameznika in ravno zato se je bilo težko odločiti, kako podeliti nagrade.

Kljub temu se je komisija (poleg kritičarke še Milena Usenik in Matjaž Kette) odločila za podelitev dveh priznanj, ki sta ju prejela Urša Godina (mlada, perspektivna, samo-svoja likovna umetnica) in Beno Žnidaršič (zanimiv dialog med barvami). Podeljene

so bile še tri nagrade: 1. nagrada: Predrag Stilvassy za sliko z naslovom Plesalca v tehniki akrila, kjer je predstavil zgodbo odnosa med moškim in žensko. 2. nagrada: Marija Strnad za sliko z naslovom Barke, zanimivo koloristično obravnavo pejzažev v tehniki akvarela. 3. nagrada: Jože Matjašec za sliko z naslovom Jesen na barju, pričaral je zanimiv pojav meglic na barju v tehniki akvarela. V nagradni sklad extempora so prispevali Občina Logatec. Duropak in KS Naklo Logatec. Občina je tudi sicer finančno podprla izvedbo extempora. Odprtja razstave se je udeležil tudi naš župan Berto Menard, ki je omenil, da človekova likovna dela izražajo njegova občutja, imajo svoje probleme in se zavemo, da je kljub vsemu življenje lepo! Olepšala nam ga je tudi mlada kitaristka Katja Razložnik.

Brane Pevec

»PROSTOR JE, PRIJATLI SO, PREDVSEM PA JE TUKAJ POLJE«

11. JUTERŠKOVO LIKOVNO SREČANJE V LAZAH

In res so se v soboto, 7. septembra 2013, pri Prestorjevih, v Keramični delavnici ter vaškem muzeju in galeriji Laze, zbrali prijatelji likovniki na enajsto likovno delovno srečanje. Prišli so stari in mladi, prišli so začetniki in priznani likovni ustvarjalci, prišli so iz vseh koncev naše dežele. Po zajtrku so se razkropili po Lazah, Jakovici, po širnem Planinskem polju, kjer je bilo težko izbrati motiv, ki bi ga za vekomaj ujeli na platno, saj je bilo lepega preveč. Ustvarjena dela so bila ob šestih popoldne že pripravljena na ogled v galeriji. Prisotne je pozdravila Nataša Prestor: «V Lazah smo veseli, da vas je tudi danes prišlo več kot trideset na že enajsto Juterškovo srečanje. Fantastične stvari so ustvarjene, predvsem pa me veseli, ker radi prihajate sem, ker se vedno znova vračate. Sicer pa prostor je, prijatli so, predvsem pa je tukaj polje ...!» Na odprtju je bil tudi logaški župan Berto Menard, ki mu je gostiteljica predala besedo: »Dogodki, kot je ta, povezujejo ljudi, skupaj smo močni in premagujemo marsikaj. Na vse nas sije sonce in naj si vsak dan naredimo lep, kot se le da,« je optimistično zaključil kratek nagovor.

Lilijana Stepic, Jesenovec Jože in Emilija Erbežnik, so nam popestrili srečanje z ljudskimi pesmimi. Eno so »skup spravili« prav za to srečanje, gre približno takole:

Foto: Brane Pevec

Tudi letošnjo prvo soboto se je v Lazah pri Prestorjevih odvijalo Juterškovo srečanje.

»Tam v naši vasi djelamo radi ... slikamo radi, prišli smo iz naših koncev, da bi lepote narave na papir prenesli.« V spomin na pokojnega Juterškovega očeta so zapeli še: »Hodil sem po sončnih tratah, vprašal ptičke, kje si ti, pa so mi zažvrgolele, da te ni.« Bo pa ostalo v spomin nanj vsakoletno Juterškovo srečanje, prvo soboto v septembru.

Podporniki in zunanji sodelavci likovnega srečanja in razstave: Mlekarna Krepko iz

Laz, gostilna Demšar iz Planine, Kavarna in slašičarna Kljukec iz Logatca, Občina Logatec, Prostovoljno gasilsko društvo Laze-Jakovica in Turistično društvo Lanski vrh. Za ogled razstave pokličite Natašo ali Joerga Prestor na tel. številko 01 7544803 ali 031 380 398. Pa vzemite si čas in se sprehodite še po prelepem Planinskem polju, ki je lepo tudi takrat, ko se spremeni v Planinsko jezero.

Brane Pevec

POLETAVCI – POLETNI BRALCI SO POLETILI V JESEN

Zadnjo septembrsko soboto je bila Prešernova dvorana Narodnega doma polna otroškega živžava, saj je Knjižnica Logatec pripravila prireditev ob zaključku bralnega projekta Poletavci – poletni bralci. Gre za projekt, ki se začne spomladi in otroke med 7 in 12 letom spodbuja k samostojnemu branju različne literature pod geslom »pol ure branja na dan prežene dolgočas stran«. »Da branje ne bi bilo na dnevnem redu samo takrat, ko je nujno,« je namen projekta uvodoma pojasnila knjižničarka Urška Orešnik. Mladi udeleženci projekta si v dveh mesecih izberejo 30 dni, ko berejo najmanj pol ure na dan, starši oziroma kdo od odraslih pa njihovo dejavnost potrdi s podpisom v kartonček, ki ga otroci konec septembra prinesejo v knjižnico in so za branje tudi nagrajeni. Poletavcev – poletnih bralcev je bilo

Foto: arhiv Knjižnice Log.

Zadnjo septembrsko soboto je v Prešernovi dvorani Narodnega doma Knjižnica Logatec pripravila prireditev ob zaključku bralnega projekta Poletavci – poletni bralci.

letos 59. Zaključno prireditev so popestrili glasbenika Urban in Karel ter vsestranski vizualni umetnik in ustvarjalec stripov Andrej Štular, ki je za mlade bralce skozi vso prireditev risal junake iz prebranih knjig, otroci pa so z navdušenjem že po prvih potezah prepoznali Pujso Pepo, Groznega Gašperja, Piko Nogavičko, dinozavra.... Nagrade za bralce so tudi letos prispevali sponzorji, za glavno,

Hervisovo nogometno žogo in bon za športno obutev je bila izžrebana Sara Kladnik. Po žrebanju nagrad, podelitvi priznanj in obveznem fotografiranju so številni otroci sodelovali v delavnicah, in sicer so starejši skupaj z Andrejem Štularjem ustvarjali stripe, mlajši pa se z Urbanom in Karlom preizkušali v igranju najrazličnejših glasbil.

Blanka Markovič Kocen

LOGATEC NA GORSKO-KOLESARSKEM ZEMLJEVIDU

TURA, DOLGA 43 KILOMETROV, POLNA LEPOP NAŠE OBČINE

Logatec, 21. september – Na tople jesensko soboto se je v organizaciji spletnega foruma Gorskokolesarska tabla odvijala tura, ki je k raziskovanju logaških kotičkov in okolice privabila 32 kolesarjev iz vse Slovenije. Udeleženci, med njimi tudi nekaj domačinov, so bili navdušeni nad skritimi stezami in širnimi razgledi, ki so jih bili deležni na dobrih 43 km dolgi trasi z več kot 1000 metri višinske razlike. Tura se je odvijala že tretje leto, njena pobudnika sta Saša Musec Čuk in Žiga Čuk.

Kolesarji so se zbrali pred kavarno in slaščičarno Kljukec, ki je bilo zborna mesto že v časih razcveta Logaške kolesarske transverzale (LKT). Od tam so se gorski kolesarji, med njimi tudi 5 ženskih predstavnic, po Cankarjevi ulici odpravili čez Brod proti vznožju Ženčka, ki so ga to leto »napadli« s severovzhodne strani. Sledil je spust po grebenu in nadaljevanje poti pod Tičnico proti Cuntovi grapi. Vznemirljiva vožnja mimo vodnega zajetja in občudovanje močvirske flore in favne je ta del ture naredila še posebej privlačen, vendar pa se je kolovoz kmalu postavil precej navkreber in udeležence mimo domačije Cunta pripeljal do razglednega Kozjega vrha. Od tam so se pogledi odprli proti cerkvi sv. Barbare na Ravniku in za njo Hrušico ter Javorniki, na drugi strani pa je pogled nesel vse do vrhov razpotegnjenih slovenskih Alp. Pot jih je vodila naprej proti domačiji Tumle, kjer se to leto niso ustavili, saj prostore kmečkega turizma prenavljajo. Sledil je krajši postanek pri razglednem kamnu, kjer je bil čas za malico. S Šenčurjevega vrha (725 m) so se spustili po stezi čez pašnike, kjer je bila prvotna speljana pot čez zaselek, sledil pa je kratek, a kar strm vzpon na Smolevc. Na vrhu jih je vsako leto pričakala lična lesena omarica – »Prva pomoč«, ki pa je bila to leto prazna, sicer se v njej najde popotnica za pogumnejši spust ob kamnolomu. Po mestoma adrenalinskem, a tekočem spustu, je pisano družično prijetna pot, sprva po makadamu, potem pa tudi po stezicah, vodila čez Blekovske gmajne do Laz nad Židankom. Pri prvi domačiji so se kolesarji čez gozd spustili do Rovtarske ceste in od tam nadaljevali po gozdnih poteh proti kmečkemu turizmu Kisovc na Petkovcu, kjer je sledil pol urni počitek. Pred njimi je bil namreč najtežji del ture, vzpon po kolovozu in

Foto: Saša Musec Čuk

Gorsko kolesarjenje je neizkoriščen turistični potencial, ki bi ga lahko z nekaj volje in pripravljenosti tržila skoraj vsaka slovenska občina, tudi logaška.

prek slikovitih serpentin do najvišje točke – Gradišča s 770 metri nadmorske višine. Ta del poti je speljan po logaški planinski poti, zaradi utrujenosti, naklona in gruščnate podlage pa je na tem odseku marsikdo stopal raje ob kolesu kot bil na njem. Trasa je še nekaj časa sledila markacijam, v Miznem dolu pa so se kolesarji odcepili s poti in nadaljevali s spustom v Turkovo grapo. Idilična gozdna stezica se je ob koncu spremenila v širok kolovoz, ki je kolesarje vodil po čudoviti dolini ob strugi Petkovščice. Dolina je še posebej lepa spomladi, ko zacveti prostrani travnik.

Ob poti tudi Jezerc – edino plavajoče barje v Sloveniji

Iz Ložanske doline so že kar utrujeni nadaljevali po markirani poti do edinega plavajočega barja v Sloveniji – Jezerca na Zaplani, kjer je sledil krajši postanek za ogled te prezrte naravne dediščine logaške občine. Zadnji del poti je bil speljan mimo vikend hišic in po slikoviti stezici do ceste pod Ostrim vrhom. Od tam je kolesarje čakalo le še nekaj kilometrov pretežno ravninske poti ob robu Logaškega polja. 6-urno kolesarjenje so zaključili na zbornem mestu, dobra polovica udeležencev pa je čudovit dan nadaljevala v piceriji Krištof, kjer so se izdatno okrepčali in izmenjali številne izkušnje ter prigode z

gorskega kolesarjenja. Skrite logaške kotičke raziskovali že tretjič. Letošnje kolesarjenje po obronkih Logatca se je odvijalo že tretjič, pred tem pa so bili naši kraji deležni več kot 10-letnega gorsko-kolesarskega molka s strani kakšne večje skupine. Leta 2011 je bila trasa speljana večji del po Hotenjskih in Logaških Žibršah, naslednje leto pa so kolesarji raziskovali kraški svet proti Kališam, okoli Laz in Jakovice. Udeležence iz cele Slovenije so vsakič navdušile naravne in kulturne znamenitosti logaške občine, ki ostajajo skrita tudi marsikateremu domačinu. Vsako leto se ture udeleži tudi kakšen »novopečenik« Logatčan, priseljenec, ki našega kraja še ne pozna dobro, prek organizirane ture pa odkrije številne skrite kotičke in poti, do katerih bi se sam le težka dokopal.

Gorsko kolesarjenje je v Sloveniji vedno bolj razširjeno, saj gre za zvrst športa, ki omogoča pristen stik z naravo, izredno pozitivno vpliva na fizično in psihično počutje, vendar pa od kolesarja pa zahteva dobro obvladovanje kolesa in različne tehnične spretnosti. Prav tako gre za neizkoriščen turistični potencial, ki bi ga lahko z nekaj volje in pripravljenosti tržila skoraj vsaka slovenska občina, tudi logaška.

Saša Musec Čuk

ODPRTO PRVENSTVO V DOLGEM TRIATLONU

BOJAN TROJAR, TSK LOGATEC, USPEŠEN V POLOVIČKI

Bojan Trojar, Logatčan, ki se je udeležil polovičke v triatlonu, je sicer član TSK Logatec.

Foto: Arhiv Bojana Trojarja

21. in 22. septembra so se v Poreču zbrali triatlonci iz 50 klubov in 11 držav. Prvi dan je bil namenjen akvatonu, drugi dan pa je potekalo odprto prvenstvo hrvaške v dolgem triatlonu (half-ironman) ali polovička -1.9 km plavanja, 85 km kolesarjenja ter 20 km teka. Organizacijo je odlično speljal prvič TK Swibir iz Zagreba. Štart je bil ob 8. uri pred hotelom Palazzo in v vodo 21 st. C se je pognalo 210 tekmovalcev in tekmovalk. Prvi je prišel v cilj Andrej Vištica (TK Zagreb) s časom 3.39:09 (letošnji evropski prvak v ironmanu v Franciji). Drugi je bil Marlin Koceić (TK Split) s časom 3.40:18 in tretji Slovenec Mitja Mori (TK Ljubljana) s časom 3.41:25. Med ženskami (26) je bila prva Avstrijka Lisi Grrober (3.58:33) druga Madžarka Reka Brassay (4.15:41) in tretja Čehinja Gabriela Loskotova s časom 4.17:31. Polovičke se je udeležil tudi

Logatčan Bojan Trojar (4.41:03), sicer član TSK Logatec, ki je v svoji kategoriji osvojil 3. mesto (absolutno 85), kar je za prvi nastop v tej dolžini potrditev forme v tej sezoni. V Slovenskem triatlonskem pokalu je zasedel skupno 2. mesto v duatlonskem pokalu pa 1. mesto. (na 12 tekmovanjih prejel 11 medalj). 1.mesto je letos dosegel tudi v pokalu ALPE ADRIA - pokal šteje 6 tekem iz Slovenije, Italije in Avstrije (vsaka država prispeva 2 tekmi) točke pa se štejejo samo od 4 tekem. Finalna razglasitev bo letos v Sloveniji, in sicer 13. oktobra v Kamniku. Glede na letošnje rezultate mu je uspelo izpolniti normo in priti v amatersko »age-group« reprezentanco TZS (triatlonske zveze Slovenije). Kot reprezentant se bo lahko udeležil največjih tekmovanj amaterskih tekmovalcev v okviru zvez ETU in ITU.

Janja

DAN ODBOJKE - SEPTEMBER 2013

V soboto, 14. 9. 2013, smo s popoldanskim soncem in prihodom prvih otrok na igrišče, začeli dan odbojke v Logatcu. Za najmlajše je bil na zunanjem igrišču pred športno dvorano pripravljen odbojarski poligon. Pisani rekviziti so že od daleč vabili k sodelovanju. Otroci so na začetku poligona dobili listek in zbirali podpise pri vsaki postaji poligona. Za uspešno opravljen poligon so dobili simbolične nagrade. Organizirali smo tudi bogat srečelov, pri katerem je vsaka srečka prinesla nagrado.

V dvorani so se pomerila dekleta in fantje iz kadetske kategorije. Zmagali so fantje, dekleta pa so z veliko borbenostjo dokazala, da so odlično pripravljena na novo sezono. Po tekmi je predsednik podelil priznanja kadetski ekipi, ki je v pretekli sezoni osvojila 7. mesto in ekipi mini odbojke za deklice, ki je osvojila 1. mesto na tekmovanju širše ljubljanske regije. Najbolj zanimiva tekma se je odigrala zvečer, med moško člansko ekipo in ekipo veteranov, začetnikov odbojke v Logatcu. Čeprav starejši niso pozabili igrati odbojke, jih je mlada članska ekipa premagala. Tudi veterani so dobili zahvale oz. priznanja, ker so s svojo zagnanostjo postavili temelje

Foto: Miran Antončič

V soboto 14. 9. 2013 se je odvijal dan odbojke v Logatcu. Za najmlajše je bil na zunanjem igrišču pred športno dvorano pripravljen odbojarski poligon.

za odbojko v Logatcu. Prav vsi igralci in igralki OK Logatec so dan končali z okusnim golažem, ki ga je pripravil D. Šusto. Mame in dekleta so pripravile veliko okusnih sladkih prigrizkov, ki so jih mladi odbojkarji z veseljem pospravili. Z dobro glasbo, okusno hrano ter veliko smeha in zabave smo uspešno zaključili še eno prireditve v organizaciji OK Logatec. Hvala vsem staršem, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji in izvedbi prireditve in hvala

vsem sponzorjem, ki so nam darovali dobitke za srečelov. Iskrena hvala tudi našem fotoreporterju, g. Miranu Antončiču, ki je vedno pripravljen zabeležiti naše dogodke. Začenja se nova tekmovalna sezona v kateri pričakujemo nove uspehe naših otrok. Vabljeni vsi ljubitelji odbojke, da jih v čim večjem številu spodbujamo na tribunah. Športni pozdrav!

Predsednik OK Logatec, Simon Štravs

MOJCA KERMAVNAR IN SIMON ISTENIČ VZTRAJNA TEKAČA

29. ULTRAMARATON CELJE-LOGARSKA DOLINA

De ne 7. 9. 2013 se je odvil 29. tradicionalni ultra maraton, s startom v Celju ter ciljem v Logarski dolini. Proga je dolga 75 km, vendar je bila zaradi obnovitvenih del v mestu Celje letos skrajšana na 73 km. Celotno progo sta pretekla tudi naša občana - Mojca Kermavnar iz Laz in Simon Istenič iz Logatca, na krajši razdalji pa sta po naših informacijah na maratonu tekli še vsaj dve tekačici iz naše občine. Na vprašanje, kako so potekale priprave, Simon Istenič odgovarja: »Veliko dela v poletnem času v gozdu s pripravo drv, delo na njivi, kar nekaj tekov krajših in daljših razdalj, teden dni pred tekom pa nas je 5 možakarjev, vredno jih je omeniti, Miran Nagode, Matjaž Šajn, Milan Doganoč, Franci Klevišar in Simon Istenič, preteklo Logaško planinsko transverzalo, ki meri nekaj manj kot 44 km ter obsega približno 1300 m višinske razlike.«. Simonu je bil prav ta tek preizkušnja. »Rekel sem si: če bom v terek po teku LPT v redu, se prijavim na UM Logarska dolina,« pokomentira Simon, ki dodaja: »potrebna je bila tudi duhovna priprava na ultramaraton; da ne bi šel na »oni svet« nespravljjen z Bogom in ljudmi, sem opravil sv. spoved, tako razdaljo sem tekkel prvič in Bog ve, kaj vse se lahko zgodi.«. Vreme je bilo tistega dne

foto: Mojca Merlak

Simon Istenič je od 180 prijavljenih dosegel skupno 18. mesto oziroma 3. mesto v svoji starostni kategoriji.

brez dežja, kar je za tekmovalce bolje, saj je kar del poti ob Savinji po gozdu in neravnem terenu. »Prav v času, ko je bilo najbolj vroče, trasa okoli Ljubnega, so sonce zakrili mrenasti oblaki, tako samo bili tekači obvarovani pripeke v zatilje,« razloži Simon. Z Mojco sta del poti, to je nekaj manj kot 30 km, tekla skupaj, nato pa se je Mojca oddaljila. »Držal sem svoj tempo, saj nisem želel pretiravati, do cilja je bilo še veliko,« razloži Simon. Mojca, v Logaških novicah smo je že predstavili, sodi med odlične tekačice. Vendar so se kilometri odmikali eden za drugim.

Slabih 25 km pred ciljem pa je žena Simonu omenila, da sta z Mojco v »špici«, ona, da drži drugo mesto, jaz pa približno dvajseto. »Še mali maraton, pa boš na cilju,« je Simonu zaklicala žena. Od Luč naprej je do cilja še 17 km, in vsak km je označen. »Nekatere tekače to odštevanje močno obremenjuje, meni pa so se kilometri hitro odvijali in me pri odštevanju celo spodbujali,« pokomentira zadnje kilometre Simon, ki doda: »Od Luč do Logarske doline se pot ves čas vzpenja, vendar sem imel v nogah in glavi dovolj moči, da sem se tekačem približeval in jih mnogo prehitel. Ko sem pritekkel v Logarsko dolino, me je do solz ganilo; pred menoj so bili še trije kilometri, Bogu sem bil hvaležen za vse za mano, odprl se je raj te pokrajine, objemajoč z gozdovi in gorami. V daljavi sem zagledal nekaj tekačev v ospredju pa Mojco. Z močno voljo in trudom sem točno na oznaki, kjer je cilj oddaljen še 1 km, dohitel Mojco, ki se me je zelo razveselila. Z roko v roki sva skupaj pritekla v cilj, kjer nas je čakala in veselo pozdravila spremljevalna ekipa, ki je imela velik delež pri najinem uspehu.« Mojca, ki se je konec septembra udeležila tudi Berlinskega maratona, na to pripomni: »Ta tekaška preizkušnja je bila med najlepšimi kljub dolgi razdalji. K temu je bistveno prispevala sama lepota narave: jutranje meglice ob Savinji, rosa travnikov prostranih poljan, prvi sončni žarki novega dne in razgibana proga skozi zaselke, vasi in naselja bodo še dolgo ostali živi v mojem spominu. Neizmerno hvaležna sem Simonovi družini, ženi Meti in hčerki Ani za vso ponujeno pod-

foto: Mojca Merlak

Mojca je od 52 prijavljenih žensk dosegla 2. mesto v konkurenci ter 1. mesto v svoji starostni kategoriji.

poro. Brez njiju bi bila tekma bistveno zahtevnejša in ob tej priliki sem spoznala, da je podpora na tekmi, ki je do sedaj v takšni obliki nikoli nisem imela, zelo pomemben!«

Kljub temu, da je bila tako za Simona kot za Mojco to prva ultramaratonska preizkušnja, sta dosegla odlične rezultate: Mojca je od 52 prijavljenih žensk dosegla 2. mesto v konkurenci ter 1. mesto v svoji starostni kategoriji, Simon pa od 180 prijavljenih skupno 18. mesto, oziroma 3. mesto v svoji starostni kategoriji. Celotno progo sva pretekla v 6. urah. 32. minutah in 18. sekundah. Simon se za dober rezultat zahvali Mojci: »Ona je začela teči dokaj intenzivno, to pa je bilo ključno, da sem z njeno pomočjo dosegel tako dober čas in rezultat. Sam bi pričel in najverjetneje tudi v nadaljevanju tekkel počasneje.«

mag. Neža Sautet

LOGAŠKA PLANINSKA POT IZZIV TUDI ZA TEKAČE

PET TEKAČEV PO KRALJEVSKI ETAPI

Od leve proti desni: Simon Istenič, Franc Klevišar, Milan Doganoc, Miran Nagode in Matjaž Šajn.

Na zadnjo avgustovsko soboto, v prijetno svežem jutru, se nas je zbralo pet tekačev, ki smo se ob 5. uri podali na tek po Logaški planinski poti (LPP). V trdni noči, ko je na nebu še vedno

sijal Orion, z grajskega parka pa so odhajali zadnji veseljaki, smo se zapodili v klanec proti Taborski cerkvi, od koder smo odtekli v smeri proti Centru vojnih veteranov. Ko smo čez Široke njive pritekli do rovtarske

ceste, se je že tako zdanilo, da svetilk nismo več potrebovali. Na poti s Petkovca proti Gradišču je v dolini pod nami vzšlo temno rdeče sonce, ki nas je potem celo pot prijetno grelo in nam dajalo energijo. Z Gradišča smo se skozi Rovte spustili do Popita, prečkali Sovro in v slabe pol ure smo že bili, 884 metrov visoko, na najvišji točki naše poti, na Vrhju sv. treh kraljev. Kratek postanek in že smo se spuščali proti Sopotu. Sledil je vzpon na Medvedje Brdo, pa spust v Žejno dolino in ponovno navzgor v Žibrše in čez krasne hribčke in dolince na Ravniki, od tam pa nazaj na grajsko dvorišče. Pot, ki je dolga okoli 45 km in zahteva 1500 m vzpona ter prav toliko spusta (različne meritve pokažejo različne podatke), smo pretekli v prijetnem vzdušju v pogovornem tempu. Skupaj s postanki smo za pot potrebovali 5 ur in 40 minut. Za logistično pomoč se je potrudil Aljaž Klevišar v spremljevalnem vozilu.

Pot, mi smo jo poimenovali kar Kraljevska etapa, je precej hribovita, zato pa je toliko bolj razgledna. Bolj ko je strm klanec, lepši je razgled, ko si na vrhu. Ker smo pretekli le del LPP, izzivov za naslednje leto ne manjka.

Miran Nagode

POGUMNI V SMUČARSKIH SKOKIH

Vsoboto, 21. 9. 2013, so se na Sekirici mlajši do 11 let pomerili v smučarskih skokih. Tekmovanje je potekalo v kategorijah cicibani do 9 let, cicibanke do 9 let, dečki do 10 let, dečki do 11 let in deklice do 11 let. Tekmovanje se je glede na starostne kategorije odvijalo na vseh treh skakalnicah: majhni, srednji in veliki. Otroci so se pogumno spuščali po skakalnicah v »dolino« in dosegali lepe razdalje – tudi 22 metrov in pol na veliki skakalnici. Vreme je bilo tokrat tako tekmovalcem kot navijačem precej naklonjeno, le navijače je bilo treba od časa do časa spodbuditi k bolj glasnemu navijanju.

Foto: Nicolas Sautel

Janja

Mlajši skakalci so se pogumno podili po strminah navdžol.

LOGAŠKA MINI OLIMPIJADA

ŠPORTNA ZVEZA LOGATEC TEKMOVANJE ORGANIZIRALA ŽE DRUGIČ

V torek, 24. 9. 2013 je ob 13. uri na igrišču za športno dvorano Športna zveza Logatec že drugo leto zapored organizirala Mini Olimpijado za otroke od 2. do 4. razreda osnovnih šol. Na njej so sodelovale vse osnovne šole iz naše občine in njihove podružnice. Mini olimpijada je nastala v sodelovanju z Zvezo Športnih zvez. Ideja se je že pred časom porodila v vodstvu Športne zveze Logatec. Ta je iskala prireditve, ki bi jih lahko tudi sama organizirala. S pomočjo naše regijske pisarne ki je v Postojni (Športna Zveza Postojna) pa se je Športna zveza Logatec prijavila na razpis in dobila svoje mesto med prireditelji Mini Olimpijade. Tako imajo - po uspešni lanski Olimpijadi - sedaj že nekako stalno mesto med organizatorji. »Naš cilj je, da dobimo na enem mestu vse osnovne šole in njihove podružnice v Občini Logatec,« pravi Dušan Jerina, predsednik Športne zveze Logatec in dodaja: »Mislimo, da je to edina športna prireditve, ki ji je to uspelo.« V letošnjem letu

Foto: Nicolas Sautet

Otroci so bili tekmovanja in priznanj veseli.

je organizatorjem uspelo zbrati 280 otrok in njihovih učiteljev, kar ni zanemarljiva številka. Na prireditvi je sodelovalo še dvajset prostovoljcev, letošnja popestritev dogajanja pa je vsekakor bil Čarovnik Toni. Jerina meni, da »brez prostovoljcev te prireditve ne bi bilo moč izpeljati«. Gre za ljubitelje športa, ki delujejo v zvezi in klubih, trenerje in same športnike. Brez Občine Logatec seveda ne bi šlo. Kot lani, je prireditev podprla tudi letos. Uvodni nagovor je imel sam župan, ki je otrokom predvsem poudaril, da je bolj pomembno tekmovati kot zmagati. Po besedah Jerine se »discipline izbirajo na podlagi predlogov OKS in lastnih izkušenj, kaj ponuditi otrokom, da je zanimivo in varno«. Cilj olimpijade ni tekmovati na čas in rezultat, ampak otrokom predstaviti šport in sam potek olimpijskih iger z otvoritvijo in prisego športnikov, organizatorja ter podelitev priznanj. Zmagovalci so zato vsi - vsak otrok je dobil priznanje, medaljo in manjšo nagrado.

mag. Neža Sautet

PISMA BRALCEV

ODGOVOR SD LOGATEC NA PROSLAVO OB POČASTITVI 70. OBLETNICE USTANOVITVE SLOVENSKEGA DOMOBRA NSTVA

P iše se 20 april 1944, kjer so slovenski domobranci na ljubljanskem stadionu prebrali prisego: »Prisegam pri Vsemogočnem Bogu, da bom zvest, hraber in svojim nadrejenim pokoren, da bom v skupnem boju z nemško oboroženo silo, stoječo pod poveljstvom vodje velike Nemčije, SS četami in policijo, proti banditom in komunizmu kakor tudi njihovim zaveznikom svoje dolžnosti vestno izpolnjeval za svojo slovensko domovino kot del svobodne Evrope. Za ta boj sem pripravljen žrtvovati tudi svoje življenje. Tako mi Bog pomagaj.«

(vir: <http://www.redbook.si/user/boogy/blog/41074=prisega-domobrancev/%C5%BE>)

Hkrati s tem dejanjem so podpisali izjavo: »Sem prostovoljno pristopil v Slovensko domobranstvo, v boj in uničenje komunizma, kateri je moji deželi že toliko gorja prinesel in celo Evropo ogrozil. Moja trdna volja je, z vsemi mojimi močmi, v zadovoljstvo moje dežele in Evrope bojevati se pod nemškim vodstvom, in za to tudi moje

življenje postaviti. To obvezo sem danes s sveto prisego potrdil. Sem bil o dolžnostih in pravicah o službenem, disciplinskem in gospodarskem oziru poučen«

(vir: <http://www.redbook.si/user/boogy/blog/41074=prisega-domobrancev/%C5%BE>)

Domobranci so se borili za okupatorja in vsi so vedeli, v kaj se spuščajo, oz. bi to morali vedeti! Spominsko slovesnost ob 70. obletnici ustanovitve slovenskega domobranstva, v Rovtuh, 24. 8. 2013, člani SD Logatec nikakor ne moremo sprejeti niti se z njo strinjati. Še več, SD Logatec želi vsem občanom in občankam občine Logatec sporočiti, da če si želimo čez eno leto, »še vedno skuhati tradicionalno nedeljsko kosilo«, moramo s temi razdori prenehati in se usmeriti v prihodnost. Žalosti nas, da se v naši občini odvijajo tovrstna srečanja, da se po nepotrebnem odpirajo rane, ki razdirajo narod in hkrati povzročajo zastoj prihodnjega razvoja. SD Logatec se ne more strinjati z osebnimi razlogi nekaterih slovenskih politikov, ki na

tako poceni način zbirajo politične točke. To samo nakazuje na odsotnost lastnih idej in vizij razvoja slovenske države in s tem logaške občine! Enostavno nočemo ponavljati idiotizmov, s katerimi nas je obremenila trenutna politična generacija, hkrati pa se sprašujemo, kdaj bo trenutna slovenska oblast došla, da je Slovenija na mednarodnem političnem zemljevidu mikroskopska država in da se lahko iz recesije izvijemo le skupaj – ne glede na politično barvo.

Zatorej vse prebivalce občine Logatec pozivamo k strpnosti in ignoriranju tovrstnega nabiranja političnih točk, hkrati pa vas pozivamo, da s svojimi idejami in vizijami pomagate soustvariti lepši jutri! Sedaj je čas, da »politični tranziciji« rečemo »adijo« in na površje priplavamo energični in zgodovinsko ter politično neobremenjeni posamezniki, ki nam ni vseeno za Logaško občino in Slovenijo!

Predsedstvo OO SD Logatec
(sd.logatec@gmail.com)

PRENEHANJE KOALICIJSKEGA SODELOVANJA

Ob dogodkih, ki smo jim priča v zadnjih dveh mesecih, ter ob prebiranju intervjuja z županom v zadnji številki Logaških novic je prav, da se odzovem tudi sama. Ker so se vsi postopki znotraj stranke končali, lahko javnosti odkrijem resnico o moji razrešitvi.

Prihajamo v zadnji del mandata, ki smo ga pred štirimi leti zastavili z velikim upanjem za dobro logaške občine in njenih občanov. Po volitvah smo sestavili koalicijo v želji, da bo ta po najboljših močeh za naše občane uspešno narediti čim več, vendar na pošten in zakonit način. Usklajevanje med različnimi željami in interesi je vedno naporno, vendar smo se za vse večje projekte, ki so pomembni za razvoj in kakovostno bivanje občanov, uspešno medsebojno uskladili ter s pomočjo občinske uprave speljali postopke za njihovo realizacijo - izvedbeno fazo.

Pri odločanju o posameznih projektih, ki jih je župan predlagal, pa sem imela drugačno mnenje in stališče, za katerega sem pridobila soglasje znotraj svetniške skupine SDS kot tudi sicer v koaliciji. Stališče koalicije naj bi bilo podlaga, na kateri se je župan dotični predlog odločil sprejeti ali pa uveljaviti svojega. Tako je nemalokrat prišlo do situacij, ko smo kakšno odločitev morali podkrepiti oziroma razrešiti tudi s študijo ali analizo upravičenosti izvedbe. Bili pa so tudi projekti, glede katerih znotraj koalicije ni bilo mogoče doseči dogovora. A to še ni vse. Določene predloge pa je župan g. Berto Menard poskušal uveljaviti, ne da bi o tem seznanil mene, svetniško skupino SDS in koalicijo. Župan g. Menard je torej sprejel enostransko odločitev. Takšnih odločitev je bilo sicer več, za javnost pa želim izpostaviti predvsem dve, ki sta se zgodili v zadnjem času.

Prva je bila sprememba odloka o Občinskem prostorskem načrtu v tistem delu, ki se je dotikal spremembe namembnosti za objekt Dom zdravja Zapolje. Župan je pobudo lastnika

objekta, da se spremeni namembnost, vnesel v odlok brez vednosti SDS in koalicijskih svetnikov. Na srečo pa smo, ko smo Odlok že prejeli v 1. branje na občinskem svetu, in zaradi nekaterih klicev, da v SDS Odlok moramo podpreti, uvideli, kaj je bila namera župana. S spremembo Odloka bi se spremenila namembnost objekta Dom zdravja v Zapolju za namen namestitve prevzgojnega zavoda. Župan bi po našem mnenju moral pred obravnavo spremembe Odloka o svoji nameri obvestiti širšo logaško javnost in pridobiti njeno soglasje za spremembo namembnosti objekta v prevzgojni dom v Zapolju. Ker smo vztrajali, da takšnega Odloka ne moremo podpreti, je bil župan prisiljen sporno točko iz Odloka v drugem branju umakniti. Zelo veliko različnih mnenj in stališč je bilo tudi okoli delovanja Komunalnega podjetja v želji, da bi le-ta nudil boljši servis občanom, kar je njegova osnovna naloga, in seveda tudi pridobil vsa tista dovoljenja za Ostri vrh, ki bi Komunalni in občini lahko prinesla dodaten vir dohodka do leta 2015, ko bo to odlagališče treba zapreti. Veliko smo se o tem pogovarjali in razpravljali na operativnih kolegijih, vendar se zadeve niso premaknile na bolje. Tudi na koalicijskih usklajevanjih je bila zelo pogosta tema delovanje Komunalnega podjetja. Celotno župan sam je velikokrat pripomnil, da bi nadzorni svet Komunalnega podjetja moral temeljiteje pregledati njegovo poslovanje. Tako se je nadzorni svet odločil pregledati delovanje zimske službe in ugotovil, da je bilo storjenih kar nekaj nepravilnosti. Podrobnosti glede (ne) pravilnosti poslovanja Komunalnega podjetja bodo, upam, kmalu znane, saj ga je pod drobnogled vzel tudi Nadzorni odbor Občine Logatec. Kakorkoli že, v stranki SDS nas je močno preseñetilo, ko smo videli, da želi župan pod pretvezo varčevanja sprejeti spremembo Odloka o Komunalnemu podjetju, in sicer v tistem delu, ki določa član-

stvo nadzornega sveta. To seveda posledično pomeni zamenjavo nadzornega sveta in direktorja javnega podjetja. Sprašujem se, zakaj takšna naglica, ko pa je nadzorni svet glede na nedavna odkritja očitno deloval dobro. Še več, župan je spremembo Odloka predlagal v času, ko so med stranko SDS in njim še potekala pogajanja glede spremembe koalicijske pogodbe, saj sem bila kot podžupanja enostransko razrešena. Očitno je torej, da župan ni imel resne namere ohraniti koalicijo, saj bi v nasprotnem primeru Odlok uvrstil ne eno od prihodnjih sej, ko bi bila odločitev o nadaljevanju koalicije z SDS že sprejeta.

Tako kot na državni ravni postaja SDS moteč element tudi v Logatcu, zato se nekateri močno trudijo zmanjšati pomen in težo tej stranki tudi tako, da se na vse možne načine ruši predsednika in posledično odbor SDS.

Na koncu želim le še dodati, da sem s svojim poštenim delovanjem logaški občini in posledično občanom prihranila kar nekaj sredstev ter tako pripomogla, da se bo lahko obnovilo več cest in zgradilo vodovod tudi tam, kjer ga še ni. Tako kot do sedaj se bom še naprej zavzemala za transparentnost in zakonitost delovanja občine, pa čeprav v opoziciji. Mi je pa žal, da župan g. Berto Menard, ki me je imel sicer vso pravico odpoklicati z mesta podžupanje, tega ni storil na bolj civiliziran način, to je brez žaljivk. Prepričana sem, da sem vseskozi zastopala interese volivk in volivcev, ki so me podprli na zadnjih volitvah, in sicer s tem, da nisem slepo pritrdjevala vsem predlogom, ampak sem skupaj s svetniško skupino in Občinskim odborom SDS zastopala na občini tiste predloge, za katere smo menili, da so v korist vseh naših občanov. V prihodnje si želim bolj konstruktivnega sodelovanja med vsemi, ki nosimo odgovornost za razvoj Občine Logatec.

*Ladislava Furlan,
predsednica OO SDS Logatec*

NAŠI MALČKI IN VRTEC

Zivimo v časih, ki zahtevajo celega človeka povsod in ves čas, zato je razumljivo, da se današnji starši toliko bolj bojimo za svoje otroke in smo dostikrat preveč zaščitniški. Čas, ki ga preživimo v službah, naši malčki pa v vrtcih, skušamo velikokrat nadomestiti z materialnimi dobrinami, ki malčkom žal, ne pomenijo veliko, vsaj na dolgi rok ne. Zato bi rada nekaj besed napisala o zaposlenih Miklavževega vrtca, ki tako uspešno dajejo vsak dan znova našim otrokom tisto, kar zares šteje, duhovne vrednote. Z družino živimo v sosednji občini. Ker lansko leto nismo dobili mesta v tamkajšnjem vrtcu, smo bili prisiljeni poiskati mesto v občini Logatec. V Miklavževem vrtcu so imeli še nekaj prostih mest. Z besedami je težko opisati, kako sva se počutila z možem ob vednosti, da bo najin otrok v vrtcu, do katerega potrebujeva, v primeru da se otroku kaj zgodi, vsaj pol ure. Že takoj, ko smo stopili v vrtec, pa so se strahovi začeli razblinjati. Pozdravili so nas veliki, svetli prostori in prijazno osebje. In takšno vzdušje se je nadaljevalo vsak dan. Opazila sem, da so bili zaposleni, tako vzgojiteljice kot g. župnik Janez, prijazni do vsakogar, ki je stopil v prostore vrtca. Prepričana sem, da ima vsak človek svoje težave in križe in da so ti zanj največji in najtežji. Zato je toliko bolj pohvalno, da so bile kljub temu vzgojiteljice vedno prijazne, nasmejane, pozorne prav do vsakega malčka. In koliko lepih izdelkov so ustvarili! Nisem si predstavljala, kaj vse lahko tako majhne ročice naredijo ob pomoči vzgojiteljic. Zelo pohvalno je tudi to, da je bil moj otrok vedno pravilno negovan (kar bi moralo biti v vseh vrtcih, pa žal ni). Niti enkrat ni imel vnete ritke, ni bil po celem obrazu od izcedka iz nosu in tudi nikoli ni bil oblečen v obleke ali plenice drugih otrok. V nekaterih vrtcih se to pogosto dogaja ob izgovoru, da ni čudno, ko pa jih je toliko. Toda normativi so za vse vrtece enaki. Lep spomin so tudi fotografije naših otrok, ki smo jih tedensko ali mesečno dobivali starši po elektronski pošti, kar

verjamem, da vzgojiteljici Katji ni vzelo malo časa. Vendar, če nekdo opravlja svoje delo rad, mu marsikaj ni težko. Bilo je lepo videti svojega otroka, kako se ima in kaj počne takrat, ko je v vrtcu. Ob koncu leta smo fotografije dobili tudi na cd-ju, kot darilo ob zaključku vrtčevskega leta. Tudi to, da je vrtec v stavbi, v kateri je hkrati Dom starejših občanov, je za otroka samo en velik plus. Danes, ko v glavnem živijo otroci samo s svojimi starši, nimajo priložnosti pogostega srečevanja z ostarelimi, z njihovo umirjeno energijo. V Miklavževem vrtcu pa se družijo na skupnih prireditvah in obiskih. Da je to res, sem se prepričala na zaključku vrtčevskega leta v juniju, ko sem opazovala, kako so malčki sami pristopali k varovancem doma na ploščadi pred cerkvijo (zdelo se mi je, kot da prav iščejo njihovo bližino). Bilo je lepo videti, kako so se starejši razveselili malčkov in kako so se malčki ustavili, umirili in na svoj način pogovarjali z varovanci Doma Marije in Marte. Hvaležna sem, da sem lahko bila priča tako lepemu zaključku. Gospod župnik Janez je imel tako lep nagovor, pridigo, uvod v Očenaš, vzgojiteljice pa so skupaj z malčki pripravile nekaj pristrčnih točk po maši pred cerkvijo. Bilo je resnično lepo popoldne. Velik plus za starše, ki nimajo fiksnega delovnega časa, je tudi to, da ni potrebno, tako kot v ostalih vrtcih, da je otrok ob 8.00 v vrtcu. V letošnjem letu smo dobili mesto v vrtcu v občini, kjer živimo. Ker narava mojega dela zahteva, da sem nekaj dni na mesec v službi cel dan, mi je veliko lažje, da je moj otrok v vrtcu blizu doma, saj ga tako lahko peljejo v vrtec in domov tudi ostali člani družine. Izpis otroka iz Miklavževega vrtca je bil zame neprijeten, saj sva se tam, tako on kot tudi jaz, zelo dobro počutila. Zato lahko rečem samo: srečni starši, ki imajo možnost imeti otroka v takšnem varstvu. Vsem zaposlenim Miklavževega vrtca pa še enkrat iskrena hvala.

Družina Bizjak

KOLOFON

Logaške novice, glasilo Občine

Logatec

ISSN 03509281

Logaške novice brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v občini

Izdajatelj: Občina Logatec, Tržaška 50 A, 1370 Logatec

Odgovorna urednica: mag. Neža Sautet, e-pošta: neza.perko@logatec.si, logaske@logatec.si

Uredniški odbor: Janez Gostiša, Blanka Markovič Kocen, Metka Bogataj, Jure Vodnik, Luka Škrlič

Grafično oblikovanje in tisk:

TISKARNA SKUŠEK d.o.o., storitve, proizvodnja in trgovina, Vodnikova cesta 272, 1000 Ljubljana

Grafični koncept: Nicolas Sautet

Datum natisa: 11. 10. 2013

Naklada: 4.300 izvodov

Naslovnica: Letošnji nagrajenci

Občine Logatec

Foto: Nicolas Sautet

Logaške novice izhajajo po sejah Občinskega sveta Občine Logatec. Roki izida in oddaje prispevkov so objavljeni na spletni strani občine Logatec oziroma skladno z dogovorom z uredništvom. Prispevki naj ne bodo daljši od ene tipkane strani, pisava Times New Roman, pt 11.

Pisma bralcev so lahko dolga največ eno tipkano stran, pisava Times New Roman, velikost pisave 11 pt. Prispevke s fotografijami pošljite na poštni ali elektronski naslov. Prispevki naj bodo kratki in jedrnat, pripišite ime in priimek avtorja prispevka in fotografije ter kdo oziroma kaj in je na fotografiji. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavili, uredništvo si pridržuje tudi pravico do krajšanja in neobjave prispevkov.

ZAHVALA

*Besede so utihnile tvoje,
z njimi vesele harmonike glas,
žalost nemila prišla je po svoje,
v sivino ovila naš čas in vse nas.*

*Odeti v plašč žalosti in bridke sivine
zaupamo ljudski modrosti,
da čas neizmerni, zdravnik bolečine,
na krilih spomina prežene bolesti.*

**PRED KONCEM RAZŽARJENEGA POLETJA SE JE
OD NAS ZA VEDNO POSLOVIL NAŠ DRAGI MOŽ,
OČE IN DED**

**FRANČIŠEK JERAJ
1935-2013**

Za vse dobro, kar so mu v njegovem življenju, zlasti še ob njegovi zahrbtni bolezni, nesebično poklonili ali mu stali ob strani, se ob bolečem zadnjem slovesu od njega vsem najiskrenejše zahvaljujemo. Zahvaljujemo se osebju Zdravstvenega doma Logatec za zdravstveno oskrbo, Domu Marije in Marte-Karitas za skrbno nego v njegovih zadnjih dneh – še posebej gospodu Petru. Zahvaljujemo se sosedom, prijateljem in znancem za ustno in pisno izraženo sožalje. Prav lepa zahvala gospodu župniku za svečano opravljen pogrebni obred, govorniku za poslovilne besede, pevcem za sočutno zapete pesmi, trobentarju za blage zvoke slovesa. Zahvaljujemo se tudi Društvu upokojencev Logatec in ZB NOB Logatec za udeležbo njunih praporščakov. Hvala premnogim za poklonjeno cvetje in sveče. Hvala tudi vsem drugim, ki vas s to zahvalo nismo uspeli zaobjeti, pa bi to zaslužili. Najlepša hvala pa tudi vsem, ki ste pokojnega tako množično pospremili k zadnjemu počitku.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči;
tam sonce sreče ti ne ugasne,
resnice sonce ne stemni.*

Simon Gregorčič

**MARJAN LUKAN
(1945–2013)**

Ob slovesu dragega moža, očeta in dedka se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sovaščanom, prijateljem in znancem, ki ste nam ob njegovi smrti izrazili sožalje, darovali cvetje, sveče in za svete maše ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala dr. Andrei Turk Šverko in njeni ekipi za večletno zdravljenje. Posebna zahvala velja tudi zdravnikom in ostalemu osebju onkološkega inštituta, ki so nam prijazno omogočili, da smo bili v zadnjih tednih njegovega življenja veliko pri njem in z njim. Hvala duhovnikoma g. Simonu Onušiču in g. Rafku Leskovcu za lepo bogoslužje, gospe Francki Kunc za molitve ob njegovi krstni, pevcem za petje, zastavonošema logaškega čebelarkega in upokojenskega društva ter uslužbencem Komunalnega podjetja Logatec za odlično organizacijo pogrebne slovesnosti. Tudi vsem tistim, ki vas nismo posebej imenovali, a ste nam v mislih ali dejanjih stali ob strani, iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

**SPET JE ČAS ZAPRL VRATA.
V SONČNEM POPOLDNEVU POZNEGA POLETJA
SE JE OD NAS POSLOVILA**

NADA RUPNIK.

Toplo se zahvaljujemo vsem, ki ste jo tako številčno pospremili na njeni zadnji poti in nam z izrečenim sožaljem in pokloni lajšali bolečino izgube. Hvala tudi g. županu in bivšim sodelavcem ter Društvu upokojencev. Posebej se zahvaljujemo zdravstvenemu osebju za čutečo nego v njenih zadnjih dneh.

Življenje se je utrnilo, ljubezen bo ostala.

Vsi njeni

ZAHVALA

*Pomlad bo na tvoj vrt prišla
in čakala, da prideš ti.
In sedla bo na rožna tla.
In jokala, ker te ni.*

Simon Gregorčič

**SLAVKA LOŠTREK, ROJENA BRADEŠKO
28. 4. 1929 - 9. 8. 2013**

Ob smrti naše mame se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje, za sveče in cvetje.

Zahvaljujemo se osebju Doma starejših občanov Logatec za vso skrb in prijaznost do naše mame.

Hvala glasbenikom in pevcem za lepo izvedeno glasbo.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

DOMU MARIJE IN MARTE

Iskrena hvala osebju Doma Marije in Marte.

Najina mama je v njem bivala 12 let. Čeprav je bil odhod od doma težak, nam je kmalu povedala, da je to njen novi dom. Ko smo jo obiskovali, smo videli trud sester in vseh sodelavcev, ampak mislili smo, da je to samo njihova služba.

Ko pa smo bili zadnje ure z mamo, smo spoznali, da ni bilo samo to. Pokazali so veliko ljubezni do naše mame on sočutnosti do nas svojcev. Prisluhnilo so nam in nam izrazili besede tolažbe in razumevanja, za kar smo jih neizmerno hvaležni. Iskrena hvala.

Pavla Vochl in Peter Rupnik

Cvetličarna Jana

33 let tradicije!

Rupnik Janez, s.p. | Tržaška cesta 3 | Vrhnika | 01 755 27 14
031 554 121 | cveticarnajana@siol.net | www.cvetlicarna-jana.si

15 % gotovinski popust pri osebni naročilu cvetja za celoten pogreb.

Brezplačna dostava!

IN MEMORIAM

**NADA RUPNIK, roj. MIHEVC
(1952-2013)**

Na Občini Logatec je bila zaposlena od leta 1980 do 2006. Bila je vestna in profesionalna uslužbenka, predvsem pa zelo dobra kolegica in prijateljica. Vedno je bila pripravljena prisluhniti in pomagati vsakemu sodelavcu in občanu, ki se je znašel v takih ali drugačnih težavah. Vedno je bila dobre volje, svojo okolico je bogatila z življenjsko voljo in pozitivno energijo. Njen izrazit čut za poštenost in pravičnost je bogatil njeno karizmo velike osebnosti, ki je v vsaki sredini delovala kot prijateljska in združevalna nit.

Draga Nada,

bila si del nas in taka si ostala še tudi po svoji upokojitvi. Ob vsakem srečanju si nas na enak način razveseljevala in napolnjevala s svojo življenjsko močjo in izkušnjami, čeprav ti je telo že najedala zahrbtna bolezen. Bila si vztrajna, odločno si kljubovala boleznim, vendar je bila slednja močnejša.

Nada,

odšla si mnogo prezgodaj, v naših srcih ostaja rdeča vrtnica kot vedno tvoja roža.

Občinska uprava Občine Logatec

GRČAREVSKI GOZDNI NOSOROG II.

NADALJEVANJE ZGODBE O GRČAREVSKI ZANIMIVOSTI

V časopisu Jutro (št. 197, četrtek, 25. 8. 1932, str. 3 (<http://www.dlib.si>)) sem našel točen podatek glede jamarske prireditve v Kališah, ki ji je botrovalo odkritje ostankov Merckovega nosoroga v Dolarjevi jami. Pod rubriko »Naši kraji in ljudje« je bil objavljen članek »Jamarji vabijo v Kališe«. Iz zapisa izvemo, da so komaj pred mesecem dni logaški jamarji tam odkrili ostanke diluvijalnega nosoroga (*Rhinoceros mercki*). Nadalje piše, da so se logaški jamarji takrat priključili Društvu za raziskovanje jam Ljubljana kot posebna logaška sekcija pod vodstvom Ivana Dolarja. Predstavljeno je njihovo raziskovanje jam na področju med Vrhniko, Cerknico in Planino. Zanimiv je lep, turističen opis Lanskega vrha ter Kališ, ki so že takrat bile znane po bogastvu jurčkov. Sledi vabilo na jamarsko prireditev, ki je bila napovedana za nedeljo, 28. avgusta 1932. Jamarji so organizirali posebne vodnike, ki so na avtobusni in železniški postaji čakali izletnike in jih varno pospremili v Kališe. Program je obsegal ogled Kališke in Dolarjeve jame, ogled stereoskopskih (»3-D«) slik omenjenih jam, ogled razstavljenih nosorogovih zob in celo rekonstrukcijo nosoroga (kar so menda podjetni in šaljivi logaški jamarji tudi na svoj način izvedli). Seveda je

vabilu poseben ton dodala omemba dobre pijače in jedače, godbe in plesa. Za vzgled so domačim organizatorjem bili nemški jamarji, ki so ravno v tistih dneh zborovali v Bad Aussee (pokrajina Szaltzkammergut) v Avstriji in imeli poleg resnih tudi družabne prireditve. Čisti dobiček prireditve v Kališah je šel za raziskovalni fond logaških jamarjev. Ob tem se Logatčani z nostalgijo spominjajo, kako obiskane so bile Kališe nekoč. Pred 2. svet. vojno je v »Kališarjevi domačiji« prebivala družina Čuk. Oče Matevž Čuk je za lastnika Gnezdo opravljal nadzor nad gozdnim posekom ter popis dnevne količine za prodajo pripravljenega lesa. Ob nedeljah in praznikih so se k njim odpravili lastniki posestva, Gnezdovi, pa tudi logaška »gospoda« z družinami. Obstaja tudi turistični prospekt iz tistega časa, ki vabi na izlete v Kališe, pozimi pa na smučanje. Tam so se odvijala tudi prva znana logaška smučarska tekmovanja. V težkih, negotovih dneh je Čukova družina sodelovala z logaškimi partizani, kar je bilo skrajno nevarno in prav nič »ziheraško«. Po vojni je bilo posestvo nacionalizirano in pribl. do 90. let je tam obratoval Tončkov dom pod patronatom logaške »Zveze borcev«, ki je bil ob nedeljah, zlasti pa

ob državnih praznikih (ter takratnemu občinskemu, 12. septembra) poln obiskovalcev. Sedaj je posestvo v rokah dedičev predvojnih lastnikov, ki so hišo in ostale objekte z okolico zgledno uredili.

Za konec je treba posebej omeniti in pohvaliti prizadevnost Jamarskega društva Logatec, ki organizirano deluje od 1. maja 1957. Vsa leta uspešno nadaljujejo delo prvega znanega logaškega jamarja Gostiše, ki je bil soudeležen pri spustu Viljema Puticka v Gradišnico l. 1886, ter predvojne logaške sekcije Društva za raziskovanje jam Ljubljana pod vodstvom Ivana Dolarja. Uspehi logaških jamarjev so veliki tudi v svetovnem merilu. Od l. 1974 pa do nedavno so vsako leto (običajno zadnjo nedeljo v maju) za javnost organizirali spust z ročnim vitlom v Logaško jamo, ki so jo odkrili l. 1962. Predvsem je pa treba poudariti naravovarstveno vlogo naših jamarjev, saj so prvi, ki nam lahko poleg geologov svetujejo, ali je določeno zemljišče v Logatcu primerno za zidavo (industrijsko-obrtnih) objektov, farm, potencialnih onesnaževalcev, kaj šele smetišč, centrov za ravnanje z odpadki, kanalizacij in pa čistilnih naprav.

Gvido Komar

L

AVTOŠOLA

AVTOTRADA
 Vrhnika
 Avtotrada d.o.o., Vrhnika
 Sinja Gorica 11, Vrhnika
 tel.: 041/601-707
 www.avtotrade.si

Vožnja v POSTOJNI IN LJUBLJANI

Tečaj PRVE POMOČI **IZPIT ZA TRAKTOR**

Vadba VARNE VOŽNJE

NORA AKCIJA

PRIPELJI PRIJATELJA IN PODARIMO TI URO VOŽNJE ZA B KATEGORIJO

- PRVIH 10 UR PO 19€
- POSEBNE CENE ZA DIJAKE IN ŠTUDENTE

Vsi pogoji, podrobnosti in ostale informacije o akciji so na voljo na spodnji internetni strani
www.avtotrade.si/slo/avtosola/cenik

NORA AKCIJA

CPP TEČAJ
 ZA VSE KATEGORIJE

od **21.10.** do **25.10.**
 ob 17.00

v podjetju
Avtotrada

PRIJAVE IN INFORMACIJE NA: tel.: 041/601-707 ali e-mail: avtosola@avtotrade.si

TEHNIČNI
PREGLEDI

AVTOTRADA
 Vrhnika
 Avtotrada d.o.o., Vrhnika
 Sinja Gorica 11, Vrhnika
 TEL: 01 750 51 99
 WWW.AVTOTRADE.SI

LOGATEC -
 na železniški postaji
12.10. od 8.00 do 13.00

ROVTE - športni park
19.10. od 8.00 do 11.00

Za vse informacije smo vam na voljo na sedežu podjetja in na tel.: 01/7502-220

SPOMINSKA PLAKETA ZA DOLGOLETNO, POŽRTOVALNO DELO

MARINKA CEMPRE TURK, LETOŠNJA OBČINSKA NAGRAJENKA

V Sloveniji sta le dve poklicni gasilki, med 151.156 člani gasilske organizacije pa je 29 odstotkov prostovoljk. »Skoraj od samega začetka v okviru gasilstva deluje tudi kot sodnica gasilskih in gasilsko-športnih disciplin. /.../ V vseh letih operativnega dela se je udeležila številnih intervencij in pod njenim vodstvom so logaški gasilci pomagali gasiti požar ladje Atlantic Star v izolski ladjedelnici /.../«. Tako se je zapisalo predlagateljem, PGD Vrh Sv. Treh Kraljev, Laze-Jakovica, Medvedje Brdo in Hotedršica. Marinka Cempre Turk je za svoje dolgoletno požrtovalno delo na državnem in mednarodnem nivoju je prejela spominsko plaketo Občine Logatec. Z njo se je pogovarjala Blanka Markovič Kocen.

Foto: Arhiv Marinke Cempre Turk

Marinka Cempre Turk: »Ko prideš na požar, takoj vidiš, kako razvit je, ali bo mogoče kaj rešiti, požar čimprej pogasiti ali lahko pred ognjem samo še varuješ osebe.«

Če bi lahko zavrteli kolo časa nazaj, ali bi se vnovič odločili za ta poklic?

Zagotovo, čeprav je gasilstvo v resnici moj drugi poklic. Sem namreč višja knjižničarka, a prisotnost gasilcev v domačem kraju, bližina gasilskega doma, soočenje s požari v okolici, bojazen, da ne bo zagorel Kli Logatec ali kako drugo večje podjetje v bližini. V Logatcu je večkrat gorelo, bodisi na žagi, v sušilnici ... V najboljših časih je bilo v Kliu zaposlenih okoli tisoč ljudi in kadar je zagorelo, so po požaru prejeli nižje plače in veliko je bilo udarniškega dela pri obnovi pogorelih proizvodnih obratov tovarne. Ko prideš na požar, takoj vidiš, kako razvit je, ali bo mogoče kaj rešiti, požar čimprej pogasiti ali lahko pred ognjem samo še varuješ osebe.

Med drugim ste bili predsednica Gasilske zveze Logatec. Kakšen razvoj je doživljala v zadnjem desetletju?

20 let sem bila predsednica Gasilske zveze Logatec, ki združuje sedem teritorialnih in eno industrijsko gasilsko društvo, to je Kli Logatec. Ponosna sem, da so vsa teritorialna društva v občini Logatec aktivna, sposobna posredovati v primeru požara ter naravne ali druge nesreče, primerno opremljena z gasilsko opremo in vozili, imajo lepe in urejene gasilske domove, skrbijo za podmladek in dobro sodelujejo s krajinami.

Kako usklajujete zasebno življenje z pogosto nepredvidljivim delovnikom?

Potruditi se vse to uskladiti. Možno je bil včasih slabe volje, a pomembna je organiziranost v družini. Včasih so me kake gospodinjske stvari tudi počakale, sem jih pač opravila po-

zneje. Letos sem po 20 letih vodenja gasilske zveze Logatec mandat prepustila novemu predsedniku in imam več časa za kakšne druge aktivnosti. Zbiram recimo gasilske poštne znamke. Ne vem, koliko jih že imam, ker zbirka nikoli ni do konca urejena ... Zlagam jih po državah, prej v albumih, zdaj v vložnih listih, in vedno kakšen manjka, izhajajo pa tudi vedno nove znamke, čeprav jih sicer ni veliko. Slovenska gasilska znamka, denimo, je izšla leta 1996, zadnja leta imamo prvi ali drugi teden v oktobru doplačilno gasilsko znamko. Skozi zbiranje znamk se srečuješ tudi z različnimi družbenimi ureditvami. Prek zbirateljstva se tudi povezujemo, države Afrike in Azije so na primer v primerjavi s Slovenijo zelo bogate z gasilskimi znamkami. Po mojem mnenju imajo tudi druge vzhodne države več gasilskih znamk ali pa so mi zgolj lažje dosegljive ...

Kako pa ste se navdušili za zbiranje gasilskih znamk?

Ja, če si gasilec, si gasilec in zbiraš nekaj gasilskega. Nekateri zbirajo gasilske kronike, oznake, našitke, starejše orodje, značke, čelade, uniforme ... Mene zanimajo gasilske znamke! Zbiram jih že kakih deset let, a zbirko sem sprva le počasi bogatila. S pomočjo interneta je to lažje, spremljaš izide znamk v različnih državah ... Ravno kar je izšla gasilska znamka v Bosni in Hercegovini, zato že iščem povezave s tamkajšnjimi gasilci, morda mi jo bo kdo poslal ali pa jo bom našla v kakšni filateliji. Navdušile so me mongolske gasilske znamke, ki so izšle v seriji po tri ali štiri, in so izjemno lepo izdelane.

Kot sodnica gasilskih in gasilsko-športnih disciplin na vseh, tudi mednarodnih nivojih, gotovo lahko primerjate razvitost slovenskega gasilstva z drugimi po svetu ...

Zlasti na tekmovalnem področju je slovensko gasilstvo zelo visoko. V juliju je bila gasilska olimpijada v Franciji. Slovenijo je v različnih kategorijah zastopalo 12 gasilskih ekip, od katerih se jih je kar devet vrnilo z medaljami, med katerimi je bilo pet zlatih in po dve srebrni in bronasti.

Se vam zdi, da slovenska družba dovolj ceni delo gasilcev?

Vedeti moramo, da smo država z dvema milijonoma prebivalcev in 500 do 600 poklicnimi gasilci, ki pokrivajo ozemlje za razliko od tistih, ki delujejo v različnih podjetjih. Javno gasilsko službo opravljajo v Celju, Ljubljani, Kopru, Ajdovščini, Postojni, na Ravnah, vse drugo temelji na prostovoljnih gasilcih. Če bi bili prostovoljci plačani, to ne bi pomenilo nič dobrega. Pomembneje je, da ima prostovoljni gasilec sodobno opremo, ustrezno zaščitno opremo in zavarovanje. To je bolj pomembno od plačila! Mislim, da bi plačila prostovoljnemu gasilstvu povzročila več škode kot koristi. Po različnih javnomnenjskih raziskavah je razvidno, da občani gasilce cenijo. Ob zaključku ene največjih evropskih potrošniških raziskav TrustedBrand 2013 – v katero so že sedmo leto zapored vključeni slovenski potrošniki, je poklic, ki mu Slovenci najbolj zaupamo – gasilec.

Blanka Markovič Kocen

SPOMINSKA PLAKETA ZA DOLGOLETNO STROKOVNO DELOVANJE

OBRTNO PODJETNIŠKA ZBORNICA (OOZ) LOGATEC

»Že več kot tri desetletja Območna obrtno-podjetniška zbornica Logatec povezuje obrtnike in male podjetnike. Iz prostovoljnega društva je prek obrtnega združenja prerasla v sedanjo obliko, obrtno-podjetniško zbornico.

Skozi čas se je vloga zbornice spreminjala. Od sprva promocijskih dejanj, ki so bila usmerjena v potrjevanje in uveljavljanje obrti kot trdne gospodarske dejavnosti, se je pozneje usmerila k uveljavljanju dialoške funkcije nasproti zakonodajnim in izvršilnim organom oblasti ter organom lokalne skupnosti. V njej so vzkile tudi prve zamisli o logaških obrtnih conah, ki so se uresničile po osamosvojitvi Slovenije.

Zbornica združuje štiristo članov, ki opravljajo obrtno ali obrti podobno dejavnost. Zagotavlja kakovosten servis manjšim poslovnim subjektom, ki si sami ne morejo zagotavljati vse strokovne podpore, ki jo pri svojem delu potrebujejo. Zbornica je tako v oporo predvsem obrtnikom in podjetnikom, ki delajo in poslujejo sami ter potrebujejo osnovne informacije in iščejo odgovore na premnoga vprašanja in zahteve, ki jih prednje kot podjetnike postavlja država. Z izobraževanjem in promocijskimi dogodki svojim članom dopolnjuje potrebno znanje ter vedenje in jih spodbuja h kakovostnemu, zanesljivemu delu ter razvoju.«

Tako se je zapisalo predlagatelju za podelitev plakete zbornici, županu Bertu Menardu. Naj uvodoma zapišemo, da so bila prva leta povezovanja obrtnikov – prvotno društvo samostojnih obrtnikov je leta 1979 prešlo v zakonsko opredeljeno združenje - res namenjena predvsem dokazovanju, da obrt in obrtniki sploh obstajajo in da ni vse gospodarstvo samo »združeno delo«. Zato je združenje prirejalo lokalne razstave obrti in okrogle mize, problemske konference ter posvete in pogovore z občinskimi funkcionarji in vodji služb, ki so bile tedaj še občinske (tudi davkarija). Pred osamosvojitvijo pa je v tedanjem občinskem izvršnem svetu že sodeloval predsednik združenja Vlado Puc in tam zagovarjal potrebo po gradnji obrtne cone (OIC) - po trzinskem zgledu - tako daleč, da se je 1989. začela graditi prva za KLI-jem (kjer je nosilno vlogo prevzela obrtna zadruga

»Notranjka«). Kasneje je kot predsednik IS zasnoval še drugo, v Zapolju (kjer pa je za udejanjenje vse sile zastavil Mitja Žigon). S predsednikom OOO Logatec Bogdanom Oblakom se je Janez Gostiša pogovarjal o dejstvih iz utemeljitve priznanja zbornici.

Lahko ocenite pomen in perspektive obeh logaških OIC?

Vsaka v svojem času je nastajala skladno s tedanjim gospodarskim stanjem. Izgradnja ni stvar ne nekega trenutka niti ne enega leta, ampak je proces. Se pa sedanja gospodarska kriza močno odraža tudi v obeh conah. Novih investicij skoraj ni, kupna moč je opešala. Pokazala se je podhranjenost novih investorjev. Zato cona, ki sta deloma nastali tudi zaradi propada velikih gospodarskih sistemov, še nista pokazali pravih rezultatov, ki bi občini dajali večjo dodano vrednost z novimi delovnimi mesti, večjim plačevanjem prispevkov in obilnejšim vplivom na občinski proračun. Podjetja, ki so v Logatec prišla od drugod, na novih lokacijah še ne poslujejo na polno. Ko bo investicijski krč popustil, se bodo pokazali tudi pravi učinki con.

Izobraževanje in promocijske dejavnosti?

Zbornica nudi članom izobraževanje na področjih, ki so zanje temeljnega pomena: davčno, delovnopravno, obilgacijsko. S seminarji in predavanji ter delavnicami se odziva na potrebe, ki jih občutijo in sporočajo člani. Organizira predstavitve na sejmih, nudi možnost (brezplačnega ali cenovno ugodnega) oglašanja na spletnih straneh, v zborničnem Krpanovem glasu ter drugih, elektronskih medijih in na radiu.

Ta mesec zbornica prehaja na obliko članstva, kakršno je bilo pred letom 1979. Kako se nanj pripravlja?

Zbornica gradi nov, drugačen servis svojim članom, prilagojen današnjemu času. Tak, da bodo člani koristili še bolj neposredno čutili. Pripravila je paket ugodnosti SKUPAJ, ki bo članom zagotovil pravo zameno za plačano članarino, a obenem omogočil, da bo zbornica še naprej opravljala temeljno nalogo zastopanja obrtnikov in malih podjetnikov v dialogu z zakonodajno in izvršno oblastjo, tako v državi kot na lokalni – občinski ravni. No, nekaj premikov v tej smeri je na občinskem nivoju že moč

Bogdan Oblak, predsednik OOO Logatec:
»Upamo, da bo zbornica dobila mesto tudi pri pripravi občinske regulative in ne bo več le gasilec požarov zaradi napačnih odločitev.«

opaziti, upajmo, da jih bo še več in da bo zbornica dobila mesto tudi pri pripravi občinske regulative in ne bo več le gasilec požarov zaradi napačnih odločitev, ki male gospodarske subjekte spravljajo v še slabši položaj, kot bi jih, če bi bile drugačne.

Ste veseli priznanja?

Veseli smo dejstva, da je bilo priznanje dano zdravemu delu gospodarstva, ki je sam svoj in ni prodan tujim lastnikom. Delamo sicer vsak zase, a pozornost, ki jo je občina s priznanjem izkazala obrti in podjetništvu, naj bi pomenila premik k tesnejšemu sodelovanju.

G. Oblak, hvala za odgovore

Jago

SPOMINSKA PLAKETA Z ZNAKOM ZA OHRANJANJE SPOMINA

OBMOČNO ZDRUŽENJE VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO

Na podlagi odločitve Občinskega sveta Občine Logatec se Območnemu združenju veteranov vojne za Slovenijo podeli Spominsko plaketo z znakom za ohranjanje spomina na izvajanje obrambnih aktivnosti v vojni za Slovenijo in aktivnosti glede izgradnje Veteranskega centra v Logatcu. « - Tako se je zapisalo predlagatelju g. Bertu Menardu. S predstavnikom nagrajenca, g. Marjanom Jerino, se je pogovarjala mag. Neža Sautet.

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Logatec je bilo ustanovljeno leta 2001 iz takratnega Občinskega odbora zveze veteranov za Slovenijo. Koliko članov šteje društvo danes?

Trenutno nas je na spisku članstva 369, nekaj manj je članov s statusom. To pomeni, da je tistih, ki so sodelovali v osamosvojitveni vojni leta 1991 in pridobili status veterana, manj, se pa zadnje čase včlanjujejo tudi novi podporni člani.

Članstvo v združenju izhaja iz vojaških teritorialnih enot Občine Logatec, ki so v času osamosvojitvene vojne leta 1991 izvedle kar nekaj obrambnih aktivnosti. Katere so tiste, ki so se najbolj zasidrale v spominu?

V Logatcu smo imeli kar nekaj vojaških aktivnosti. Tako smo na primer okrog samega Centra vojnih veteranov bivše vojašnice imeli obkrožitev kompletnega Centra z nadzorom izhodov in prihodov tedanje JLA. Največja akcija na območju Logatca je bila zaustavitev kolone tankov na Cesarškem vrhu, kjer so na levem in desnem boku uspešno delovale tudi naše enote. Žal sta na tej lokaciji po koncu vseh akcij življenje izgubila dva pripadnika naših enot, zato ima ta akcija tudi grenko plat. Naslednja zanimiva akcija je bil minometni napad na Ljubljanski vrh in še ena, ki se je zgodila med Logatcem in Lazami, v kateri je naš pripadnik napadel vojaški helikopter MI6 in ga poškodoval tako zelo, da je moral ta pristati na Ljubljanskem vrhu. Takrat smo precej zaostriili razmere z JLA.

Ob letošnjem občinskem prazniku ste na predlog župana g. Berta Menarda prejeli spominsko plaketo z znakom za ohranjanje spomina. Kaj vam to priznanje pomeni?

To priznanje sicer pomeni, da je lokalna

skupnost po 22 letih zmogla toliko moči, da se je spomnila tudi veteranov vojne za Slovenijo 1991, ki smo takrat v enotah Teritorialne obrambe v okviru 53. Območnega štaba ubranili našo suverenost. Smo tudi edina občina, v katero JLA ni mogla vstopiti. Priznanje pa pomeni tudi, da se bodo sedaj za društvo razmere malce bolj odprle; zato se z gospodom županom za nadaljnje načrte že pogovarjamo za lokacijo postavitve pomnika – v spomin in opomin vojni leta 1991. Ko bo lokacija znana, bo pomnik tudi postavljen, verjetno na lokaciji Cesarškega vrha ali pa v centru Logatca.

Člani vašega društva so bili tudi glavni ponudniki vzpostavitve Veteranskega centra Slovenije v Logatcu oz. Izobraževalnega centra za zaščito in reševanje enota Logatec, katerega prihodnost je bila nedolgo nazaj precej nejasna. Je status centra danes rešen? Kaj bi bilo morda še treba storiti?

Status Centra je sedaj nekako rešen za področje reševanja in za uporabnike, ki so trenutno v Centru. Je pa naša želja, da se ta dejavnost razširi, kar je tudi v programu Centra. Po zadnjih precej zanesljivih informacijah se bo Center razširil še na nekatere druge populacije, ki delujejo v okviru občine, na primer jamarje in tudi druga društva. Naša želja je, da se tu v Centru nekaj dogaja, da ta služi svojemu namenu. Tako se ga da potem tudi vzdrževati, financirati. Kar se pa tiče veteranov, imamo tukaj status pogodbeno urejen, nimamo pa več lastniških pravic, ker smo bili v neki meri za to tudi izplačani. Je pa za ta Center od samih začetkov bilo mogoče zaznati več apetitov. Ministri in programi so se izmenjavali, nato je sem prišla ponovno vojska in reševanje, željo, da prevzame upravljanje, je imela tudi Občina. Je pa objekt zelo zanimiv. Tu je na primer restavracija za okoli 200 ljudi, ki se jo lahko tudi najame s celotno uslugo cateringa, ali pa za poroke. Območno združenje v Centru uporablja po pogodbi in po programu dela za svoje potrebe piknik prostor, športne objekte, pisarniške prostore in restavracijo. Vse v soglasju z upravo Centra.

Ob sprejemanju priznanja ste dejali, da status vašega članstva na državni ravni žal še vedno ni rešen. Kaj ste s tem želeli sporočiti?

Imamo člane, ki so veterani, in člani, ki ima-

Foto: Nicolas Sautet

Marjan Jerina: »Naša želja je, da se tu v Centru nekaj dogaja, da ta služi svojemu namenu. Tako se ga da potem tudi vzdrževati, financirati.«

jo podporni status. No in prav veteranom s statusom je država vzela pravico do plačila prispevka iz dodatnega zdravstvenega zavarovanja. A ta pravica se lahko tudi zamrzne, dokler rast BDP-ja ni tolikšna, da se lahko ponovno uveljavi. Gre za edino pravico, ki so jo veterani s statusom imeli. Zato smo mi vložili predlog, da se to iz zakona umakne in da se pravica ponovno uvede. Postopek teče v Državnem zboru RS.

Pa načrti za prihodnost?

V jesenskem času načrtujemo končanje stalne spominske zbirke V Centru veteranov vojne za Slovenijo, ko nam bo Ministrstvo za obrambo posredovalo eksponate orožja, ki je bilo v osamosvojitveni vojni na tem območju uporabljeno. Zbirka bo odprta ob posebnih priložnostih in bo deljena na predvojni, vojni čas in čas do danes. Smo pa pri izdelavi zbirke naleteli na nekaj težav; nam manjka foto material iz tistih časov s tega območja. Zato prosim vse, ki tak material imajo, na primer kakšno skupinsko sliko ali druge materiale, da nam jih posodijo oz. nas kontaktirajo na info@logatec.zvvs.si. Sicer pa imamo po letnem načrtu dela še izvedbo nekaterih družabnih aktivnosti, srečanj s sosednjimi društvi in sodelovanje na prireditvah Zveze veteranov vojne za Slovenijo.

G. Jerina, hvala za čas, ki ste si ga vzeli za pogovor.

mag. Neža Sautet

SPOMINSKA PLAKETA ZA NEPRECENLJIVE IDEJE

STONE MIHEVC, LETOŠNJI OBČINSKI NAGRAJENEC, ŠE VEDNO POLN IDEJ

V utemeljitvi podelitve priznanja Tonetu Mihevcu je, med drugim, zapisano: »Gre za človeka, ki v sebi nosi številne talente. V svoji mladosti je bil vsestranski športnik. V Mariboru se je pri Športnem klubu Branik pridružil mladim judo športnikom, ki so skupaj z njim dosegali nadpovprečne slovenske in takrat še jugoslovanske rezultate. Leta 1956 je na državnem prvenstvu v Beogradu v močni konkurenci dosegel odlično drugo mesto in srebrno medaljo. S športom so bila v veliki meri povezana tudi vsa njegova prizadevanja in aktivnosti v domačem Logatcu. Zelo si je prizadeval za uresničitev izgradnje športnega objekta na Sekirici. V njem se ves čas tudi oglašja glas, ki ga opozarja, kako pomembna je v našem življenju kultura. Že pred leti je tako na ogled postavil svoja prva umetniška in likovna dela, sledile so številne razstave, kjer je razgalil svojo umetniško dušo. V samozaložbi je izdal tudi literarno in likovno delo Jesensko listje.« O športni preteklosti, ustvarjalnosti in duhovnosti se je z njim pogovarjal Janez Gostiša.

Dokaj let ste namenili aktivnemu športnemu udejstvovanju. Sam se spomnim vadbe večšin jiu jitsa pod vašim vodstvom.

V Logatcu je bila močno razvejana telesno vzgojna dejavnost v okviru tedanjega TVD Partizan. Z Zoranom Mrakom in Dragom Arharjem smo bili brezmejno navdušeni in delavno predani razvijanju amaterskega športa v mnogih sekcijah: nogometni, atletski, gimnastični, smučarskih skokih ... Do pojava šolskih športnih društev je bilo delo plodno, po tem pa je začelo usihati, saj so se šolarji urili v šolskih okvirih, starejši pa so začeli delovati v klubih. In je presahnilo.

G. Mihevc, dokaj nenavadno je, da športnik namenja posebno pozornost duhovnosti, razmišljanju in ustvarjalnemu delu.

Že od prve bolezni naprej je moj življenjski cilj poiskati notranji mir. Ko se tega iskanja začneš zavedati, se spremeni način razmišljanja. Bolj prisluhneš sebi. Spoznaš, da je vse, kar se dogaja, človeku v izziv. Na izzive se odzivaš. Odzivaš po poti srca ali razuma. Pot srca je ljubezen, pot razuma je služenje lastnemu egu.

Foto: Jago

Tone Mihevc: »Predlagal sem tudi postavitev dveh steklenih zabojnikov, da bi v njih ustvarjalci na prostem, vsem dostopno, razstavljali svoja likovna dela, obenem pa bi se skozi steklo videle podobe mesta.«

Ljubezen, pravite?

Če nekaj narediš ali daš in ne pričakuješ, da boš za to kaj dobil, se v tebi poraja sreča. Kar daješ drugemu, daješ sebi. Kar drugemu storiš, storiš sebi. Vse delamo zase, vsako dejanje vpliva najprej na nas same. Živeti zase, za svoj duhovni napredek, pomeni iskati svoj notranji mir. Notranji mir je pravo duhovno bogastvo. Če hodimo po poti srca – srca, kot prisposodbe duhovnosti – in prisluhnemo dobremu, pridemo do modrosti. Modrost nas dviga, ker je čista in spontana. Če pa hodimo po poti razuma, smo s svetom v nenehnem konfliktu in poudarjamo zgolj svoj ego, ki mnogo terja zase. Bog je ljubezen, povezana z notranjim mirom. In vsaka beseda iz čistega srca je molitev.

V samozaložbi ste izdali knjižico Jesensko listje in v njej združili podobe nekaterih svojih malih plastik in poetične zveze svojih misli. Kdaj zapisujete misli, kdaj ustvarjate?

Zjutraj, zvečer, v polsnu mi pride, priplava misel. Misli, modrosti pa ne pripisujem

sebi, ampak jih sprejemam kot danost. Niso moje, meni so samo dane. Plastike nastajajo, kadar v meni dozori potreba po ustvarjanju. Tedaj se mi zganejo prsti in moram podobe oblikovati v glini. Nema lokrat nastanejo reliefni odtisi. V domovanoju na Košu bi rad pripravil prostor za vsaj skromno postavitev nekaj svojih oblikovalskih stvaritev. Likovne podobe so najbolj povedne tam, kjer nastajajo.

Galerija morda?

O galeriji sem razmišljal in se zanjo trudil. Pa ne doma, pač pa sredi Logatca. Še preden se je začela gradnja trgovskega kompleksa, je bila nasproti zadruga tržnica: tržni prostor s kioskom. V njej sem potem, ko tržni prostor ni bil več zanimiv, kiosk pa tudi ne, že imel zametek galerije in prodajalne likovnih potrebščin, da bi se tako galerija lahko sama vzdrževala. Z ženo sva zastavila širše in začela tudi izdajati zgibanko z mesečnim napovednikom prireditve; med ljudmi in ustvarjalci je doživel prijazen odmev. Z odstranitvijo objekta je ta zamisel usahnila. Precej volje in potov sem zatem namenil uresnitvi zamisli, da bi s skulpturami povezali staro središče Logatca z novim, ki nastaja ob Upravnem centru. Predlagal sem tudi postavitev dveh steklenih zabojnikov, da bi v njih ustvarjalci na prostem, vsem dostopno, razstavljali svoja likovna dela, obenem pa bi se skozi steklo videle podobe mesta. Morda bo kdaj ta zamisel našla somišljenike in dočakala uresničitev.

G. Mihevc, vaš nagovor bralcem?

Bolečina je izziv. Prisluhni ji, kajti modrost je na poti! Vse, kar človek naredi, se mu vrača: dobro ali slabo. Če bi ljudje to resnico sprejemali, če bi jim bilo dane več modrosti, bi na svetu ne bilo hudobije, pač pa več prijaznosti in dobrote, več miru in več ljubezni.

Janez Gostiša

Hvala za pogovor.

LISTINA OBČINE NA PODROČJU ŠPORTNEGA BALINANJA

BALINARSKO ŠPORTNO DRUŠTVO LOGATEC NAGRAJENEC ZA MEDGENERACIJSKO POVEZOVANJE

Foto: Arhiv Jelke Kožman

Jelka Kožman: »Naši načrti za prihodnost so v prvi vrsti ureditev lastništva zemljišča z igriščem, da lahko izpeljemo določene investicije in izboljšave.«

Med letošnjimi občinskimi nagradenci je tudi Balinarsko športno društvo Logatec. »Za 32 let aktivnega delovanja na področju športnega balinanja in medgeneracijskega povezovanja ter kot spodbuda za nadaljnje delo se društvu podeli Listino občine Logatec na področju športnega balinanja in medgeneracijskega povezovanja ter kot spodbuda za nadaljnje delo.« Tako se je zapisalo predlagatelju. O odzivu, komentarjih in načrtih za prihodnost se je s tajnikom društva, gospo Jelko Kožman, pogovarjal Jure Vodnik.

Kaj vam nagrada pomeni? Kaj je oziroma bo doprinesla k delovanju društva?

Nagrada nam pomeni veliko, kajti končno so tudi balinarji pri tako dolgi tradiciji bili opaženi. Poudarjam, da brez dobrega sodelovanja ni uspehov in ob tej priliki se želim iskreno zahvaliti vsem, ki nas podpirajo, tudi občini Logatec in županu Bertu Menardu. Za delovanje društva pa je to znak, da smo na pravi poti. Je spodbuda za nadaljnje delo, ki ga vidimo predvsem v vzgoji mladih balinarjev, ki bodo nadaljevali tradicijo balinanja v občini.

Koliko članov in koliko ekip ima društvo?

Društvo ima trenutno 60 članov in tri ekipe: moško ekipo, ki tekmuje v prvi državni ligi zahod; žensko ekipo, ki je bila ustano-

vljena letos in tekmuje v notranjski ligi, ter moško ekipo, ki prav tako tekmuje v notranjski ligi.

Je več tekmovalnih ali rekreativnih članov?

Prej omenjene tri ekipe so tekmovalne, ostali člani pa balinajo rekreativno. Na našem igrišču poleg nas trenirajo tudi člani Društva upokojencev ter Društva invalidov.

Na katere uspehe ste posebej ponosni?

Posebej smo ponosni na uvrstitev v drugo državno ligo leta 2010 ter uvrstitev v prvo državno ligo, ki smo jo dosegli letos. Ponosni smo tudi na ekipo starejših članov, ki so osvojili dva naslova državnih prvakov in enkrat osvojili 3. mesto. Med posamezniki prednjači Slavko Petrovič, ki je bil velikokrat notranjski prvak, osvojil je tudi 3. mesto med člani, kar ni 'mačji kašelj'. Nasploh so vsi igralci pravi »mušketirji«.

Se vam zdi, da je balinanje prepoznaven šport, da ima primerno mesto med športi? Tako v občini kot širše gledano.

Balinanje je 'najtrofejnější' šport v samostojni Sloveniji. Tudi mi se trudimo, da posegamo po najboljši rezultatih. Kljub temu pa lahko rečem, da balinanje ne zaseda mesta, ki mu med športi brezdvoma gre, saj je balinanje šport za vse generacije, pri katerem razmigamo celotno telo. A tudi na tem področju se stvari spreminjamo, zato se bo-

rimo. Določen napredek smo dosegli; tako bodo leta 2016 nekatere discipline uvrčene v olimpijski program. Tudi v občini smo v zadnjih letih dobili nekaj veljave; vključili smo se v mrežo nevladnih organizacij, postali smo društvo v javnem interesu in vse to pomaga k prepoznavnosti balinanja in nam pomaga pri doseganju ciljev.

Kaj, če kaj, bi bilo treba v občini izboljšati na področju športa?

V občini bi bilo potrebno spremeniti strategijo na področju športa, potem pa društvom pomagati, kolikor se da, na transparenten način. In to strategijo bi morala, ob pomoči upravnih delavcev, pripraviti društva sama. Če govorim konkretno, za naše društvo, se trudimo urediti lastništvo zemljišča, kjer je balinišče in seveda računamo na pomoč občine.

Vaši načrti za prihodnost?

Naši načrti za prihodnost so v prvi vrsti ureditev lastništva zemljišča z igriščem, da lahko izpeljemo določene investicije in izboljšave. Tukaj mislim v prvi vrsti streho. Toliko, kar se tiče pogojev za delovanje. Drugače pa je naša skrb usmerjena k vzgoji mladih balinarjev. Želimo si pridobiti nove člane in morda, zdaj gledam malce dlje v prihodnost, organizirati balinarsko prvenstvo, kjer bodo nastopile tudi ekipe drugih držav.

Jure Vodnik

ČLOVEČNOST NE STANE NIČ IN JE NEPRECENLJIVA

ŽIVLJENJSKA ZGODBA MILIVOJA VOJKA RUPNIKA

Vojko Rupnik se je rodil slovenski materi Miklovcovi Ivanki iz Logaških Žibrš 1. 1. 1929 v Čačku v Srbiji. Krstila ga je tam z imenom Milivoj in priimkom Rupnik. Oče, mladi češki inženir, je življenje izgubil v demonstracijah v Zagrebu pred Vojkovim rojstvom. Mati je tri mesece starega malčka odložila k železniškim tirom v Zaprešiču pri Zagrebu. Otroški jok je priklical pomoč. Žandarji so našli mater, Vojko pa jo je izgubil za vse življenje. Marija Markotić, revna perica z borno leseno uto, majhnim gašperčkom v kotu in s »posteljko« s staro koruzno slamo na ilovnatih tleh, je dojenčka vzela pod streho. »Leta siromaštva so tekla in otrok bi moral v šolo, za hrano in obleke pa Marija ni imela kje vzeti. Zato me je 14. 9. 1936 v platneni obleki s špago, zvezano v pasu, bosega in priklenjenega starojugoslovanski žandar s priloženim »dopisom« iz občine Zaprešić pri Zagrebu privedel pred župana (na sodnijo- danes otroški vrtec Tičnica) v Gornjem Logatcu. Nisem imel pojma, kam se peljeva, ko sva se še vozila z vlakom. Prišla sva. Mislil sem, da bom šel naprej ali nazaj z njim. Ustrašil sem se in skočil k vratom, ko sem skozi okno videl, da žandar odhaja brez mene. Majhen, podhranjen in slaboten kot sem bil, velikih in težkih vrat nisem mogel odpreti. Zadržali so me v prostoru in razmišljali, kaj naj z menoj, « pripoveduje Vojko. Občinski sluga ga je prvi dan odpeljal k sebi na Kalce. In Vojko je tam tudi ostal. Od rojstva dalje mu življenje ni prizanašalo. Le nadučitelj Hrastnik je v njem videl bistrega fantiča, ga opogumljal in lepo ravnal z njim v šoli. Delati je moral kot pastir po kmetijah, najraje pa pri kmetu Nagodetu, Erjavcovem Jožetu na Kalcah. Ob kapitulaciji stare Jugoslavije leta 1941 so italijanski orožniki zbežali z meje na Kalcah čez Hrušico nazaj v Italijo. A hitro so nazaj do Kalca prikorakali fašisti z bajoneti. 12 let je imel takrat Vojko Rupnik in popolnoma jasno mu je bilo, da črnosrajčniki niso prišli k nam na obisk z dobrimi nameni. Vojno so zanetili in jo razpihovali na naši zemlji, med našimi ljudmi.

Partizanski kurirček

V odgovor na zavojevanje naše zemlje se je med ljudmi krepil odpor, nastajale so oborožene enote in tudi kmet Jože Nago-

de, pri katerem je Vojko delal, se je odločil pomagati partizanom že leta 1942. Priskrbel jim je podatke, za njih zbiral hrano in pozimi jim je do njihovega bunkerja v Kališah delal gaz tako, da je z živino do tja vlačil hlode – pri tem mu je bil v pomoč tudi Vojko, a od svojega gospodarja nikoli ni dobil odgovora, za koga utirata gaz. Vse skupaj ga je begalo in mu ni dalo miru, zato se je odločil, da pride zadevi do dna. Nekega dne, ko sta spet naredila gaz in se vrnila domov, se je Vojko neopazno splazil iz hiše in šel nazaj po gazi v gozdu. Od tam, kjer se je gaz končala, je poiskal zakrite sledi in prišel do partizanskega bunkerja. Partizane je seveda presenetil, in ko ga niso mogli prepričati, da so le gozdni delavci, ter jim je povedal, da jih je že videl prihajati na Nagodetovo domačijo, so mu le razkrili, kdo so in za kaj se bojujejo. Njihove besede so ga navdušile, hotel je postati eden izmed njih, a ker je bil premlad, je postal partizanski kurirček. Prevzemal je čedalje težje naloge in vse brezhdbno opravil, domislil se je celo, kako Italijanom izmakniti orožje iz kozolca, pred katerim je ves čas stala straža. Veseli in presenečeni hkrati so bili partizani, ko jim je Vojko, drobcen fantič, v njihov tabor prinesel puške.

Z ruskimi tankisti reševal taboriščnike

Pritisk okupatorjev je bil vse hujši in vojna je s svojo krutostjo globoko zaznamovala Vojkovo otroštvo, ves čas se je moral spoprijemati s skrajnimi razmerami, polnile so jih groznje, mučenja, streljanja, do tako pričakovane svobode je videl reke krvi, morje žalosti, nešteto smrti, izpostavljen je bil mrazu, snegu, dežju, žeji, lakoti ... Od dneva, ko je pobegnil iz celice smrti v Dolnjem Logatcu in se leta 1942 bosonog pridružil partizanom v Hrušici, pa do zadnjih bojev v Berlinu leta 1945, sta ga spremljala strah in pogum. Kot je sam dejal: »Le mladost lahko to prenese.« Bojna pot ga je vodila od Logatca, Hrušice, Blok, Kočevja, Črnomlja, Like, Drvarja, Slavonije, Smedereva, Beograda do Budimpešte, Češke, Avstrije ... Kot mladega borca so ga leta 1944 medse sprejeli ruski tankisti in z njimi je preživel vse strahote preganjanja okupatorjeve vojske in njegovih sodelavcev od osvoboditve Beograda

Arhiv Jane Jerina

Člani rajonskega odbora Logatec, slika Tončka Žitko-Leskovec, Janez Bajt

Slika Vojka in vojnih tovarišev.

dalje. S katjušami je bila svoboda vsak dan bližje. S sovjetskimi soborci se je odpravil iz Beograda čez Vojvodino do Nemčije in na svoji poti so osvobajali in srečevali za bodečo žico trpeče žrtve nacističnega brezumja v Dachauu, Mauthausnu, Auschwitzu, Terezinu in Litomericah. Nemočne, brezimne in zavržene taboriščnike so reševali peklenskih strahot »nadčloveka«. Vanje so zrl s prosečimi očmi, v njih se je zrcalilo vse, kar so morali prestat – zdržali so agonijo, brutalna, nečloveška mučenja.

Iz Berlina v Podolsk

Grozovitosti taborišč so jih pognale do Berlina, vsak je hotel ujeti Hitlerja. Pa jih je med razbitinami Berlina zajela evforija miru. Zasijalo je sonce sreče, zadoščenja. Žarek novega upanja. Nepozabni vtisi. Letalske eskadrilje v zraku nad porušenim Berlinom, ki je vzklikal od veselja. Vsakdo je takrat tam govoril svoj jezik, vsi smo se objemali, se veselili konca vojne. Sami neznani prijatelji, vsi pa presrečni, da so naredili konec Hitlerjevemu rajhu. Kar naenkrat je prišel mir. Mir in kakšen zmagoslavni strel v

kani pozimi 1943/44: Vojko Rupnik.

zrak vsake toliko, tu in tam kak rafal. Konec je bilo prelivanja krvi. Velikanska in dolga tovarniška hala je bila polna vojakov vseh narodnosti, največ pa je bilo ruskih vojakov in med njimi je bil Slovenec Vojko Rupnik v ruski vojaški uniformi. V njo so ga preoblekli Rusi in ga rešili raztrganih partizanskih cunj, ki so se sušile, prale in trgale na njem, odkar je zapustil slovensko partizansko vojsko in se boril ter prebijal po Hrvaški, Bosni, Hercegovini, Srbiji, Vojvodini. Sam, samcat mali Vojko, Vojo, Vojkec je postal Ivanjko, Vajka, ko se je naenkrat znašel med ruskimi vojniki, samimi tujimi neznanimi obrazi, ki so iz dneva v dan postajali bolj znani, bolj njegov. Kaj vse je videl, doživel, prehodil, kje vse je brodil, dokler se ni odpeljal s tankom T-34! Lepo ali grdo,

»VOJNE JE KONEC, PA DA BI ZDAJ OBLEŽAL? TO PA NE. VSTANI, DVIGNI SE.«

slabo ali dobro. Vse je bilo prav. »Berlin, Berlin!« je odmevalo v Vojku na dan osvoboditve. Piloti, tankisti, topničarji, komandanti, vojaki, častniki z medaljami na prsih, maršali, generali majorji in slovenski partizan. Najsrečnejši so bili, ker so dočakali ta zgodovinski trenutek. Nalivali so pijačo drug drugemu in veseljačili. Rusi so nalivali vodko, Angleži viski, tu so bili še Američani, Francozi, Italijani, Srbi ... Edini Slovenec je bil Vojko na barikadah, kamor se je zrinil, da je bolje videl in opazoval noro veselje sredi Nemčije. In že so velik kvadratast kozarec pomolili tudi pred njega. Komaj ga je zgrabil in spil, že so ga spet napolnili. Takrat ni bilo časa razmisliti, kaj ga čaka kasneje. Ves svet je začel plesati pred njim. Vsi okajeni so se še bolj majali okoli mene. Klecnil je, se zvalil na tla in se zbudil šele enkrat naslednji dan. Noge ga niso ubogale, ni mogel vstati niti stati na nogah, mrazilo ga je. Nobene tople odeje ni bilo nikjer, pa tako si jo je želel. Pripeljali so velike vojaške posode s čajem. Točili so ga v prav tiste velike steklene kozarce kot prejšnji dan. Zamizal je in spraznil na dušek do dna. Po čaju je bilo še huje. Zvijal se je v krčih in v bolečinah. Misli si je: »vojne je konec, pa da bi zdaj obležal? To pa ne.« »Vstani, dvigni se,« si je prigovarjal. Želel je nazaj v Logatec. Razmišljal je, da bi šel kar peš nazaj na Kalce. Minilo pa je kar nekaj let v svobodi, da je spet zagledal domače Kalce. Iz Berlina so ga kot mladega slovenskega partizana, »otroka polka«, Rusi z letalom odpeljali na vojaško akademijo Podolsk pri Moskvi. Z veliko truda mu je uspelo, da je vojaško akademijo zaključil z odliko. V Slovenijo se je vrnil šele leta 1948, a miru še ni našel.

Goli otok

Kot mnogi je bil v občutljivem povojnem času poslan na Goli otok. Več kot 20 let je hodil po svetu brez osebnih do-

kumentov, spraševal se je, kje je njegov dom, kaj res nima nikogar na svetu. Po skoraj 30 letih iskanja svoje rodovine, matere, polbrata, polsestre so ga šele pet let po vojni vpisali v matične evidence v Logatcu, postal je naš soobčan. Našel je svojo identiteto. - Zakaj? Da je pristal na Golem otoku? Po vsem hudem življenju je danes Vojko Rupnik prepričan: »Naloga vsakega zgodovinarja, vladarja, politika, učitelja in tudi javnih občil je skrb, da brat nikoli ne bo več sodil brata; in da nikoli več nikomur ne bo treba v boj za svobodo in mir do Berlina.« Vojko Rupnik bo imel 1.1. 2014 85. rojstni dan. Čas je in prilika, da se mu opravičimo za vse krivice na njegovi življenjski poti. Ne le mati za najgorenkejšo otroško izkušnjo, pač pa mnogi, ki so ga kdajkoli v življenju žalili, izdali, prevarali, obupno ranili. - Župan, ki je prosečemu, bosonogemu sedemletnemu Vojku namesto čevljev zadal brco rekoč: »Marš ven, vsakemu ciganu pa že ne bomo cipele kupili«. - Župnik, ki ga je z metrom pretepel tisti petek leta 1936., ko je prvič stopil v šolo v Gornjem Logatcu. Ker še ni znal slovensko, ga je mali Vojo prestrašen vprašal: »Šta očeš pope?« - Logaški veljak, ki ga je s puškino cevjo rnil v oko, ga stisnil v kot stražarnice na Kalcah, da bi mu izdal imena sosedov, partizanov in ga otroka zaprl v celico v Dolnjem Logatcu. - Tisti, ki so ga dobro oboroženi, siti in v topli sovražni uniformi med vojno pregnali v gozd njegga. Politikanti, intriganti, veliko tistih, ki so odločili, da je nevaren informbirojevec, ki mora dvakrat na Goli otok. - Tisti, ki so Vojku brez slabe vesti škodovali. A Vojko zamer ne pozna. Popolnoma sam, brez zaveznikov in pomoči je moral delati, preživeti, prenašati težka razočaranja v svetu, polnem zla. »Iz mene so ustvarili prestrašenega državljana, ki je sanjal, da bo general v pravični, svobodni domovini,« razmišlja Vojko danes. »Sirota ostaja sirota, nima sreče. Vsak žarek upanja je v meni vedno in povsod hitro ugasnil.« Človečnost ne stane nič. In vendar je neprecenljiva. Vojkova človečnost je bila in ostaja neizmerna.

Jana Jerina

SPOMINSKA MAŠA V ROVTAH

NADALJEVANJE PRISPEVKA OB 70-LETNICI DOMOBRANSTVA

Megleno nedeljsko jutro, 25. avgusta. Proti Rovtam se vije dolga nepretrgana kolona vozil. Ljudje iz vse Slovenije prihajajo na spominsko sveto mašo, posvečeno po bitim rovtarskim domobrancem. Ti so svoja življenja žrtvovali ne le kot čuvaji doma in rodu, temveč tudi kot branitelji krščanskih vrednot in vsega, kar so čuvali rodovi pred njimi. Počasi in zelo dostojno so se Rovte napolnile kot še nikoli do sedaj. Ljudi ni zaustavilo niti nekulturno obnašanje, popolnoma s sovraštvom prežetih peščice protestnikov na Židovniku, ki so s tujimi totalitarnimi zastavami mahali prek mimo vozečih vozil in ovirali promet.

Cerkev Sv. Mihaela v Rovtah je bila napolnjena do zadnjega koticčka, več sto ljudi je sveto mašo spremljalo zunaj. Skupaj je bilo tega dne v Rovtah prek tisoč domoljubov. Spominsko sveto mašo je ob somaševanju vojaškega kaplana g. Preglja, vrhniškega dekana g. Gregorca, domačega župnika g. Janeza Petriča, vodil Dr. Janez Juhant. V svojem nagovoru je med drugim dejal: »**Spoštovani pričevalci, za Božje kraljestvo ste dali svoja življenja. Verovali ste v resnico, se bali Božje pravičnosti in se niste prepustili človeški preračunljivi oblasti. Predvsem pa ste zaščitili nedolžne in za to morali umreti sami.**«

Nekateri novinarji, ki so dogodek opisovali iz udobne razdalje, kar iz Ljubljane, so zapisali, da se je sveta maša začela z domobranksko himno. Pa temu na njihovo nevednost žal ni bilo tako. Maša se je začela s pesmijo Povsod Boga, ki je povsem cerkvena in ljudske cerkvene pesmi so odmevale skozi celo mašo. Na koru je petje bogatil Domoljubni pevski zbor. Po maši je zunaj na trgu sledila svečana akademija s kulturnim programom. V uvodu je tisočglavo množico najprej nagovoril domači župan g. Berto Menard, ki je pozdravil vse prisotne goste, poslanke in poslance državnega zbora, gospoda Janeza Janšo in vse ostale prisotne. V svojem nagovoru je opozoril na še vedno preveliko razklanost slovenskega naroda in da kot narod še vedno nismo dozoreli. Vse prisotne je pozdravila in nagovorila tudi gospa Iva Dimic,

Foto: Blaž Korenč

Po maši je zunaj na trgu sledila svečana akademija s kulturnim programom. V uvodu je tisočglavo množico najprej nagovoril domači župan g. Berto Menard.

poslanika NSI. Največje pozornosti pa je bil deležen seveda nagovor gospoda Janeza Janše, predsednika SDS, ki pa je kot obrambni minister pred dvajsetimi leti ob prisotnosti častne čete tudi sodeloval pri otvoritvi farne plošče. Takrat ni bilo nikakršnih protestov, celo poročanje je bilo korektno. Zanimivo, kam smo prispeli po dvajsetih letih. Govor Janeza Janše je bil namreč že vnaprej obsojen, še preden je sploh kaj povedal. Janša je v svojem govoru opisal dva največja zla 20. stoletja, nacionalsocializem in komunizem. Na stotine milijonov ljudi je trpelo zaradi obeh. Slovenski komunisti so bili dve leti v kolaboraciji z obema, zato nimajo nobene pravice tega očitati komurkoli drugemu. Po dveh letih sožitja Stalina in Hitlerja je eno zlo napadlo drugo. Poudaril je, da nas v Sloveniji želijo nekateri prepričati, da je eno zlo s tem, ko se je spopadlo z drugim, prenehalo biti zlo in je postalo dobro. To seveda ni res. Zlo je zlo zaradi svojega značaja in s pobijanjem svojih dejanskih ali namišljenih političnih nasprotnikov so pričeli hkrati z okupatorjem. Povzročili so takšen teror, da se je marsikatere mu domoljubnemu slovenskemu človeku okupator zazdel manjše zlo. Na tisoče Slovencev, ki so se na začetku pridružili partizanom, se je temu terorju uprlo in

prestopilo na protikomunistično stran. Nasprotnih primerov skoraj ni bilo. Podobno kot kasneje ljudje niso bežali iz zahoda v socialistični jugoslovanski raj, ampak ravno obratno. Odpor kateremu koli zlu je bil in je legitimen. Spoštujemo vse, ki so se borili proti fašizmu, nacionalsocializmu in komunizmu. Vsi, ki so umrli v teh odporih, si zaslužijo dostojen grob in naše spoštovanje. Samo to je lahko nekoč v prihodnosti trajna osnova narodne sprave Slovencev.

V nadaljevanju programa je bil prebran tudi govor gospoda Justina Stanovnika iz Nove slovenske zaveze. V kulturnem delu pa so sodelovali domači recitatorji, Domoljubni pevski zbor pod vodstvom Marjana Grdadolnika, logaški trobilci, s svojim nastopom pa je občinstvo počastil in navdušil tudi Marko Fink, svetovno znani basbaritonist. Njegova zgodba je namreč tudi povezana z Rovtami.

Po končani slovesnosti je gospod Janez Janša ob prisotnosti svojcev prižgal svečo na grobu veterana vojne za Slovenijo Miroslava Moljka in se tako poklonil njegovemu spominu.